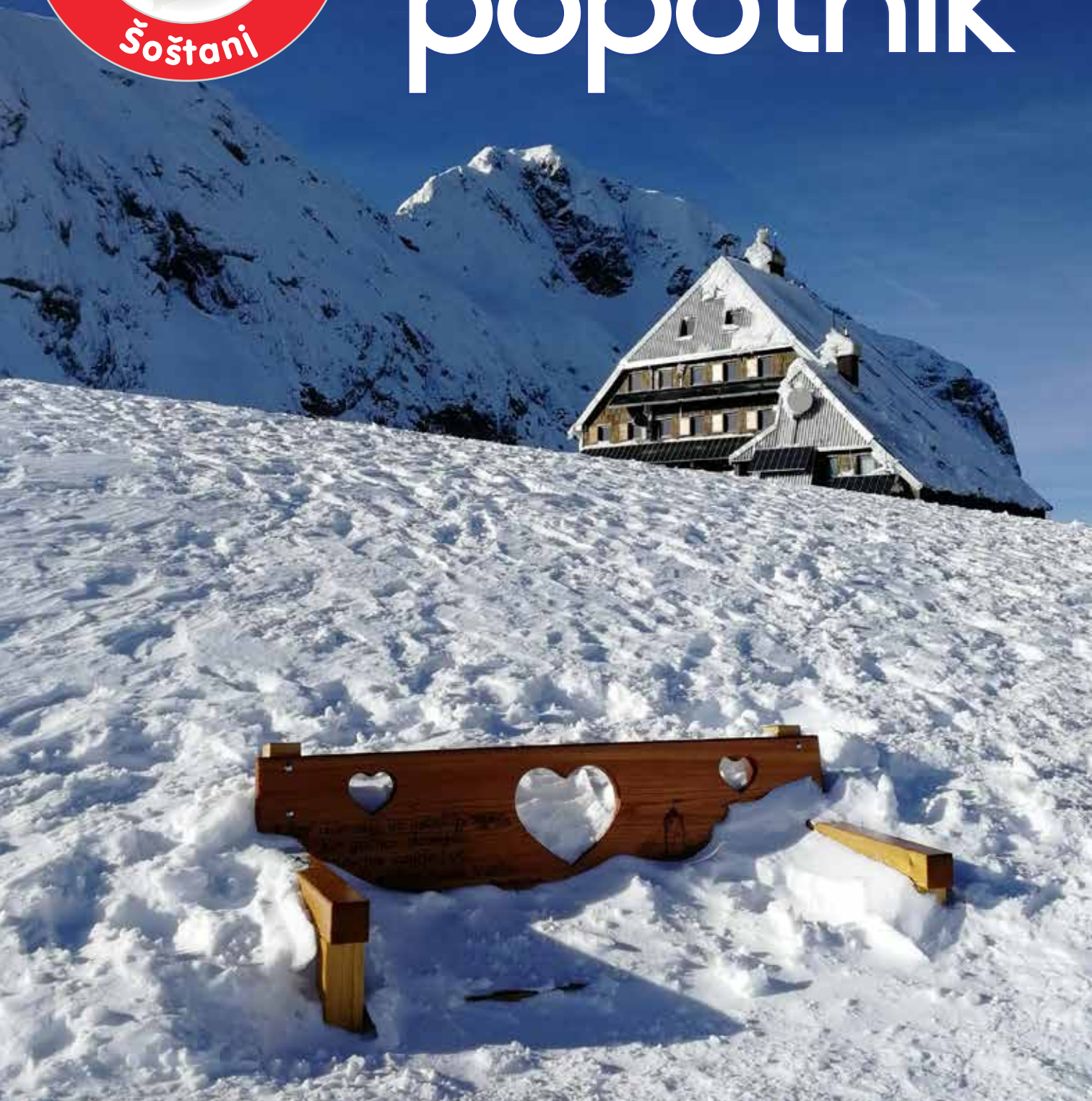

Planinski popotnik

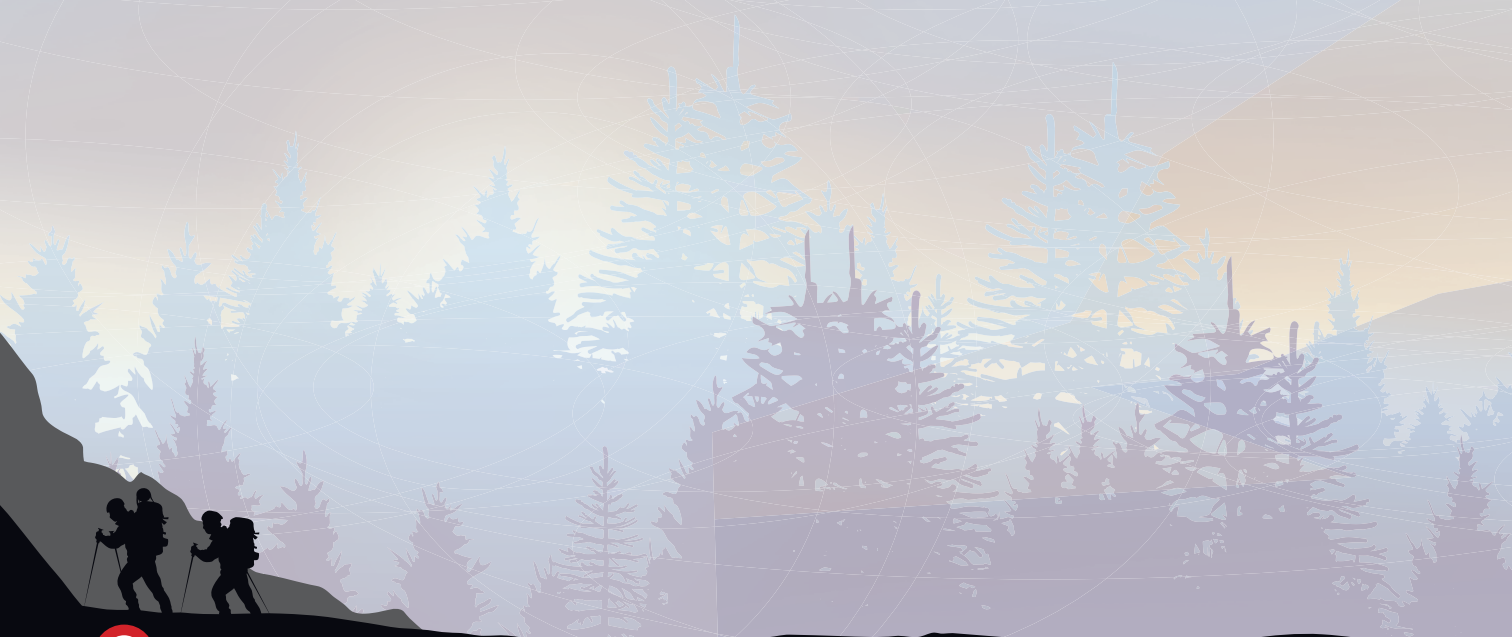
Prosinec 2020

številk 28, letnik XXV

Kredarica

Foto: Andreja Štumberger

KAZALO

NI OSVOJENEGA VRHA BREZ »SELFIIJA«

Dejstvo je, da smo v času, ko nam življenje diktira visoko napredna tehnologija, ki jo lahko s pridom uporabljamo tudi v gorah.

Če smo se že nekako navadili na izjemno zmogljive telefone, ki nam ustvarjajo visoko kakovostne fotografije, so tukaj še razne GPS naprave v obliki ur ter pametne športne ure, ki nam beležijo kup uporabnih in za naše zdravje zanimivih podatkov. Ima pa tovrstna tehnologija kar nekaj slabih strani. Predvsem tista, ki zadeva pametne telefone. Na socialnih omrežjih se velikokrat zelo radi pohvalimo s sliko in filmčkom z vrha ob prelepem vremenu, sončnem vzhodu/zahodu ali morda v steni kakšne zelo zahtevne poti, da prijateljem in kolegom le pokažemo, s kakšnega testa smo. S tem seveda ni ničesar narobe, a s slednjim velikokrat ogrožamo v prvi vrsti sebe in morda še koga. Tako imenovani selfiji me

velikokrat spravijo v slabo voljo, saj imam občutek, da se ljudje odpravijo nekam samo zato, da se lahko s tem pohvalijo pred prijatelji, ob tem pa predvsem pozabijo uživati tam, kjer so. Žal je dandanes za marsikoga glavno merilo uspešnega življenja število všečkov in komentarjev pod njegovo objavo ali zgodbo na medmrežju. Na koncu se vedno tolažim z mislijo, da gredo ljudje zaradi potrebe po pozornosti na družabnih omrežjih vsaj ven iz hiše v naravo in vsaj nekaj storijo za svoje zdravje, pa čeprav iz popolnoma napačnih razlogov. Premalo se zavedamo, da nam stalna interakcija s pametnimi telefoni jemlje prepotrebno koncentracijo, hkrati pa nas bombardira in obremenjuje s kupom nepotrebnih informacij, zaradi katerih na koncu enostavno pozabimo uživati.

V letu 2020 vam želim neskončno užitek v gorah in gorski naravi,

predvsem pa si čim večkrat vzemite čas zase in za svojo dušo ... Ta čas pa naj telefon počaka v nahrbtniku.

**Predsednik Planinskega društva Šoštanj
Jure Grudnik**

PLANINSKI POPOTNIK je interni časopis Planinskega društva Šoštanj. Izhaja enkrat letno, je brezplačen, prejemajo pa ga člani PD Šoštanj. | **Uredniki:** Andreja ŠTUMBERGER, Jure GRUDNIK, Primož GRUDNIK | **Fotografije so prispevali:** avtorji posameznih prispevkov ter drugi člani društva | **Lektoriranje:** Jožica ANDREJC | **Oblikovanje, prelom, tisk:** MEDIA CENTER, Marko Gorjup s.p., Število izvodov: 400 ISSN: 1581 - 5714 | Številka 28; Letnik 25; 8. januar 2020 | **Izdajatelj:** Planinsko društvo Šoštanj, Koroška cesta 13, 3325 Šoštanj. Za Planinsko društvo Šoštanj: Jure Grudnik, predsednik.

Članki v Planinskem popotniku niso honorirani. Vse napake so namenjene pozornim bralcem. Planinski popotnik spada med proizvode turistične propagande in informativne publikacije.

115 let Planinske

- 1904** Ustanovni shod Šaleške podružnice Slovenskega planinskega društva (SPD) 5. marca v hotelu Avstrija (danes Kajuhov dom) na pobudo Savinjske podružnice SPD; podružnica je delovala na območju šoštanjkega, slovenjegraškega in deloma konjiškega okraja
- 1905** Markirane so bile prve planinske poti Šaleške podružnice na Uršljo Goro (Sv. Uršulo), Goro Oljko, Medvedjak oz. na Golte, Sv. Križ, Pleš
- 1914** Začetek 1. svetovne vojne, po katerem vse do konca vojne Šaleška podružnica ni delovala
- 1919** Ponovna obuditev delovanja Šaleške podružnice SPD; markirana je bila planinska pot iz Belih Vod na Smrekovec
- 1928** Sprejetje sklepa o gradnji planinske kočice na Smrekovcu
- 1929** Razmah zimskega športa (smučanje, tek na smučeh, smučarski skoki, sankanje) ter ustanovitev posebnega odseka za zimske športe
- 1931** Podružnica postavi razgledni stolp na Špiku (Paški Kozjak)
- 1933** Končana gradnja planinske kočice na Smrekovcu in svečano odprtje 3. septembra
- 1934** Praznovanje 30-letnice podružnice
- 1941** Med II. svetovno vojno okupator razpusti podružnico in ustanovi nemško planinsko društvo, katerega predsednik je postal Wilhelm Hlast Štajerske domovinske zveze; Nemci kočico izpraznijo
- 1942** 13. avgusta 1. štajerski bataljon zažge kočico na Smrekovcu, da bi preprečil nastanitev okupatorja v koči
- 1946** Po vojni podružnico ponovno obudi Franc Hvastja; od takrat se imenuje Planinsko društvo Šoštanj; začne se tudi gradnja zasilne kočice
- 1947** Zaradi finančnih težav je društvo gradnjo kočice prepustilo PD Črna na Koroškem, ki je kočico odprlo leta 1951
- 1951** S prihodom Andreja Stegnarja v Šoštanj, kjer je prevzel mesto direktorja v Tovarni usnja Šoštanj, je PD dobilo uspešnega in zagnanega vodjo na Slemenu
- 1952** Končana gradnja doma na Slemenu (svečano odprtje 21. septembra); leto pozneje so dom tudi elektrificirali
- 1955** V počastitev 10. obletnice osvoboditve in ob občinskem prazniku sta PD Šoštanj in Lovsko društvo Šoštanj priredila planinsko-lovskega dneva
- 1956** Začetek aktivnejšega ukvarjanja z mladino v društvu
- 1960** Društvo ustanovi alpinistični odsek
- 1962** Dom na Slemenu se preimenuje v Andrejev dom na Slemenu v znak priznanja in zahvale za vso delo in skrb, ki ju je Andrej Stegnar vložil v društvo
- 1963** Ustanovitev mladinskega odseka in gorske straže
- 1966** Zaradi finančnih težav se Andrejev dom na Slemenu preda v last in upravljanje Tovarni usnja Šoštanj; ob prevzemu je tovarna dom ter društvo
- 1966** Po sklepu občnih zborov PD Šoštanj in PD Velenje je bil na skupni seji ustanovljen Šaleški alpinistični odsek
- 1979** Praznovanje 75-letnice društva
- 1984** Praznovanje 80-letnice društva
- 1992** Praznovanje 40. obletnice odprtja Andrejevega doma na Slemenu
- 1994** Proslava ob 90-letnici društva v Šoštanju; odprtje Trške poti okoli Šoštanja
- 1995** Pridobitev društvene pisarne v Pibernikovi hiši; ponovno ustanovljen mladinski odsek; začetek izdajanja društvene publikacije Planinskega popotnika
- 1996** Izid kronike Planinsko društvo Šoštanj 90 let, ki jo je uredila Zinka Moškon
- 1997** Prva organizacija Tabora mladih planincev v Koprivni
- 2003** Mladinska ekipa PD Šoštanj prejme priznanje Športne zveze Šoštanj za dosežke na področju neolimpijskih športov (absolutni prvak Slovenije na svetovni orientacijski tekmovalni tekmi na Slemenu pri orientacijskega tekmovanja 2002)
- 2004** Proslava ob 100-letnici društva; odkritje spominske plošče na Kajuhovemu domu; društvo organizira Slovensko planinsko orientacijsko tekmovanje; PD ob 100-letnici prejme priznanje Športne zveze Šoštanj in Planinske zveze Slovenije
- 2005** Ustanovitev Naravovarstvene zveze Smrekovec (PD Šoštanj je eden izmed ustanovnih članov); prva organizacija tabora za odrasle delavce Športno zvezo Šoštanj in Jamarskim klubom Podlasica Topolšica uredilo novo plezališče v Florjanu (svečano odprtje 1. oktobra)
- 2007** Prva organizacija družinskega tabora v domu na Menini ter prvi društveni turnosmučarski izlet
- 2008** Društvo prejme priznanje Občine Šoštanj
- 2010** Član Planinskega društva Šoštanj Bojan Rotovnik postane predsednik Planinske zveze Slovenije
- 2014** Proslava ob 110-letnici društva v Kulturnem domu Šoštanj; selitev v nove društvene prostore v Vili Lučka
- 2014** Začetek izhajanja društvenega koledarja
- 2018** Organizacija Skupščine Planinske zveze Slovenije v Kulturnem domu Šoštanj, na kateri Bojan Rotovnik zaključi svoj 8-letni mandat p in prejme priznanje Občine Šoštanj; ustanovitev Turnokolesarskega odseka ter Naravovarstvenega odseka; prvi nastop ekipe PD Šoštanj na svetovni orientacijskem tekmovanju v Makedoniji
- 2019** Izdaja posebne številke Planinskega popotnika ter odprtje razstave v Muzeju usnjarstva na Slovenskem Šoštanj ob 115-letnici društva in planinskega orientacijskega tekmovanja

ga društva Šoštanj

o Frana Kocbeka, načelnika

ševivec, Kozjak in Veliko Kopo

ess; koča na Smrekovcu je postala

e na Smrekovcu

ga delavca; začne se gradnja doma

teden s posebno razstavo

ožil v Planinsko društvo Šoštanj

meljito prenovila

ski popotnik

Slovenskega planinskega

ko tekmovanje; odprtje Ravenske

anince v Srbiji; PD je skupaj s

predsednika PZS; Bojan Rotovnik
nj na mednarodnem

va; organizacija Slovenskega

Predsedniki Šaleške podružnice
Slovenskega planinskega društva:

1. Ivan KOROPEC (1904-1914)
2. Janko SERNEC (1919-1922)
3. Matija MARINČEK (1922-1925)
4. Rudolf ROČNIK (1925-1928)
5. Lucijan KORITZKY (1928-1934)
6. Ivan SUŠEL (1934-1937)
7. Anton POTOČNIK (1937-1939)
8. Jože GORIČAR (1939-1941)

Predsedniki Planinskega društva
Šoštanj:

9. Franc HVAŠTJA (1946)
10. Maks DVORNIK (1946-1951)
11. Andrej STEGNAR (1951-1962)
12. Miloš VOLK (1962-1964)
13. Franc PEČOVNIK (1964-1966)
14. Viktor KOJC (1966-1967)
15. Branko ŠUMER (1967-1972)
16. Janez SLATNAR (1972-1973)
17. Stane GMAJNER v. d. (1973-1975)
18. Viktor KOJC (1975-1979)
19. Evgen DRVARIČ (1979-1984)
20. Vinko PEJOVNIK (1984-1991)
21. Andrej TAMŠE (1991-1999)
22. Leon ŠTRBAN (1999-2001)
23. Miran HUDEJ (2001-2003)
24. Bojan ROTOVNIK (2003-2005)
25. Vlado STROPNIK (2005-2009)
26. Jure DREV (2009-2013)
27. Matej KORTNIK (2013-2018)
28. Jure GRUDNIK (2018-)

Avtorja razstave: Jernej Hozjan in Jure Grudnik Fotografije: Arhiv Planinskega društva Šoštanj
in arhiv Vlada Kojca Razstavljene predmete: Arhiv Planinskega društva Šoštanj in arhiv Vlada
Kojca Viri in literatura: Kronika Planinsko društvo Šoštanj 90 let Oblikovanje: Jure Grudnik
Muzej Velenje, Muzej usnjarstva na Slovenskem, zanj: Mojca Ževart Šoštanj, marec 2019

MUZEJ
USNJARSTVA NA
SLOVENSKEM

MUZEJ
VELENJE

NAJVIŠJA PRIZNANJA PZS

7. decembra 2019 je v Laškem potekala svečana podelitev najvišjih priznanj, ki jo Planinska zveza Slovenije pripravi vsako leto. V izjemno čast nam je, da sta med letošnjimi prejemniki tudi dva izjemno zaslužna člana Planinskega društva Šoštanj. Zinka Moškon je prejela Spominsko plaketo PZS za 75 let, Vinko Pejovnik pa Svečano listino PZS.

ZINKA MOŠKON je postala članica Planinskega društva Šoštanj v sredini osemdesetih let, njeno delovanje v društvu pa se je začelo leta 1991, ko je prevzela naloge tajnice. Kar nekaj mandatov, vse do leta 2011, je nadvse skrbno opravljala to delo, potem pa je postala voljena članica upravnega odbora in zdaj skrbi za članarino. Zinka je zaslužna za vrsto člankov, notic in drugega arhivskega gradiva društva. Odgovorna je tudi za izid brošure, ki so jo naredili leta 1995

ob 90-letnici PD Šoštanj. Vedno je znala prisluhnuti novim idejam in je podpirala različne pristope k delu. V letu 2012 je uspešno zagnala projekt Planinske zveze Slovenije za elektronsko vodenje članarine. Od leta 2016 dalje deluje kot članica častnega razsodišča društva. Mnogo dolgoletnih članov planinskih društev s svojim marljivim in stalnim delom poskrbi, da društva rastejo in se razvijajo. Zinka je vsekakor ena izmed teh marljivih ljudi.

VINKO PEJOVNIK je dolgoletni član Planinskega društva Šoštanj. Na začetku je opravljal naloge načelnika mladinskega odseka in bil vrsto let član upravnega odbora, v letih 1984–1991 pa mu je bilo zaupano vodenje društva. Bil je načelnik markacijskega odseka, kar mu je prineslo veliko izkušenj, zato po svojih zmožnostih rad pomaga še zdaj. Zamikalo ga je tudi vodenje drugih planincev po naših vrhovih in postal je mentor vodnikom pripravnikom. Vinko je bil vedno pripravljen deliti svoje

planinske izkušnje, zato je velikokrat priskočil na pomoč mladinskemu odseku. Od leta 2009 do leta 2015 je vodil pohodniško sekcijo v upokojenskem društvu in na ta način poskrbel za promocijo hoje v gore med svojo generacijo. Vrsto let je ponosno opravljal delo društvenega praporščaka. Društva ne bi bila uspešna brez tistih, ki vedno ob pravem času vedo, kaj je pomembno in kaj bo organizacijo vleklo naprej ter na ta način pomagalo, da društvo postane prepoznavno tako v domačem kraju kot tudi širše. Vinko je eden izmed njih. Vinko Pejovnik je za svoje delo med drugim prejel plaketo Občine Šoštanj.

Planinska zveza Slovenije vsako leto z najvišjimi priznanji izrazi spoštovanje prejemnikom za njihovo dolgoletno neutrudno in predano prostovoljno delo v planinstvu. Na svečani podelitvi v Laškem je podelila svečane listine PZS 11 zaslužnim posameznikom, spominske plakete PZS 25 planincem ob življenjskih jubilejih, šest priznanj vodstva PZS za posebne dosežke ter priznanje častni član PZS, s katerim se je poklonila enemu od tvorcev slovenske himalajske zgodbe Tonetu Škarji za življenjsko delo, ki obsega dolgoletno delo v planinski organizaciji in izjemne dosežke, ki dvigajo ugled slovenskega alpinizma doma in v tujini.

Matej Kortnik

PLANINSKO DRUŠTVO ŠOŠTANJ V ŠTEVILKAH

SPLOŠNO	Naziv oz. opis	2017	2018	2019	Indeks 19/18
	Člani društva	309	317	362	114.2
	A člani	12	11	15	136.4
	B člani (odrasli)	208	233	262	112.4
	S+Š člani (srednješolci in študentje)	24	23	30	130.4
	P+O člani (predšolski in osnovnošolski otroci)	65	50	55	110.0
	Število unikatnih obiskovalcev spletne strani PD Šoštanj	12776	10633	13432	126.3
	Skupaj všečkov Facebook strani PD Šoštanj	689	781	939	120.2
	Izdana društvena glasila Planinski popotnik	0	2	1	50.0
	Tiskanih izvodov Planinskega popotnika	0	120	300	250.0
	Kulturni dogodki (planinski večeri)	3	4	5	125.0
	Člani, ki prostovoljno sodelujejo pri izvajanju društvenih aktivnosti	60	62	65	104.8

MLADI IN DRUŽINE	Naziv oz. opis	2017	2018	2019	Indeks 19/18
	Število vseh izletov planinskih skupin	10	12	13	108.3
	Planinska orientacijska tekmovanja	4	3	3	100.0
	Tabor mladih planincev	1	1	1	100.0
	Udeležencev tabora mladih planincev iz PD Šoštanj	10	8	13	162.5
	Družinski planinski tabor	1	1	1	100.0
	Udeležencev družinskega planinskega tabora	40	40	38	95.0
Družinskih planinskih izletov (sekcija Zlatorog)	12	10	7	70.0	

VODNIŠTVO IN IZLETNIŠTVO	Naziv oz. opis	2017	2018	2019	Indeks 19/18
	Vseh prostovoljnih vodnikov PZS	22	24	25	104.2
	Registriranih prostovoljnih vodnikov PZS	18	17	18	105.9
	Enodnevni izleti, pohodi in ture	23	19	18	94.7
	Dvodnevni izleti, pohodi in ture	2	2	4	200.0
	Tabori odraslih planincev	1	1	1	100.0
	Udeležencev tabora odraslih planincev	27	39	45	115.4
	Planinske aktivnosti v tujini	3	3	3	100.0
	Tradicionalni in množični pohodi	5	7	7	100.0
	Turno-kolesarski izleti	0	0	2	/
	Število vodniških aktivnosti	26	26	26	100.0
	Število udeležencev na vodniških aktivnosti	635	571	621	108.8
Izleti sekcije Gaberke	5	5	4	80.0	

PLANINSKE POTE	Naziv oz. opis	2017	2018	2019	Indeks 19/18
	Vseh markacistov	13	16	16	100.0
	Registrirani markacisti	9	12	12	100.0
	Dolžina planinskih poti v skrbništvu društva (v km)	86.159	86.159	86.159	100.0
	Število odsekov planinskih poti	59	59	59	100.0
	Število planinskih poti društva	11	11	11	100.0
	Obhodnice v skrbništvu društva	2	2	2	100.0
	Smerne table na planinskih poteh PD Šoštanj	138	138	154	111.6
	Akcije markacistov	11	15	21	140.0

ORGANIZIRANOST	Naziv oz. opis	2017	2018	2019	Indeks 19/18
	Člani upravnega odbora	13	14	14	100.0
	Seje upravnega odbora	4	4	4	100.0
	Seje predsedstva	3	2	0	0.0
	Število odsekov društva	4	3	5	166.7
	Število sekcij društva	2	2	2	100.0
	Število planinskih skupin društva (vrtec in OŠ)	3	3	3	100.0

FINANCE	Naziv oz. opis	2017	2018	2019	Indeks 19/18
	Prispevek PZS za vzdrževanje planinskih poti PD Šoštanj (v €)	190.18	197.53	292.75	148.2
	Prispevek PD Šoštanj za vzdrževanje lastnih planinskih poti (v €)	115.25	232.43	295.13	127.0
	Sredstva občine Šoštanj za izvajanje programov s področja športa (v €)	1,601.85	1,762.31	3,045.00	172.8
	Sredstva občine Šoštanj za izvajanje programov s področja turizma (v €)	1,192.00	1,887.00	2,637.00	139.7
	Sredstva iz naslova 0,5% dohodnine (v €)	243.52	157.79	290.79	184.3

UDELEŽBA PD ŠOŠTANJ NA AKTIVNOSTIH DRUGIH SORODNIH ORGANIZACIJ

Zap.št.	Aktivnost	Št. udeležencev
1	Skupščina Planinske zveze Slovenije	2
2	Zbor Komisije za turno kolesarstvo	2
3	Občni zbor PD Škale-Hrastovec	1
4	Občni zbor PD Šmartno ob Paki	1
5	Občni zbor PD Velenje	1
6	Praznovanje 70 let PD Velenje	2
7	Srečanje vodnikov Šaleške doline	4
8	Praznovanje 70 let PD Črna	2
9	Občni zbor PGD Šoštanj	1
10	Praznovanje 140 let PGD Šoštanj	2
11	Dan slovenskih markacistov	3
12	Praznovanje 20 let PD Nazarje	1
13	Praznovanje 60 let tabornikov RPG Šoštanj	1
14	Zbor praporščakov na Lisci	1
15	Zbor markacistov	1
16	Skupščina Naravovarstvene zveze Smrekovec	1

NOVA SPLETNA STRAN

Pa jo imamo!

Dolgo pričakovano in popolnoma prenovljeno spletno stran, ki je zasnovana v koraku s časom in omogoča prilagojen ogled spletnih vsebin na vseh napravah (računalniki, tablice in pametni

telefoni). Na enem mestu imate tako rekoč zbrane vse najpomembnejše informacije o aktualnem dogajanju v društvu, njegovi zgodovini, članarini, sekcijah, odsekih, planinskih taborih, itd. Samo nekaj klikov stran so na voljo praktično vse izdane društvene publikacije, kot so Planinski popotnik,

Planinski koledar, promocijske zgibanke, kartončki, vodniki, itd. Vljudno vabljeni, da obiščete našo strani pd-sostanj.si. Najdete nas tudi na facebooku ter instagramu ([pdsostanj](https://www.instagram.com/pdsostanj)).

Jure Grudnik

PODPORNIK PD ŠOŠTANJ

KRAJEVNA SKUPNOST ŠOŠTANJ
Trg svobode 12 (občinska stavba)
www.ks-sostanj.si

URADNE URE: SREDA OD 15H do 16H

KRAJEVNA SKUPNOST ŠOŠTANJ TELEFON: 03 897-2770
TRG SVOBODE 5 INTERNET: WWW.KS-SOSTANJ.SI
3325 ŠOŠTANJ EMAIL: INFO@KS-SOSTANJ.SI

**Cvetličarna Nahtigal,
Marjeta Nahtigal
Obšteter s.p.**
**Trg bratov
Mravljakov 1,
3325 Šoštanj**
**Telefon:
(03) 588 29 28**

NOVO V PONUDBI

HIŠA DARIL

PLANINSKI KOLEDAR

Zdaj že lahko rečemo, da tradicionalno vsako leto izdelamo svoj 13 listni in eno listni planinski koledar.

Z objavo natečaja s strani pridnih planincev zberemo fotografije, katere nato kandidirajo za objavo na koledarju. Letos imamo ponovno

malce oblikovno spremenjena koledarja. Trinajst listni je pokončni, ima dodano rubriko »ne pozabi«, kamor lahko zapišete sebi pomembne stvari in na zadnji strani je dodan plan aktivnosti. Enolistni pa je prvič tudi malo poučen, saj smo na njega uvrstili 19 slik rastlin, katere lahko srečamo v gorah. Poimenovali

smo jih z namenom, da preverite svoje znanje iz poznavanja gorskih rastlin.

Ob tej priložnosti Vas ponovno vabim k sodelovanju pri izdelavi koledarja za leto 2021.

Primož Grudnik

The image displays a collection of 13 monthly calendar pages for the year 2020, arranged in a grid. Each page features a different mountain landscape photograph and a calendar grid with icons for various activities. The months shown are: JANUAR, FEBRUAR, MAREC, APRIL, MAJ, JUNIJ, JULIJ, AVGUST, SEPTEMBER, OKTOBER, NOVEMBER, and DECEMBER. The final page in the grid is a summary page for the year 2020, showing a grid of all months and a list of activities. The logo of the Planinsko društvo Šostani is visible on several pages.

Z RAČUNALNIKOM PO TRŠKI POTI OKOLI ŠOŠTANJA

Pred dnevi sva šla z ženo po šoštanjski trški poti in – ko sva takole hodila in iskala markacije in smerokaze – premlevala, koliko res hodiva po isti trasi kot nekdanji šoštanjski tržani pred 170 leti – jaz na mrtvo zasopihan in premočen od potu, oni pa v slavnostni povorki, z zastavo in helebardo, med drobljenjem bobnov in donenjem trobent!

Za računalnik torej in poglejmo, kako je s to rečjo: opis trase je zapisal Lovrenc Vošnjak v šmihelsko župnijsko kroniko (1872, 355); zapis je iz nemščine prevedel in objavil Franc Hribernik (1998, 174):

»Pred letom 1848 je bila navada, da so vsako sedmo leto obhodili trško mejo. Iz trga so se podali sodnik in asistenca z zastavo in helebardo med drobljenjem bobnov in donenjem trobent do Podhrastnika, kjer je bil prvi mejnik. Od tod se je pomikala povorka mimo Sraleta do Poštajnerja z drugim mejnikom. Skozi kovačnico Marovškega kovača, mimo Lepa in skozi gozd pod Plešejem, kjer je bil tretji mejnik, so prišli do Družmirja s četrtim mejnikom pri Miklavu. Tu so krenili čez Tamšetov

travnik proti petemu kamnu. Ko so prestopili Pako, so ubrali pot mimo Klancjurja, Hliša, Ostrožnika, Vrhovnika in Pušnika ter se spustili k vhodu v Penk, od koder so se vrnili v Podhrastnikov kozolec, kjer jih je čakala topla jed s pijačo. Pri obhodu so na vsak kamen potrkavali s kladivom, pri Podhrastnikovem pa so poleg tega tudi povzdigovali mladeniče v tržane, s tem, da so jih trikrat posadili nanj in jih spet dvignili z njega.«

AMPAK mi bomo še enkrat iz pisave nemške kurente (kurzive, gotice) transkribirali in iz nemščine prevedli originalni vir – ker se je izkazalo, da je Hribernik nekaj stvari izpustil ... nekaj precej zanimivih stvari, pravzaprav ... Opis zajema celotno stran št. 355 v 5 kg težki kopiji kronike:

»Vor der Jahre 1848 war im Markte der Brauch, alle 7 Jahre den 'Burgfriedt' – ihre Stellungsgrenze zu bereisen. Das Markt musste nemlich anderthalb Mann zum Militär stellen oder in zwei Jahren 3 Mann. – Diese Bereisung des Burgfriedts geschach nach Aussage älterer Bewohner auf folgende Art.

Es zogen der Marktrichter und seine Assistenz - mit der

Fahne und Hellebarde – unter Föltenspiel [Flötenspiel?] und Trommelschlägen vom Markte aus bis zum Podhrastnik, - wo der erste Markstein war, und noch jetzt ist; von dort über u[?] Srale bis zum Poštajner – der 2. Stein; von da durch die Schmiede des Marovški Kovač – und zwar buchstäblich durch – skoz luknjo pri vrateni – gegen den Lép – dann über den Wald unter dem Plešej – der 3. Stein; von da gegen Družmirje, beim Kovač bis zum Miklau – der 4. Stein; - dann ober dem Schmelzer bei einer Eiche (statt Stein) über die Tamschetische Wiese – der 5. Stein; mittelst Schranken über die Pak, dann bergauf auf den Klancjur, Hliš, Ostrožnik, Verhovnik und Pušnik, welche auf der Anhöhe sich befinden; am Ende des Pevnik-Grabens hinab und wieder zur Podhrastnik-Harpfe, wo schon gekochtes Essen mittler weile aus dem Markte herbeigebracht – nebst 1 Halbartin Wein – zum freien Gebrauche (und aussens der Harpfe für andere) – bereit stand – wo sodann gruppenweise gespeiset wurde. - Bei vorgenannter Berainung wurde auf jedem Stein mit einem Hammer geklopft, und gleichsam die eingebrachten Buchstaben G[emeiner]. M[arkt]. S[chönstein]. wie solche noch jetzt an dem Steine beim Miklau in Družmirje zu sehen sind, zu renoviren. - An dem Steine beim Podhrastnik etwa 4 Klafter von der Harpfe abwärts pflegte man an diesem Tage junge Leute zu Burgern zu erheben und zwar durch ein dreimaliges Aufstossen – Setzen und Erheben – an den Stein.-

Dieses geschah am Filippi-Tage, d[as]. i[st]. am 1. Mai.«

V slovenščini: »Pred letom 1848 je bila v trgu navada vsako sedmo leto obhoditi pomirje (Burgfriedt) – trško naborno mejo. Trg je moral namreč dati poldruega moža za vojsko ali v dveh letih tri može. Ta obhod pomirja se je po izjavah starejših prebivalcev vršil na naslednji način.

— 355 —

Nov Sam Josef 1848 was im Markte von
Lainitz, alle 7 Jahre den 'Burgfriedt' - ihre Stellungsgrenze zu bereisen. Das Markt musste nemlich anderthalb Mann zum Militär stellen oder in zwei Jahren 3 Mann. - Diese Bereisung des Burgfriedts geschach nach Aussage älterer Bewohner auf folgende Art.

Es zogen der Marktrichter und seine Assistenz - mit der Fahne und Hellebarde - unter Föltenspiel und Trommelschlägen vom Markte aus bis zum Podhrastnik - wo der erste Markstein war, und noch jetzt ist; von dort über u Srale bis zum Poštajner - der 2. Stein; von da durch die Schmiede des Marovški Kovač - und zwar buchstäblich durch - skoz luknjo pri vrateni - gegen den Lép - dann über den Wald unter dem Plešej - der 3. Stein; von da gegen Družmirje, beim Kovač bis zum Miklau - der 4. Stein; - dann ober dem Schmelzer bei einer Eiche (statt Stein) über die Tamschetische Wiese - der 5. Stein; mittelst Schranken über die Pak, dann bergauf auf den Klancjur, Hliš, Ostrožnik, Verhovnik und Pušnik, welche auf der Anhöhe sich befinden; am Ende des Pevnik-Grabens hinab und wieder zur Podhrastnik-Harpfe, wo schon gekochtes Essen mittler weile aus dem Markte herbeigebracht - nebst 1 Halbartin Wein - zum freien Gebrauche (und aussens der Harpfe für andere) - bereit stand - wo sodann gruppenweise gespeiset wurde. - Bei vorgenannter Berainung wurde auf jedem Stein mit einem Hammer geklopft, und gleichsam die eingebrachten Buchstaben G[emeiner]. M[arkt]. S[chönstein]. wie solche noch jetzt an dem Steine beim Miklau in Družmirje zu sehen sind, zu renoviren. - An dem Steine beim Podhrastnik etwa 4 Klafter von der Harpfe abwärts pflegte man an diesem Tage junge Leute zu Burgern zu erheben und zwar durch ein dreimaliges Aufstossen - Setzen und Erheben - an den Stein.-

Trški sodnik in njegova asistenca – z zastavo in helebardo – so šli med piskanjem flavt in bobnenjem bobnov iz trga do Podhrastnika, kjer je bil prvi mejnik, in je še vedno; od tam preko Sraleta do Poštajnerja – drugi kamen; od tam skozi kovačnico Marovškega Kovača – in to dobesedno skozi – skozi luknjo pri vretenu – proti Lepu – potem preko gozda pod Plešejem – tretji kamen; od tam proti Družmirju, ob Kovaču do Miklava – četrti kamen, nato nad talilnico (Schmelzer) ob hrastu (namesto kamna) preko Tamšetovega travnika – peti kamen; s pomočjo drogrov (Schrangen) preko Pake, nato navkreber do Klancjurja, Hliša, Ostrožnika, Verhovnika in Pušnika, ki se nahajajo na višini; na koncu Pevnikovega grabna (Penka) navzdol in ponovno do Podhrastnikovega kozolca, kjer je že stala pripravljena kuhana hrana, ki so jo vmes prinesli iz trga, skupaj s polovico startina [približno 220 litrov] vina, zastonj (in izven kozolca za druge) – kjer so nato vsi skupaj pojedli. Ob navedenem obhodu meje (Berainung) se je na vsak kamen potrkalo s kladivom in hkrati obnovilo vrezane črke G. M. S., kakršne se še vedno vidijo na kamnu pri Miklavu v Družmirju. – Na kamnu pri Podhrastniku, kake 4 klaftre [približno 7,5 m] od kozolca navzdol, so na ta dan povzdigovali mlade ljudi v tržane, in sicer so jih trikrat potisnili na kamen: jih posedli nanj in jih dvignili z njega.

To se je godilo na dan sv. Filipa, to je na 1. maj.«

Kaj se je v opisu spremenilo, kaj smo izvedeli na novo? Nimamo trobent, imamo flavte. Leta 1872, ko je nastal zapis, sta bila ohranjena vsaj še mejna kamna v Pohrasniku in pri Miklavu v Družmirju. Bogatejši smo za slikovita motiva, kako slavnostna povorka s trškim sodnikom na čelu leze skozi luknjo pri vretenu kovačnice Marovškega Kovača in kako na drogovih prečka Pako. Izvemo, da je en mejnik nadomeščal hrast pri talilnici.

Izvemo, da so med obhodom obnavljali črke na kamnih in da med tržane niso sprejemali samo

mladeničev, ampak tudi mladenke.

No, zdaj pa po poti! Ker je današnja krajina dna Šaleške doline zelo spremenjena zaradi premogovništva, bo za karto tegale starega recepta za kar konkreten izlet služil star Franciscejski kataster iz leta 1825, ki je – zelo lepo poskeniran in sestavljen – priročno dostopen na strani avstrijskega državnega arhiva (Mapire).

Danes se pot začne pri ribiški koči (zakaj pravzaprav?). Nekeč se je začela v Pohrasniku. Preskočimo torej na polovico današnje poti:

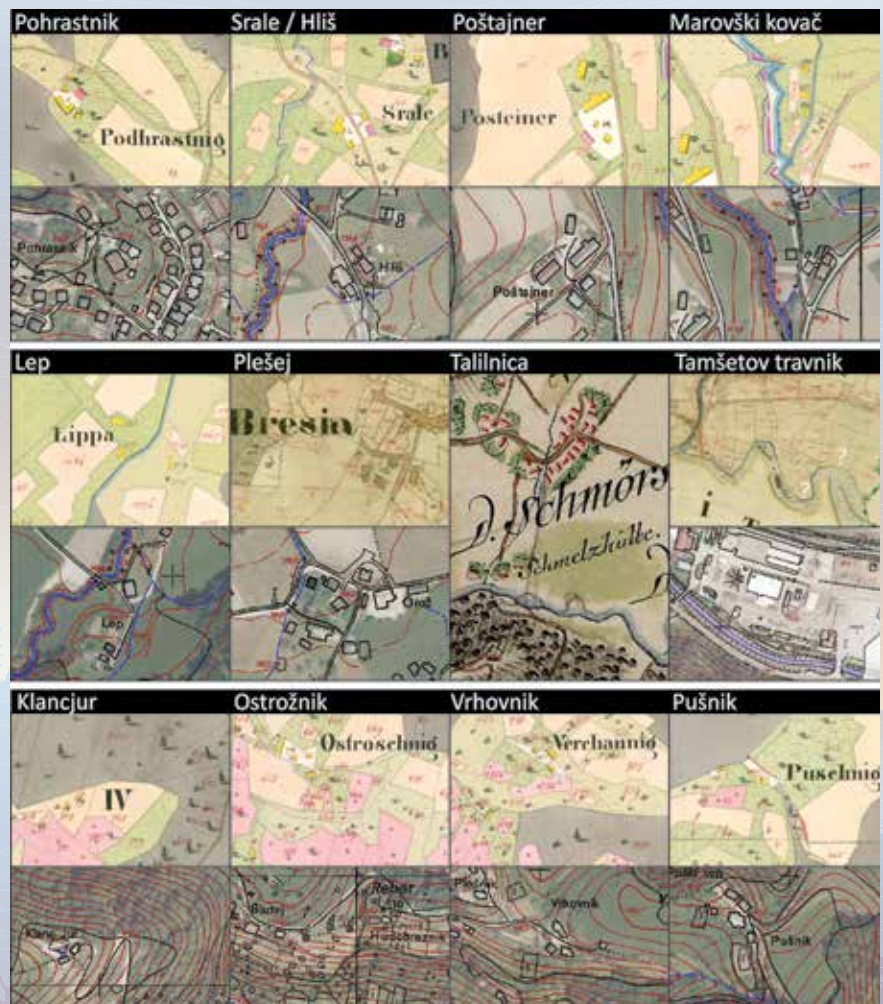
»Trški sodnik in njegova asistenca – z zastavo in helebardo – so šli med piskanjem flavt in bobnenjem bobnov iz trga do Podhrastnika, kjer je bil prvi mejnik, in je še vedno ...« Na stari karti piše »Podhrastnig«, na novi »Pohrasnik«. Najbrž so tukaj nekoč rasli hrasti in je bila kmetija postavljena pod njimi. Lokaciji stare hiše in velikega ter majhnega gospodarskega poslopja sta ohranjeni. Pot ne pelje na vzpetino do famoznega kozolca, kjer

so povzdigovali mladino v tržane in kjer so ponosni pohodniki na koncu jedli in pili, ampak se gre kar precej daleč spodaj ob cesti mimo.

»... od tam preko Sraleta ...« Sraleta je današnji Hliš. Trška pot začne že v krožišču južno od domačije zavijati proti Vili Široko in jo ubere poprek čez Gorice nazaj do ribiške kočice (najbrž, ker pa so pohodniki tukaj že utrujeni in se gre kar po bližnjici).

»... preko Sraleta do Poštajnerja – drugi kamen ...« Tudi pri Poštajnerju je ohranjena stara dispozicija stanovanjske hiše in gospodarskih poslopij, nekeč je bilo med njimi obširno dvorišče.

»... od tam skozi kovačnico Marovškega Kovača – in to dobesedno skozi – skozi luknjo pri vretenu ...« Tole pa je ena posebnost – da je šla vsa povorka skozi hišo! Kaj skozi hišo – skozi luknjo pri vretenu! Kje bi torej lahko bila ta kovačnica? Domače ime »Marovski Kovač« ni zapisano v katastru, k sreči pa so domača

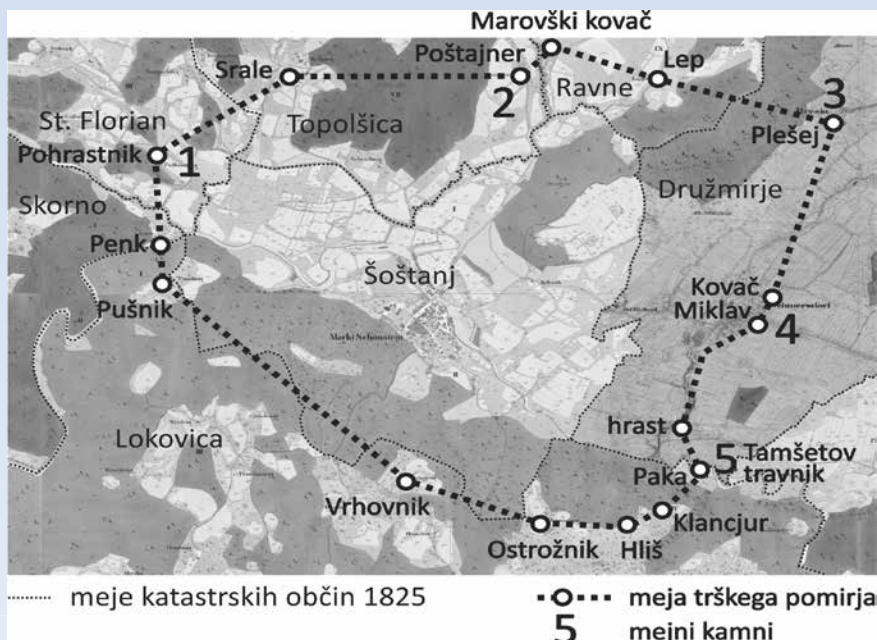

imena kmetij v celotni župniji sv. Mihaela pri Šoštanju navedena v župnijski kroniki, kjer izvemo, da se je Marovški Kovač po domače reklo hiši Ravne s hišno številka 2, lastnik je bil takrat (1872) Math. Miklavžina (Vošnjak, 1872, 242).

No, pa poglejmo nazaj v kataster: na naslovu Ravne hišna številka 2 je bil leta 1825 gospodar kmet Lovrenc Štahel (Lorenz Stachel), ki je bil lastnik treh manjših stavb na parcelnih številkah 186, 187, 188. Vse tri so stale ob vodi – pa ne ob samem potoku Bečovnica, pač pa ob umetno izkopani, približno vzporedno s potokom speljani ožji mlinščici, ki se vidi na starem katastru. Z mlinščico so lahko uravnavali dotok vode na kolesa mlinov in kovačij – očitno je bila ena od teh stavb kovačnica. Torej smo bržčas našli lokacijo kovačnice Marovškega Kovača, približno med današnjima hišama Ravne 6 in 8, JV od Gutenbüchla. Tu je trška meja dosegla svoj najsevernejši del.

»– proti Lepu –« Lep je označen na današnji karti kot Lep, na stari pa kot Lippa in so narisane samo tri manjše lesene stavbe. Ampak spet ime po drevesu, kot pri Po(d) hras(t)niku. Kar sam se v glavi pojavi citat, da so kraji z imeni po listavcih značilni za slovansko poselitve. Bržčas gre vsaj pri nekaterih mejnih točkah res za zelo stare poselitvene lokacije oz. posebne točke v prostoru (hrasti, lipe, kovačnica).

Proti Lepu torej »– potem preko gozda pod Plešejem – tretji kamen;« Tule se pa začne veselica ... Prestopili smo iz nekdanje katastrske občine Ravne v katastrsko občino Družmirje. V podatkovni bazi Mapire ni skena za katastrsko občino Družmirje. Današnji relief pa je že tako preoblikovan in ojezerjen, da so sodobne karte povsem neuporabne za čas pred 170 leti. Če gremo gledat skene posameznih kart starega katastra na stran Arhiva Slovenije, so skeni tako slabi, da se ne vidi parcelnih števil. K sreči so imeli v Muzeju Velenje stare črno-bele kopije družmirske katastrske mape. V seznamu stavbnih parcel za k. o. Družmirje piše, da je imel kmet Tomaž Plešej (Pleschey Thomas) iz Brezja (Bresie) v lasti stavbni

parceli s številka 54 (bivalna in gospodarska stavba z dvoriščem) in 55 (gospodarska stavba). Ti dve parceli res najdemo v Brezju v Gaberkah.

Pod Plešejem torej, »od tam proti Družmirju, ob Kovaču ...« Ko gremo južno proti Družmirju, zmanjka tudi stare karte iz velenjskega muzeja. V seznamu lastnikov zemljišč v Družmirju ni Kovača – očitno spet domače ime. V kroniki: Kovač: Jozef Mihelec, Družmirje h. št. 32.

»... ob Kovaču do Miklava – četrti kamen,« Tudi Miklav je bilo domače ime in ga niso zapisali v družmirski kataster, so ga pa v lokoviškega, kjer so imeli Miklavi tudi zemljo: Pletterschek Franz v[ul]go Miklau, Družmirje 13. Kasnejša kronika: Miklau: Kasp. Pleteršek, Družmirje h. št. 13. Anton Seher (1998, 288) je pri opisu porušenih domačij v Družmirju zapisal: »Maks Kladnik, po domače Miklav, Družmirje 25. Ta kmečka domačija je imela zidano stanovanjsko hišo, klet, gospodarsko poslopje in leseno sušilnico ter lesen kozolec. Vse te zgradbe je premogovnik leta 1977 odkupil in nato porušil.« Torej imamo tudi Miklava.

»... nato nad talilnico (Schmelzer) ob hrastu (namesto kamna) ...« Talilnica (Schmelzhütte) je napisana na jožefinskem vojaškem zemljevidu J od Družmirja, S od Pake.

»... preko Tamšetovega travnika – peti kamen; ...« V Družmirju se

je leta 1825 cel kup kmetov pisalo Tamše: Gregor na številki 22, še en Gregor na številki 29, Blaž (Blasius) na številki 21, Martin na številki 8, Marija na številki 33, pa še kmet Franc Tamše iz Gaberk je imel svojo zemljo v katastrski občini Družmirje. Bržčas pa je Lavrencij Vošnjak s »Tamše« mislil domače ime: Seher (1998, 294) omenja v Družmirju: Ivan Apat, po domače Tamše, Družmirje 55 (leta 1825 je naveden Gregor Appat, kmet v Družmirju). Čez kateri travnik katerega od vseh teh Tamšetov je torej korakala naša slavna povorka – z zastavo in helebardo, med drobljenjem bobnov in donenjem trobent (pardon – piskanjem flavt) – od Družmirja proti Paki?

Tegale oreha očitno ne bomo strli na hitro ... Iz Arhiva Slovenije so mi v dveh urah po mejlu poslali boljša skena katarskih map za Družmirje. Če se na njiju označi lastnina vseh navedenih Tamšetov, še vedno ne dobimo enoznačne rešitve: še vedno je preveč možnosti. Pa tudi ne vemo, ali je bil kronist Lavrencij tako natančen kot kataster, ki loči travnik od pašnika (Wiese/Weide), ali so pač šli »po eni travi« ... Očitno so nekje pri talilnici zavili z utrjene poti in jo ubrali poprek ob Paki. Zahodno od izliva Velunje je bil ob Paki travnik v lasti Apata (1), vzhodno tudi (2), še bolj vzhodno je bil travnik Gregorja Tamšeta (3). Najbrž so zavili na vzhod, preko variant 1 ali 2. No, ni tako zelo važno,

nekje tam je danes glavni most preko Pake k Premogovniku, tako ali tako moramo naokoli ...

»... s pomočjo drogov (Schranken) preko Pake, nato navkreber do Klancjurja, ...« Zdaj smo spet na trdnem terenu, podprti z veljavnima sodobno in staro karto. Po polžje lezemo v hudo strmino, iz sence gozdnega pobočja na prisojno stran lokoviških hribov. Klancjur je bil nekdanj gruča lesenih viničarskih hišk in na starem katastru so pod njimi vijolično pobarvane zaplate nekdanjih vinogradov, ki jih je konec 19. stoletja uničila trtna uš in tako povsem preoblikovala več stoletij staro kulturno krajino.

Smo mimo Klancjurja, gremo v smeri »... Hliša, Ostrožnika, Vrhovnika in Pušnika ...« To je vse stara vinogradniška Reber, kot preberemo na karti, pobočje je bilo pokrito z vinogradi, nad njimi so bile pod slemenom viničarije, povezane s potjo. Karta prve avstrijske vojaške izmere tod kaže dosti več smiselnih poti kot franciscejski kataster.

»... na koncu Pevnikovega grabna (Penka) navzdol ...« Ste

opazili, da v opisu nečesa ni, na trški poti pa je? Stari (Pusti) grad. Je bil znotraj trškega pomirja in originalna pot ni šla k njemu.

»... in ponovno do Podhrastnikovega kozolca ...« Pa smo naokoli.

Če pogledamo traso obhoda na starem katastru, se lepo vidi, da so domala povsod hodili izven prvotne katastrske občine Šoštanj, torej po sosednjih katastrskih občinah Lokovica, Skorno, Topolšica, Ravne, Družmirje. Trška meja je bila starejša, katastrske občine so vzpostavili šele na prelomu iz 18. v 19. stoletje.

In zakaj je bila ta linija obhoda tako zelo pomembna? Pregledali so kamne – potrkali, če so še trdni, in osvežili napis – kar bi lahko storil en sam uradnik brez hude ceremonije – bistvena je bila oživitvev poteka trške meje v spominu tržanov, njeno ozaveščenje – sploh pri mladini, ki je takrat šele dobila status »tržanov«. In ta meja ponekod sploh ni šla po pravih poteh, šla je skozi gozd in poprek čez travnik; čez reko, kjer sploh ni bilo mostu.

Vošnjak le pri opisu severovzhodnega = dolinskega/ gričevnatega dela poti našteva mejne kamne – je bil potek trške meje na jugozahodu = po slemenu lokoviških hribov tako jasen, da kamni niso bili potrebni? Je veljalo: ko si preko slemena, si v trgu Šoštanj?

Potegnimo črto. Koliko smo torej okoli Šoštanja hodili po isti trasi kot nekdanji tržani? Približno. Bolj je pot parafraza in poklon staremu obredu. Na severni strani je največje odstopanje, da so nekdanj šli domala do Gutenbüchla, danes gre pot niže, čez vilo Široko. Vzhodni del je uničen zaradi premogarstva. Na južnem delu je nov dodatek ovinek na grad, na zahodnem obisk Rotovnikove jame.

Ti pa – kot vsaka dobra pot – tudi Trška pot okoli Šoštanja več kot o sijajnem zunanem svetu razkrije o samem sebi: meni je, da res nimam nič kondicije ...

Vir: revija List, leto XXIII, ŠT. 4, 25. april 2019, str. 6, avtor Rok Poles

OPOMBA: v revija List, leto XXIII, št. 9, 26. september 2019, je na str. 6 avtor Rok Poles objavil popravek članka o Trški poti, kjer je med drugim zapisal tudi: V pisanju o šoštanjski trški poti sem pri območju Pohrastnika zapisal, da današnja trška »pot ne pelje na vzpetino do famoznega kozolca, kjer so povzdigovali mladino v tržane in kjer so ponosni pohodniki na koncu jedli in pili, ampak se gre kar precej daleč spodaj ob cesti mimo.« No, izkazalo se je, da je trasa poti čisto prava, ker je bil kozolec v resnici drugje, kot sem mislil ...

Reference

Hribernik, Franc: Mesto Šoštanj, zgodovinski opis. Prvi ponatis. Občina Šoštanj, Šoštanj 1998.

Seher, Anton: Zgodovina Premogovnika Velenje, druga knjiga. Premogovnik, Velenje, 1998.

Vošnjak, Laurentius: Liber memorabilium parochiae s. Michaelis prope Schönstein (Gedenkbuch der Pfarre St. Michael bei Schönstein), 1872. Kopija v Muzeju Velenje.

Prva vojaška karta in franciscejski kataster: <https://mapire.eu/en/map/cadastral/?layers=osm%2C3&bbox=1673167.7074344177%2C5842585.920387819%2C1674872.611463747%2C5843063.651814602> ter ČB kopija družmirske karte v Muzeju Velenje

Protokoli Franciscejskega katastra v Arhivu Slovenije (sezname stavbnih parcel, abecedni sezname lastnikov zemljišč): St. Florian (SI AS 177/C/F/C63/s/PT), Topolščica (SI AS 177/C/F/C481/s/PT), Ravne, Družmirje (SI AS 177/C/F/C408/s/PT, SI AS 177/C/F/C408/s/PUA), Lokovica (SI AS 177/C/F/C206/s/PT, SI AS 177/C/F/C206/s/PUA). [cadastral/?layers=osm%2C3&bbox=1673167.7074344177%2C5842585.920387819%2C1674872.611463747%2C5843063.651814602](https://mapire.eu/en/map/cadastral/?layers=osm%2C3&bbox=1673167.7074344177%2C5842585.920387819%2C1674872.611463747%2C5843063.651814602) ter ČB kopija družmirske karte v Muzeju Velenje

Protokoli Franciscejskega katastra v Arhivu Slovenije (sezname stavbnih parcel, abecedni sezname lastnikov zemljišč): St. Florian (SI AS 177/C/F/C63/s/PT), Topolščica (SI AS 177/C/F/C481/s/PT), Ravne, Družmirje (SI AS 177/C/F/C408/s/PT, SI AS 177/C/F/C408/s/PUA), Lokovica (SI AS 177/C/F/C206/s/PT, SI AS 177/C/F/C206/s/PUA).

O PO(D)HRAS(T)-NIKOVEM KOZOLCU

ali kako sem napačno zapisal, da bi morala pot na hrib, pa tja v resnici trška meja sploh ni šla

V pisanju o šoštanjski trški poti sem pri območju Pohrastnika zapisal, da današnja trška »pot ne pelje na vzpetino do famoznega kozolca, kjer so povzdigovali mladino v tržane in kjer so ponosni pohodniki na koncu jedli in pili, ampak se gre kar precej daleč spodaj ob cesti mimo.«

No, izkazalo se je, da je trasa poti čisto prava, ker je bil kozolec v resnici drugje, kot sem mislil ...

Tole je torej zapis na osnovi prijaznega opozorila gospe Jožica Andrejc. Na Pohrastnik se je preselila iz Družmirja leta 1980. Spominja se, da je Pohrastnikov kozolec še stal leta 1975, ko so začeli v bližini graditi svojo hišo. Vendar pa kozolec ni stal na vrhu griča ob stanovanjski hiši – tam je stal in še stoji marof, kjer so kmetje redili živino. Kozolec je stal na vznožju griča, v bližini Pohrastnikove kapele. Domačinka, gospa Fanika Golob je povedala, da so kozolec podrli po tem, ko je v okolici začelo nastajati današnje naselje Družmirčanov, ki so se morali seliti z domov, pogrezajočih se zaradi premogovništva. In da se ne spomni, da bi tam videla kak mejnik trške poti ali kaj slišala o njej.

Pa pogledajmo to reč od bliže. V seznamu stavbnih parcel Franciscejskega katastra iz leta 1825 je navedeno, da je imel kmet Georg Weidl, po domače Podhrastnig, stanujoč St. Florian hišna številka 2, v lasti stavbe s številkami 1, 2 in 3: prvi dve sta opisani kot gospodarski stavbi, tretja kot bivalna in gospodarska stavba z dvoriščem. Sklop stavb številka 2 in 3 je bil na vrhu griča, stavba št. 1 pa pod gričem blizu ceste – to je torej naš kozolec – ker je bil lesen, je pobarvan rumeno. Kapela ni narisana. Je pa narisana na 50 let mlajši identifikacijski mapi (1875): pobarvana je rožnato, torej je bila že zidana.

Kako je že pisalo pri opisu

obhoda trške meje? »Na kamnu pri Podhrastniku, kake 4 klaftre [približno 7,5 m] od kozolca navzdol, so /.../ povzdigovali mlade ljudi v tržane, in sicer so jih trikrat potisnili na kamen: jih posedli nanj in jih dvignili z njega.« Je bila kapela postavljena na mestu nekdanjega trškega mejnika? Po risbi v katastru sodeč, bi lahko kamen iskali prav tam.

Območje kmetije Podhrastnik je obsegalo zemljiške parcele s številkami od 3 do 24 – torej sklenjen kos zemlje med tremi potoki: Globočcem na severu, Toplico na vzhodu in Skornskim potokom/(Šent)Florjanščico na jugu. To je bil nekdanj skrajni jugovzhodni del katastrske občine sv. Florijan. Ko so spreminjali meje katastrskih občin, so območje pripojili h k. o. Šoštanj.¹

Kako se je torej razvil zaselek Pohrastnik, ki se mu je moral umakniti znameniti kozolec?

Po drugi svetovni vojni je postal premog najpomembnejši urbanistični dejavnik v Šaleški dolini: za naselja nad lignitnim slojem so predvideli, da bodo žrtvovana zaradi ugrezjanja površja, nove pozidave so lahko nastajale le izven pridobivalnega območja premogovnika. Površine za gradnjo so bile zato v Šoštanju zelo omejene. Ko se je ugrezjanje približevalo neposredni okolici mesta (Družmirje, Gorice), so predvideli novi naselitveni jedri v Pohrastniku in Topolšici.

Prav na križišču cest v Pohrastniku je bila meja eksploatacijskega polja Premogovnika.³ Konec leta 1970 je Velenjska Občinska skupščina sprejela Odlok o potrditvi zazidalnega načrta za gradnjo družinskih zgradb Šoštanj–Pohrastnik.⁴ Po zazidalnem načrtu je bila predvidena polovica vrstnih in polovica individualnih (= prsto stoječih) hiš z osnovno preskrbo: otroškimi vrtcem, štirirazredno šolo ter Dom krajevne skupnosti in družbenopolitičnih organizacij.⁵ Že leto kasneje naj bi načrt spreminjali – zaradi gradnje nove župnijske

cerkve naj bi odpadla gradnja nekaj nad 27 vrstnih družinskih hiš.⁶ Leta 1971 so zgradili novo cesto po Šetflorjanskem grabnu, ki bo napajala tudi bodoče naselje (»gradbeni kompleks«⁷) Pohrastnik.⁸

Pretežni del zemlje je odkupil Rudnik lignita Velenje, sem pa so se pričeli priseljevati v enodružinske hiše največ ljudje z ogroženih območij (Družmirje).⁹ Leta 1973 je bil pozidan predvsem južni del soseske. Na vzhodnem delu so bile parcele za nadomestno gradnjo zaradi rudarjenja, interesente je tam določal Rudnik lignita Velenje. Na zahodnem delu so nameravali odkupiti še 7000 m² zemljišč za gradnjo dodatnih 12 vrstnih hiš.¹⁰

V nekaj letih je torej pod nekdanjo kmetijo zrasel nov zaselek. Dr. Sore je leta 1974 zapisal, da naj bi bilo »na razpolago še 241 [?!?!] gradbenih parcel za individualne in vrstne hiše ter za vse potrebne komunalne objekte. Družmirje je namreč sredi eksploatacijskega terena in se bo predvidoma že do leta 1976 pogreznil večji del vasi in deloma jugovzhodna stran naseljene Šoštanjske gorice.«¹¹

Leta 1975 so želeli spremeniti zazidalni načrt,¹² vendar tega 1979 niso dovolili.¹³ Krajani so si želeli, da bi se kraj dokončno uredil – da bi se čim prej pozidal tudi zgornji del Pohrastnika, kjer je bilo še kakšnih 20 zazidalnih parcel. Te je odkupil Zavod za urbanizem in so bile delno komunalno urejene,¹⁴ oddajali so jih z javnimi natečajji.¹⁵ Še leta 1980 so računali, da se bo v naselju Pohrastnik zgradil stanovanjski blok, ki bi imel v pritličju prostore za trgovino in delo KS.¹⁶

Ime naselja je na državnih topografskih karti zapisano kot Pohrastnik, torej je od leta 1825 izgubilo črki d in t.

Hvala vsem, ki so prispevali podatke, da se je lahko razjasnil ta drobec zgodovine.

Vir: revija List, leto XXIII, ŠT. 9, 26. september 2019, str. 6, avtor Rok Poles

Območje Pohrastnikovega kozolca skozi čas

Kozolec v Po(d)hrastniku na fotografiji iz Celjskega zbornika (1974): »Podhrastnik, predvidene površine za novo stanovanjsko naselje zahodno od Šoštanja«. Vidne so že nove dovodne poti do parcel za predvidene stanovanjske hiše.

Reference

Sodobne karte: <https://www.geoprostor.net/piso/ewmap.asp?obcina=SOSTANJ>

Franciscejski kataster, k. o. St. Florian: Seznam zemljiških parcel (SI AS 177/C/F/C63/s/PS), Seznam stavbnih parcel (SI AS 177/C/F/C63/s/PT), Abecedni seznam lastnikov zemljišč (SI AS 177/C/F/C63/s/PUA). Grafični del: <https://mapire.eu/de/map/cadastral/?layers=osm%2C3&bbox=1672716.302053053%2C5842027.84503309%2C1673568.7540677176%2C5842266.710746481>

- ¹ S časom smo zelo na tesnem. V: Naš čas. Center za informiranje propagando in založništvo, 10. 11.1978. <<http://www.dlib.si/?URN=URN:NBN:SI:DOC-IHN5S5IV>> str. 3
- ² Sore, dr. Anton: Novejša populacijska in ekonomska gibanja v Velenjski kotlini. V: Celjski zbornik 1973–1974, Kulturna skupnost Celje, Celje 1974, str. 61.
- ³ Kje je v Šoštanju eksploatacijska meja? V: Šaleški rudar: glasilo SZDL občine Velenje. Občinski odbor SZDL, 27. 01.1966. <<http://www.dlib.si/?URN=URN:NBN:SI:DOC-I7WBXH08>>, str. 2.
- ⁴ Občinska skupščina potrdila prisilno upravo v Polypexu. V: Šaleški rudar: glasilo SZDL občine Velenje. Občinski odbor SZDL, 25. 12.1970. <<http://www.dlib.si/?URN=URN:NBN:SI:DOC-ZKE7LLBL>>, str. 2.
- ⁵ Glavne smernice za oblikovanje naselji. V: Naš čas. Center za informiranje propagando in založništvo, 31. 08.1973. <<http://www.dlib.si/?URN=URN:NBN:SI:DOC-NWE9RX6C>> str. 15, 17.
- ⁶ Naraks, Ljuban: Bodo verniki šoštanjske fare ostali brez cerkve? V: Šaleški rudar: glasilo SZDL občine Velenje. Občinski odbor SZDL, 09. 04.1971. <<http://www.dlib.si/?URN=URN:NBN:SI:DOC-MJ8W9504>>, str. 6.
- ⁷ Vsi z enako odgovornostjo. V: Naš čas. Center za informiranje propagando in založništvo, 08. 11.1973. <<http://www.dlib.si/?URN=URN:NBN:SI:DOC-KJR0P5YE>>, str. 1.
- ⁸ Nova cesta – plod prizadevnosti občanov. V: Šaleški rudar: glasilo SZDL občine Velenje. Občinski odbor SZDL, 15. 10.1971. <<http://www.dlib.si/?URN=URN:NBN:SI:DOC-NOQ12JWM>> str. 4.
- ⁹ Veliko pridobili, veliko pa tudi želja. Zakaj ne zidajo v zgornjem delu Pohrastnika? V: Naš čas. Center za informiranje propagando in založništvo, 03. 08.1979. <<http://www.dlib.si/?URN=URN:NBN:SI:DOC-QTG0U341>>, str. 6.
- ¹⁰ Odborniki vprašujejo. V: Novi tednik: glasilo občinskih konferenc SZDL. Delo, 28. 06.1973. <<http://www.dlib.si/?URN=URN:NBN:SI:DOC-EZXD1QL>>, str. 13.
- ¹¹ Sore, dr. Anton: Novejša populacijska in ekonomska gibanja v Velenjski kotlini. V: Celjski zbornik 1973–1974, Kulturna skupnost Celje, Celje 1974, str. 61.
- ¹² Sklep o razgrnitvi osnutkov zazidalnih načrtov. V: Naš čas. Center za informiranje propagando in založništvo, 28. 02.1975. <<http://www.dlib.si/?URN=URN:NBN:SI:DOC-M568WXXE>>, str. 6.
- ¹³ O osnutkih pomembnih odlokov. V: Naš čas. Center za informiranje propagando in založništvo, 02. 03.1979. <<http://www.dlib.si/?URN=URN:NBN:SI:DOC-VB798XZY>> str. 2.
- ¹⁴ Veliko pridobili, veliko pa tudi želja. Zakaj ne zidajo v zgornjem delu Pohrastnika? V: Naš čas. Center za informiranje propagando in založništvo, 03. 08.1979. <<http://www.dlib.si/?URN=URN:NBN:SI:DOC-QTG0U341>>, str. 6.
- ¹⁵ Javni natečaj. V: Naš čas. Center za informiranje propagando in založništvo, 05. 10.1979. <<http://www.dlib.si/?URN=URN:NBN:SI:DOC-XAHL2XM8>> str. 19.
- ¹⁶ Veliko zadovoljstvo in pripravljenost. V: Naš čas. Center za informiranje propagando in založništvo, 01. 02.1980. <<http://www.dlib.si/?URN=URN:NBN:SI:DOC-1K08RSTQ>> str. 6.

MLADI PLANINCI VRTCA ŠOŠTANJ AKTIVNI IN NEUTRUDLJIVI IZ LETA V LETO

V Vrtcu Šoštanj mladi planinci radi obiskujejo planinski krožek, kjer smo dejavni skozi vse leto. V začetku šolskega leta 2018/19 smo se ob razdelitvi planinskega dnevnika spoznali in se seznanili z načrtom naslednjih srečanj. Nekatera nam je uspelo realizirati, nekatera ne, predvsem pa sem stremela k temu, da smo izvedli nekaj izletov s starši.

V jesenskem času smo se z vodnikom Juretom Grudnikom podali na potep po Golteh. Povzpeli smo se na najvišji vrh Boskovec in se po krožni poti čez Istje vrnili do izhodišča – Alpskega vrta. Pred novoletnimi počitnicami smo se na kratko družili na pohodu od Mozirja do Nazarij in nazaj do Mozirskega gaja, kjer smo si v večernem času ogledali čarobne lučke.

V začetku pomladi smo najprej v vrtcu spoznavali planinsko opremo z Janezom Kugoničem, nato pa smo se v lepem sobotnem jutru podali na Goro Oljko. Tudi tukaj smo naredili krožno pot, in sicer po strmi poti »na Plešivčnika« gor in po lažji »na Juga« nazaj do izhodišča v Šmartnem ob Paki.

Kot vsako leto smo tudi letos za uro in pol gostovali na OŠ KDK Šoštanj, kjer smo se ob varovanju članov ŠAO, Suzane in Miha,

preizkusili v plezanju na plezalni steni. Ob koncu so pogum zbrali še nekateri starši in preizkusili svojo moč v rokah.

Ker nam je v mesecu maju nagajalo vreme, smo se odločili, da ob prvi priložnosti in lepem vremenu izkoristimo dan in se odpravimo na zaključni izlet. Kot že nekaj let je bila tudi letos prva izbira Koča na Klemenči jami, ki je resnično obdana z vršaci Kamniško-Savinjskih Alp. Za pomoč pri vodenju izleta smo prosili planinskega vodnika Janeza Kugoniča, ki se je z veseljem odzval.

S svojimi avtomobili smo se odpravili do izhodišča Na razpotju v Logarski dolini, nato pa smo po narisanim načrtu premagovali ovire na poti. Otrokom je bil najbolj zanimiv tunel, kjer so lahko prižgali svetilke, na izpostavljenem delu smo si pomagali z jeklenico, splezali smo po lestvi in se ob prijemu dveh klinov spustili po metrski skali. Tik pod kočo smo pozvonili z zvoncem in se nato zasluženo okrepčali z malico iz nahrbtnika. Po krajšem počitku smo si ogledali še najdebelejši macesen

v Sloveniji, nato pa z nahrbtniki na ramah zapustili objem gora. Vrnili smo se do Doma planincev in se še na kratko sprehodili do avtomobilov.

Po varnem sestopu smo se s stiskom rok in željo po varnem koraku poslovili ter si obljubili, da se vidimo na planinski poteh.

Z velikim zadovoljstvom sem zaključila šolsko leto 2018/19 ter si tudi jaz privoščila aktiven oddih in počitnice.

V mesecu septembru sem z novim šolskim letom 2019/20 povabila otroke in starše k vpisu v planinski krožek. Odzvalo se je rekordno število otrok (22), zato se mi je v decembru pridružila kolegica Pia Hudomalj. Z mladostno zagnanostjo in svežimi idejami bova druženje nadaljevali v naslednjem letu 2020, za zdaj pa vam vsem želiva:

Srečno 2020 in varen korak!

**Mentorici planinskega krožka
vzgojiteljici Jožica Malus in
Pia Hudomalj
Vrtec Šoštanj**

PLANINSKI KROŽEK NA OŠ KARLA DESTOVNIKA-KAJUHA V ŠOLSKEM LETU 2018/ 19

V šolskem letu 2018/19 je pri planinskem krožku sodelovalo 20 učencev od 5. do 9. razreda.

V mesecu oktobru smo se skupaj odpravili na planinski pohod na Mrzlico ter se že pripravljali na regijsko tekmovanje Mladina in gore, ki je potekalo v začetku novembra na Osnovni šoli Rače. Našo šolo sta zastopali dve ekipi. Ekipa, ki so jo sestavljali Zala Katanec, Urška Grudnik, Brin Kortnik in Mai Skornšek, je osvojila odlično 3. mesto in za las zgrešila uvrstitev na državno tekmovanje.

Naslednji planinski pohod smo izvedli 23. marca 2019, in sicer na Čemšeniško planino.

V mesecu aprilu so se naši učenci v Nazarjah ter Gornjem Gradu udeležili dveh področnih orientacijskih tekmovanj v okviru lige Smrekovec. Našo šolo so učenci zastopali v 3 ekipah. Ekipi Smrkci v kategoriji A ter Mavericks v kategoriji B sta osvojili 3. mesto. S tem rezultatom so se uvrstili na Slovensko planinsko orientacijsko tekmovanje SPOT, ki ga je letos v mesecu maju organiziralo Planinsko društvo Šoštanj. Naši učenci so se odlično odrezali. Ekipa Smrkcev, ki so jo sestavljali Jakob Reberšak, Manca Jevšnik, Marsel Tajnik in Anže Rotovnik, je osvojila 3. mesto. Ekipa Mavericks, v sestavi Boštjan

Reberšak, Jan Novak, Tilen Rotovnik, Blaž Pusovnik in Aljaž Rogelšek pa 2. mesto. Obe ekipi sta za odličen rezultat prejeli pokal – SPOT 2019. Izven konkurence je tekmovala še ena G ekipa, katero so sestavljali Brin Kortnik, Rene Pačnik in Zala Golavšek. Osvojili so 3. mesto.

V mesecu juniju smo planinsko šolsko leto zaključili s pohodom na Raduho.

Zahvaljujemo se naši dolgoletni mentorici Danici Švarc za odlično in predano vodenje planinskega krožka na šoli.

Učenci z mentoricama Jožico Dobnik in Matejo Drev

TABOR MLADIH PLANINCEV 2019 ČEZSOČA

OB SMARAGDNI REKI SOČI, SMO SE IMELI LEPO

Leto je naokoli in ponovno smo se srečali v taboru mladih planincev. Že sam planinski tabor na prostem pod platnenimi vojaškimi šotori brez elektrike in brez ostalega udobja civilizacije, mladim in spremljevalcem predstavlja pravi adrenalinski izziv. Zato me je razveselilo, da je imel letošnji tabor več udeležencev od lanskega in da je bilo med nami veliko novih obrazov med udeleženci kot med spremljevalci. To je znak, da smo v preteklem letu izvedli tabor mladih planincev v zadovoljstvo vseh sodelujočih. Tudi letos smo se trudili, da je bilo naše delo prijazno in zanimivo udeležencem in spremljevalcem. V kolikor Slovo sedme izmene pred odhodom domov, smo uspeli, bo vidno pri izvedbi

naslednjega tabora mladih planincev v Dovju 2020. Pričakovanja otrok udeležencev tabora so ob prihodu v tabor različna. Nekateri se hitro navadijo na novo okolje in z žarom sodelujejo pri izvajanju tabornih aktivnost. So pa tudi takšni posamezniki, ki potrebujejo malo več časa, da se vklopijo v življenje Prihod v planinski tabor Čezsoča 2019. tabornika. Letos nas nihče od tabornikov ni zapustil zaradi

domotožja ali nezadovoljstva. Verjetno smo jim izpolnili pričakovanja. Sama organizacija tabora je bila zadovoljiva, nikakor pa polna. Vedno se najde kaj, kar je potrebno izboljšati ali popraviti. Zato bo vsak dobronameran komentar otrok, staršev ali spremljevalcev dobrodošel. Tabornikom, vodstvu in spremljevalcem želim veliko lepih trenutkov med izleti po planinah in gorah. V oseb Predstavitev

tabornikov in vodstva tabora. nem življenju veliko sreče, zdravja in zadovoljstva ter, da se naslednje leto ponovno srečamo na Taboru mladih v Dovju.

Vodja tabora, Iva Šalamon

MISLI UDELEŽENCEV

V taboru sem v hrani užival. Najboljša vodnika sta bila Špela in Žiga. Nad vodniki na pohodi nimam slabih komentarjev. Najboljše mi je bilo, ko je prišel moj oče. V šotoru sem bil s člani PD Šoštanj in nekaj iz PD Velenja. Razgled je bil vredn in očarljiv. Že drugi dan sem šel na Čuklo, včeraj oa na Krnska jezera. Nobenemu iz letošnjega tabora ne zamerim. Največ sen se pa družil s Tinetom. Soča je bila mrzla, kar je zelo prijalo v toplih dneh. V adrenalinskem parku je bilo lepo, a me je bilo strah. Na bazenu me je pičila osa. Čudno je, da me ni bolelo. Videli smo ostanke iz prve svetovne vojne. Obiskali smo kar dva slapa, Boko in Virje. V taboru sem bil v predzadnjem šotoru. Bilo je daleč do stranišča, tuša in jedilnice. Vsak večer smo se pozabavali ob tabornem ognju, peli in se zabavali. Igrali smo se vsakoletno igro Skriti prijatelj. Zahvaliti se moram kuharici in Janezu, ki nas je vozi. Brez njega bi bili pohodi veliko daljši.

Marsel Tajnik

Vse se je začelo v soboto 17.08.2019. Vstala sem že ob 6 h zjutraj in se odpravila pred osnovno šolo. Vkrcala sem se v

avtobus in se odpravila v teden poln dogodivščin. Že v soboto smo odšli na prvo znamenitost prelepe Čezsoče. Ogledali smo si slap Boka. Še isti dan smo izvedeli komu smo skriti prijatelj in okusili okusno kuho naših kuharic. Naslednji dan smo

smo po dobrem kosilu na razburljivo dogodivščino v adrenalinski park. V torek smo se odpravili na Javoršček. Šli smo mimo Golobarja na vrh. Pot je bila naporna vendar smo se lahko po koncu poti lahko ohladili v hladni Soči. Že je tukaj sredo. Zjutraj

se odpravili na Čuklo. Pot je bila lahka. Na vrhu nas je čakala še izvrstna malica. Kot vsak večer smo tudi v nedeljo zakurili taborni ogenj. V ponedeljek smo se zjutraj odšli kopat na bližnji bazen. Kasneje pa

smo starejši plezali, mlajši pa so odšli na sprehod. Ker je popoldan deževalo smo ostali v taboru, pa se nismo sekirali. Ostali smo v šotorih in si pripovedovali grozljivke. Zvečer pa smo zgodaj odšli spat, saj nas je zjutraj čakal naporen dan. Smo že pri četrtku. Ta dan je odhod na Krn, ki smo se ga vsi bali. Pohod je trajal 11 ur, a ni bil naporen. Zvečer smo zaspali ponosni nase, saj smo osvojili nov vrh. Danes je petek. Zjutraj je deževalo in smo lahko dolgo spali. Sedaj pa čakamo na slikanje, na poroke in pišemo o vseh čudovitih avanturah, ki smo jih doživeli ta teden. In tako je za nami še en tabor mladih planincev. Upam pa, da ne bo zadnji.

Zala Katanec

SLOVENSKO PLANINSKO ORIENTACIJSKO TEKMOVANJE 2019

Slovensko planinsko orientacijsko tekmovanje je v letu 2019 potekalo v organizaciji Lige Smrekovec. Nosilec organizacije je bilo PD Šoštanj, pri organizaciji so sodelovala še PD Velenje, PD Vinska Gora, PD Nazarje, PD Rečica ob Savinji, PD Škale-Hrastovec ter PD Ljubno ob Savinji.

Tekmovanje je potekalo na območju občin Mozirje, Šoštanj in Velenje. Cilj izbire trase prog je bil prikaz čudovite narave Smrekovškega pogorja, hkrati pa traso narediti dovolj atraktivno in tudi zahtevno za najboljše tekmovalce. Tako ekipe, ki so se prijavile na dvodnevno tekmo, vse do štarta niso vedele, kje se nahaja cilj prvi dan ter cilj naslednji dan. Štart in cilj nikoli nista bila na isti lokaciji, niti na nočni tekmi, zato je bilo tekmovanje še za tekmovalce toliko bolj zanimivo. Sicer je to prineslo veliko več dela pri organizaciji tekmovanja, ampak na koncu je najpomembnejše to, da je bilo tekmovanje za tekmovalce izvedeno na čim višji ravni.

Za dodatno literaturo smo pričakovano izbrali tematiko Smrekovca, to je Planinski vodnik po Smrekovškem pogorju. Vodnik smo posredovali tako v elektronski kot tudi v fizični obliki vsem tekmovalnim ekipam in ostalim interesentom.

ORGANIZACIJSKI ODBOR

Organizacijski odbor je štel 15 ljudi, ki se je sestel na štirih sestankih, kjer so se točno določile naloge posameznih članov. Vlogo tehničnega vodje je prevzel Matej Kortnik, pripravo teoretičnih in praktičnih nalog so izvedli Uroš Kuzman, Teja Plešnik ter Sabina Melanšek. Vlogo teh-

ničnega delegata je opravljal Matjaž Žohar iz PD Žalec. Ko je bil izoblikovan program izvedbe tekmovanja, se je na podlagi nabora ljudi, ki jih je zagotovilo posamezno društvo, izdelal poimenski seznam ljudi in njihovih nalog na SPOT-u. To je bilo nujno potrebno za nemoten potek samega tekmovanja. Skupno je na SPOT-u sodelovalo in pomagalo 56 ljudi. Udeležba ekip je bila v okviru pričakovanj. Tekmovanja se je udeležilo 53 ekip oziroma 220 tekmovalcev.

Z organizacijskim odborom smo tekmovanje zastavili ambiciozno, saj za nobeno ekipo štart in cilj nista bila na isti lokaciji. S tem smo tekmovanju dodali nekaj dodatne atraktivnosti, hkrati pa tekmovalcem omogočili večje območje gibanja po pestrem pogorju Smrekovca in njegovi okolici. Veliko pozornost smo namenili reambulaciji kart, saj so obstoječe karte DTK25 zastarele. Dodali smo planinske poti in določene dele poti, ki so bile pomembne za orientacijo na progi. Tukaj gre velika zahvala Mitji Domanjku in podjetju Aker, ki nam je pripravilo karte. Tehnični delegat Matej Kortnik je z ekipo traserjev pripravil proge, ki so bile dovolj zahtevne in zanimive, a ne predolge, kar je bilo v preteklosti velikokrat problem, saj pozen prihod ekip v cilj ali njihova diskvalifikacija poruši nadaljnje planirane aktivnosti. Zato smo natančno in skrbno določili ustrezen dovoljen čas posameznih prog. Ekipa za pripravo

teoretičnih in praktičnih nalog je z Urošem Kuzmanom na čelu pripravila izjemno domiselne in praktične naloge, ki so odstopale od prejšnjih tekmovanj. Veseli nas, da so to opazili tudi tekmovalci, mnogi med njimi so bili zelo navdušeni.

Na splošno je tekmovanje zelo dobro uspelo. Kljub zelo slabi vremenski napovedi je bilo na našo veliko srečo v času, ko so bile ekipe na progi, ves čas brez padavin. Vseeno smo bili v organizacijskem odboru dobro pripravljeni na padavine, ki pa se na srečo tekmovalcev niso uresničile. Vse aktivnosti smo zaključili v za to predvidenem času. Po zaključenem tekmovanju je bila sicer poslana ena pisna pritožba, ki pa je izražala bolj slabo voljo ekipe, ki je storila banalno napako. Kot je bilo že na sami tekmi ekipi povedano, tudi po pisni pritožbi nismo spremenili svoje odločitve, ki je bila seveda sprejeta skladno s pravili o POT. Tako lahko zaključim, da je bil SPOT izpeljan brez napak, še bolj pa je pomembno to, da so v nedeljo po razglasitvi tekmovalci v veliki večini zadovoljni zapuščali Šoštanj. Velika zahvala gre vsem društvom, ki so prispevala svoj čas in ljudi, brez katerih pri organizaciji tako velikega dogodka zagotovo ne bi šlo. Enako velja za vse podpornike in sponzorje tekmovanja.

Vodja SPOT 2019
Jure Grudnik

Organizacijski odbor se zahvaljuje za pomoč pri organizaciji SPOT-a:

SLOVENCİ DVOJNI DVAKRATNI BALKANSKI PRVAKI V PLANINSKI ORIENTACIJI

Slovenske ekipe so na balkanskem prvenstvu v planinski orientaciji, ki je bilo od 11. do 13. oktobra na Igmanu v Bosni in Hercegovini, dosegle dve prvi in dve drugi mesti ter ekipni pokal za skupno drugo mesto. V štirih starostnih kategorijah so se pomerili planinci iz Bosne in Hercegovine, Črne gore, Severne Makedonije, Srbije in Slovenije. Dveh naslovov balkanskih prvakov so se veselili v PD Poljčane, podprvaki v kategoriji juniorjev so postali planinci iz PD Borovnica, med seniorji pa člani PD Šoštanj.

Potem ko je pred tremi leti mednarodno tekmovanje v planinski orientaciji na Pokljuki gostila Planinska zveza Slovenije in so se planinci predlani pomerili v Srbiji in lani v Severni Makedoniji, je pod okriljem Združenja planinskih organizacij Balkana (BMU) prvenstvo letos organizirala Planinska zveza Bosne in Hercegovine. Na Igmanu nad Sarajevom se je drugi oktobrski konec tedna v planinski orientaciji preizkusilo 23 ekip iz Bosne in Hercegovine, Črne gore, Severne Makedonije, Srbije in Slovenije, od koder se je na balkansko prvenstvo uvrstilo šest ekip, najuspešnejših na Slovenskem planinskem orientacijskem tekmovanju, ki je bilo maja na območju občin Nazarje, Mozirje, Šoštanj in Velenje.

Tekmovanje, ki predstavlja skupek znanj, izkušenj in uporabe tehničnih naprav za gibanje v naravi, še posebej v gorskem svetu, je potekalo v obliki ekipnega tekmovanja v štirih starostnih skupinah: pionirji (do 15 let), juniorji (do 18 let), seniorji (od 18 do 45 let) in veterani (nad 45 let). Tekmovalci z zemljevidom in kompasom v rokah so se na planini Igman pomerili na dnevni in nočni preizkušnji, obvladovanju razvedanja na terenu pa so morali dodati še teoretično znanje prve pomoči in planinskih vsebin.

Planinsko društvo Poljčane,

zadnja leta skorajda nepremagljivo v planinski orientaciji v Sloveniji, je tudi v Bosni in Hercegovini pokazalo dobro pripravljenost in se veselilo dveh naslovov balkanskega prvaka v planinski orientaciji. V kategoriji juniorjev so slavili Klemen Španring, Jernej Rupnik in Žan Skerbiš, letošnji slovenski državni prvaki. "Sodelovanje na tekmovanju je bilo zanimiva izkušnja. Pot do prizorišča je bila dolga, prav nasprotno pa tekmovalna proga. Ta je bila kratka, orientacijsko manj zahtevna in v velikem delu speljana po cestah. Predvsem mi je bila všeč pokrajina, njihova hrana in prijazni gostitelji. Ogledali smo si tudi skakalnico na Igmanu, prizorišču olimpijskih iger leta 1984, ter na hitro tudi Sarajevo," je vtise strnil srednješolec Rupnik.

Iz PD Poljčane prihajajo tudi zmagovalci v kategoriji seniorjev Nejc Belec, Jaša Gričnik, Špela Belec in Rok Skerbiš, ki je povzel dogajanje na Igmanu: "Člani naše ekipe smo po rezultatih testov sicer upali na kvečjemu tretje mesto, saj smo ekipa, ki pri orientaciji igra na hitrost. Dnevna tekma je bila dolga okoli deset kilometrov, manj od pričakovanega, nočna pa okoli štiri, kar je bilo pričakovano. Všeč nam je bil tudi sistem točkovanja, ki je po našem mnenju pravičen -

najhitrejši dobi 100 dodatnih točk, drugi 80 ... Manjkalo ni niti zabave in v splošnem je tekmovanje potekalo sproščeno in v športnem duhu."

Poljčančani so imeli na vrhu slovensko družbo, med juniorji drugouvrščeno ekipo PD Borovnica, ki so jo sestavljali Klara Levec, Anže Mali, Gašper Mali, Franci Suhadolnik in Gašper Suhadolnik, med seniorji pa so se naslova balkanskih podprvakov v planinski orientaciji veselili člani PD Šoštanj Mitja Domajnko, Žiga Kugonič, Jan Ostervuh in Janez Kugonič, ki je povedal: "Zelo smo veseli, da smo se lahko udeležili balkanskega prvenstva v planinski orientaciji, zato bi se zahvalil PZS, pohvala pa tudi organizatorjem. Tekma je potekala v prijateljskem vzdušju vseh reprezentanc. Sama proga ni bila preveč zahtevna, tako da na nje nismo imeli težav in tudi rezultat ni izostal. Upamo, da se uvrstimo tudi naslednje leto." Na tretje mesto med juniorji se je uvrstila ekipa iz Srbije in med seniorji ekipa iz Črne gore, v tej kategoriji je bila druga slovenska ekipa iz PD Borovnica šesta.

Med pionirji, kjer Slovenci nismo imeli predstavnikov, so slavili mladi planinci iz Bosne in Hercegovine, med veterani pa Srbi, tretja slovenska ekipa iz

PD Poljčane se je v najstarejši kategoriji uvrstila na peto mesto. Slovenija je osvojila tudi ekipni pokal za skupno drugo mesto, ki ga je prevzela Ana Suhadolnik iz PD Borovnica, načelnica Mladinske komisije Planinske zveze Slovenije, pod okriljem katere imamo na sončni strani Alp že več kot 60-letno tradicijo

planinskih orientacijskih tekmovanj. "Na balkanskem prvenstvu v planinski orientaciji sem bila tokrat tretjič, a prvič kot načelnica, kar je bila zame velika sprememba. Čutila sem večjo odgovornost ter skrb do soudeležencev, njihovega počutja in varnosti. Hvaležna sem jim za vso podporo, pa tudi sicer sem ponosna

nanje. Krasno so se odrezali," je piko na i postavila Suhadolnikova. Ekipno zmago je slavila Srbija, tretje mesto pa Severna Makedonija.

Iskrene čestitke!

Manca Ogrin

Vir: Spletna stran Planinske zveze Slovenije

OVGN NA GORENJSKEM

Odsek varstva gorske narave je v preteklem letu izvedel prvi izlet, obarvan z naravoslovno vsebino. Pot nas je zadnjo soboto v marcu vodila na Gorenjsko, v okolico čevljarskega mesta Tržič. Vendar naših pogledov niso privabljali čevlji, ampak narava, ki nas je obdajala, in njene številne posebnosti.

Z vodenim ogledom naravnega spomenika – Dolžanove soteske – smo se podali na razgledno učno pot ob Tržiški Bistrici. Soteska je prava geološka učilnica v naravi, saj v sebi skriva številne okamenine, kamenine in geološke pojave ter pojasnjuje nastanek današnjih Karavank. Ob poti smo se sprehodili čez zgodovino vse od paleozoika do danes, spoznali najpogostejše vrste kamenin, pojasnili

nastanek številnih geoloških pojavov in si ogledali razstavno-izobraževalno središče Dolina, kjer so razstavljeni poleg kamenin tudi fosili.

Naše naravoslovno potovanje smo nadaljevali v Udinem Borštu – večjem gozdnem kompleksu. Zanj je značilno, da je površje sestavljeno iz za vodo prepustne kamenine – konglomerata, zaradi česar so na območju prisotni številni podzemni kraški pojavi, jame, brezna, vrtače, izviri ... Poleg pestrega geološkega sveta je pestro tudi živalstvo v podzemlju in rastlinstvo na površju, ki je bilo našim očem sicer lažje vidno. S prepričanjem, da je narava včasih očem dobro skrita, in s kančkom novega znanja smo se vrnili domov. Med udeleženci je bilo enotno mnenje, da je narava okolje, v katerem opazujemo, raziskujemo in se učimo, hkrati pa prostor za druženje, sprostitvev in nabiranje nove energije. Kateri skriti kotiček narave bomo raziskovali v prihodnje, pa naj ostane presenečenje.

Suzana Podvinšek

Občina Šoštanj

Podpornik PD Šoštanj

POROČILO MARKACIJSKEGA ODSEKA ZA LETO 2019

Leto 2019 je bilo za markacijski odsek zelo delovno. Opravljenih je bilo 344 delovnih ur.

Rotovnik, Franc Urbanc, Igor Rezman, Jure Drev, Peter Lavre, Milan Grudnik, Danilo Čebul, Ciril Kajba, Zvone Klobučar, Jani Gorjanc, Matej Kortnik, Franc Vačovnik, Marko

Milešič Šerdonec, Filip Vrabič, Jure Grudnik in Vlado Stropnik. Izvedene so bile naslednje akcije:

Na akcijah so sodelovali: Bojan

Datum	Relacija	Opis dela
12. 1. 2019	Pot XIV. divizije	Pregled poti
12. 1. 2019	Vila Lučka	Čiščenje okolice Vile Lučka in prostorov markacijskega odseka
9. 2. 2019	Pot XIV. divizije	Postavitev brvi
12. 3. 2019	Pot Šoštanj–Gora Oljka	Popravilo droga usmerjevalne table
13. 4. 2019	Šoštanj	Čistilna akcija mesta Šoštanj
11. 5. 2019	Pot Topolšica–Lom	Markiranje
25. 5. 2019	Pot na Pusti grad	Čiščenje
6. 6. 2019	Ravska pot: REKS–Forhtenek	Markiranje
12. 6. 2019	Ravska pot: Forhtenek–Konovski travnik	Markiranje, postavitev smernih tabel, čiščenje
18. 6. 2019	Ravska pot: Konovski travnik–Nula bar	Markiranje, postavitev smernih tabel, čiščenje
4. 7. 2019	Smrekovec–Greibenšek	Markiranje in čiščenje ter nadelava poti
13. 7. 2019	Pot na Goro Oljko	Markiranje in urejanje poti, postavitev kovinskega droga za smerno tablo na novem parkirišču pri domačiji Vede
10. 8. 2019	Bavšica–Planina Bala–Škrbina za gradom	Markiranje in čiščenje poti
11. 8. 2019	Bavšica–Vovenk–Kanja	Markiranje in čiščenje ter nadelava poti
15. 8. 2019	Pusti grad	Čiščenje grmovja in košnja trave
25. 9. 2019	Trška pot	Prestavitev Trške poti pri Vrhovniku (mimo Vrhovnika na Vrhovnikov vrh, prestavitev žiga na Vrhovnikov vrh). Nova trasa je bila določena z ogledom na terenu, trenutno je v teku pridobivanje soglasij z lastniki. Ocena je, da bodo potrebne vsaj 3 delovne akcije.
10. 11. 2019	Pot XIV. divizije – Postavitev smernih tabel Smrekovec	Postavitev droga, montaža smernih tabel
22. 11. 2019	Pot na Goro Oljko	Postavitev smernih tabel
24. 11. 2019	Sedlar–Šmihel nad Mozirjem	Čiščenje poti, pregled stanja
24. 11. 2019	Ravska pot: Vrholan–Abidnik	Čiščenje, ureditev smernih tabel
17. 12. 2019	E6 & Pot XIV. divizije: Hudi potok–Žlebnik–Greibenšek	Montaža podpornega hloda na zemeljskem podoru, montaža smernih puščic za E6 na obstoječe droge

V imenu markacijskega odseka se zahvaljujem vsem markacistom ter ostalim, ki ste sodelovali na delovnih akcijah. Vas, planince, pa vljudo vabim, da se odpravite od doma in obiščete poti Planinskega društva Šoštanj.

Načelnik markacijskega odseka
Vlado Stropnik

POROČILO SEKCIJE ZLATOROG ZA LETO 2019

Namen skupine je vseskozi spodbujanje družinskega gorništv. Skupino sestavljajo družine s predšolskimi in šolskimi otroki. Izleti so primerni in prijazni otrokom, tako da lahko ti sami osvajajo vrhove, se družijo s svojimi starši in vrstniki ter spoznavajo naravo ter planinstvo. V letu 2019 je bilo izvedenih 7 nedeljskih planinskih izletov in tradicionalni 13. družinski tabor na Domu pod Storžičem.

Nedeljski izleti so bili izvedeni po naslednjem vrstnem redu:

2019	Kraj	Organizator	Prisotni	Skupaj udeležencev
Januar	Tradicionalno zimovanje na Mozirski koči, kjer smo imeli tudi sestanek sekcije Zlatorog	Filip Vrabič	družine Kuzman-Stopar, Brečko-Komac, Sinur brez Naraločnik, Hočevnar-Ledinek, Filip in Ema, Urban Novak s famijljo, Kugonič I, Kugonič II, Pečnik-Herlah, Primož Grudnik s famijljo	10 družin – okoli 37 udeležencev
Februar	Pohod na Ramšakov vrh	družina Kukovec-Meža	družine Kukovec-Meža, Hočevnar-Ledinek, Kugonič in Kuzman-Stopar	skupaj 14 oseb
Marec	Resevna	družina Naraločnik-Sinur	družine Naraločnik-Sinur, Kugonič J., Kuzman-Stopar, Komac-Brečko, Kočevnar-Ledinek, Kortnik-Uran ½	skupaj 23 oseb
April	Tolsti vrh	družina Novak (Urban)	družini Urban Novak in Lovrenc	
Maj	Primorska	Kugonič II	- IZLET ODPADEL -	
Junij	Kum	organizator družina Grudnik	družine Grudnik-Štumberger, Kugonič	skupaj 5 oseb
Julij	Tradicionalni družinski tabor na Domu pod Storžičem	družine Kuzman-Stopar in Kugonič	družine Kuzman, Kugonič, Meža-Kukovec, Sinur-Naraločnik, Veternik, Novak, Novak-Petek, Šramel-Vučina, Hočevnar-Ledinek	ridnevnega tabora se je udeležilo 38 članov sekcije oziroma 9 družin.
Avgust		družina Veternik	- IZLET ODPADEL -	
September	Čemšeniška planina	družina Novak-Petek	družine Novak-Petek, Urban Novak, Škruba	3 družine – skupaj 11 oseb+psička
Oktober	Pohod okoli Založ pri Polzeli	družina Zabukovnik-Jerič	družine Sinur, Kuzman, Plešnik, delno Kugonič in Škruba	družin – skupaj 20 oseb
November	Ljubljanski grad	Komac-Brečko	družine Novak, Kuzman-Stopar, Brečko-Komac	3 družine –skupaj 12 oseb
December	Gora Oljka	družina Hočevnar	družine: Kuzman-Stopar, Sinur-Naraločnik, Šramel-Vučina, Kugonič in Hočevnar	5 družin – skupaj 21 oseb

Vodja Sekcije Zlatorog
Jože Sinur

SEKCIJA GABERKE

Leto 2019 je bilo za sekcijo dokaj uspešno. Kot vsako leto smo pričeli sezono s pohodom po Gaberški poti, v naslednjih mesecih smo izvedli izlete po planu.

Nekaterih nam ni uspelo uresničiti.

Pohodniki so se dobro počutili v naši družbi. Tudi na finančnem področju je bilo pestro. Nabavili smo nove smerne table, dokupili nekaj opreme. Zato bi se zahvalil KS Gaberke in PD Šoštanj za njihovo finančno pomoč. Dobro se počutimo v družbi PD Šoštanj, sodelovali smo tudi z Vrtcem

Gaberke in tudi s PD Škale. Tudi letos bomo pričeli sezono pohodov z Gaberško potjo, to bo 22. 2. 2020.

Lep pozdrav in varen korak v novem letu!

Vodja Sekcije Gaberke
Igor Rezman

VODNIŠKI ODSEK

Za vodniki PD Šoštanj je še eno uspešno leto v katerem smo izvedli večino zastavljenega programa.

Od 25 planiranih aktivnosti med katerimi je bilo 5 lahkih zimski tur, 1 turna smuka, 13 lahkih kopnih tur in 5 zahtevnih tur zaradi objektivnih

razlogov in vremenskih razmer nismo izvedli 4 izletov. V preteklem letu smo imeli kar 4 večdnevne akcije izvedli pa smo tudi planinski tabor v Dolomiti. Ugotovljamo, da je bila obiskanost naši izletov dobra, kar velja predvsem za večdnevne aktivnosti in je verjetno posledica večletnega kvalitetnega dela naših vodnikov. Poudariti velja

tudi sodelovanje z osnovno šolo Karla Destovnika-Kajuha in vrtcem Šoštanj pri delovanju planinskega krožka in skupni organizaciji izletov za naše najmlajše.

Načelnik vodniškega odseka
Janez Kugonič

Zap. št.	Vodnik (-ca)	Vodniška kategorija
1	Andreja Jalen Konovšek	A, B, D, C*
2	Andrej Veternik	A, B*
3	Anja Lampret	A, B*, D*, G*
4	Bojan Rotovnik	A, B, D, G
5	Brina Zabukovnik Jerič	A
6	Evgen Drvarič	A, B
7	Filip Vrabič	A
8	Igor Rezman	A, B
9	Janez Kugonič	A
10	Jurij Drev	A, D, B
11	Jure Grudnik	A
12	Marko Borovnik	A
13	Martina Pečnik Herlah	A, B, D
14	Matej Kortnik	A, B, D
15	Miran Hudej	A, B
16	Monika Tajnik	A
17	Primož Grudnik	A, B, C, D, Tkv1
18	Roman Branc	A
19	Tina Čebul	A
20	Tina Uran	A
21	Vlado Stropnik	A, B
22	Tjaša Konovšek	A
23	Tjaša Ostervuh	A
24	Zvonko Koželjnik	A, B
25	Peter Čeh	A, B

OPOMBA: * pripravnik za navedeno kategorijo

PO BREZPOTJIH JULIJSKIH ALP

Vzpon na Škednjovec (2.309 m), Mali (2.132 m) in Veliki Draški vrh (2.243 m) ter Viševnik (2.050 m) - 2019

Pogled na Škednjovec iz planine Jezerce

Tja pod naš mogočni Triglav, kjer domujejo ene izmed najlepših gora, so nas letošnje leto vodila skrivnostna brezpotja. Na območju Fužinskih planin nas je čakal eden najbolj markantnih vrhov, a hkrati eden težje dostopnih, Škednjovec (2.309 m), ki s svojimi strmimi in precej izpostavljenimi stenami vzbuja spoštovanje. Zgodaj zjutraj sta se med potjo proti Bohinju pridno

Po nazobčanem grebenu Škednjovca

Pogled iz Velikega Draškega vrha

polnila oba kombija in tako se nas je 15 planincev na parkirišču pred planino Blato pripravilo na dvodnevno turo v osrčju Julijskih Alp. Za takšne poti že vsem dobro znana vodnika Primož in Janez sta letos s ponosom predstavila »svojo novo okrepitev«, vodnico Anjo. Seveda pa ni manjkal ogled ture s prstom po zemljevidu. Po jasnih navodilih smo se nabiti z energijo ter pozitivnostjo usmerili navzgor po strmi vlaki planine Blato, ki je v dobesednem pomenu opravičila svoje ime, saj so naši pohodni čevlji kar malo »kopali« po razmočeni zemlji. Da se obeta resnično čudovit dan, je bilo jasno na planini Krstenica, kjer so se v ozadju lesenih pastirskih hišk že sramežljivo kazali: desno Krsteniški Stog, nekoliko levo pa Tosc, Ablanca, Ogradi in Spodnje Bohinjske gore. Topli sončni žarki so nas povabili na jutranji zajtrk, med katerim zagotovo ne morem izpustiti odličnih suhih fig ter smutije, ki jih je za nas vse s seboj prinesel Danilo. Poslovlili smo se od »lenih« krav ter se pričeli zmerno vzpenjati po ozki stezici, ki nas je pripeljala do opuščene planine Jezerce. Tam med vznožjem Ogradov, Adama in Eve ter Jezerskega Stoga se nam je veličastno pokazal

naš cilj, ki je očaral z lepoto in s svojo »nažaganostjo« dal vedeti, da na svoj vrh zagotovo ne spusti vsakogar. Kmalu so nas na Mišeljskem prevalu dodatno zaščitile čelade, levo navzgor se je pričel resen, strm in dokaj zahteven teren, ki nas je z nekaj poplezavanja pripeljal do travnatega pobočja dveh predvrhov Škednjovca. Hitro je bilo jasno, da bomo na tej poti najverjetneje sami. Tam pa tam se nam je med potjo pokazal kakšen možicelj, nekaj moči v rokah in nogah, vsekakor pa sta pazljivost in koncentracija pripomogli k temu, da smo po obeh preplezanih predvrhovih kmalu dosegli dokaj prostoren vrh Škednjovca. Odprli so se veličastni razgledi na bližnje vrhove, edinstven pa je bil pogled na »očaka«, mimo katerega so se tu in tam prikadle meglice. Da pavza na vrhu ni minila brez atrakcije, je poskrbel Primož, no »nasrkala« pa je Anja, ki je na svoji »tazadnji« občutila nekaj trdih vozlov vrvi in tako še po tisti ta pravi planinski šegi postala »uradno« vodnica PD Šoštanj. Oči so se kmalu pričele sprehajati po ozkem, močno nazobčanem in izpostavljenem grebenu Škednjovca, ki se je mogočno raztezal pred nami v smeri Vrha

Pogled na Škednjovc

Hribaric. A s pomočjo izkušenih vodnikov smo z njim opravili brez težav. Spodaj na kamnitih poličkah smo se ozrli nazaj, tako zelo ponosni, da smo osvojili ta posebni vrh. A najtežji, ali drugače rečeno, najzahtevnejši del spusta je bil še pred nami. Nekaj deset metrov dolg ozek žleb, s precej »kruščica«, je zahteval spust po »trojkah«, pazljivost je bila na maksimumu, nadaljnji strm spust pa je bil zelo zahteven zaradi krušljivosti in izpostavljenosti. Potrebno se je bilo zavedati, da doli pred nami že hodi nekaj naših kolegov, nekaj pa jih je še za nami. Mogoče nekoliko nelagodni občutki, ki pa je kaj hitro minil, ko smo zakorakali na melišče in v dolino pod Škednjovcem. Obšli smo nekaj balvanov, se »posmučali« na snežiščih, podrsali po visokih travah in se z odločnim korakom podali po stezici v smeri Velega polja, ki ga obdajajo Triglav, Vernar, Tosca in Mišelj vrh. Sledil je še vijugast vzpon do Vodnikovega doma, cilja tega dne. Zadnji sončni žarki so se tam v daljavi za »špičaki« borili s kopastimi oblaki, naše večerno druženje pa je minilo v obilici smeha.

Ne tako sveže jutro, kot bi človek pričakoval za visokogorje, nas je v nedeljo pozdravilo s čisto modrino neba. Po okusnem zajtrku, ki ga je postregel precej

brezvoljen del oskrbniške ekipe kočar, smo v družbi raznovrstnih gorskih rožic stopali po čudoviti poti pod vznožjem Tosca. V nadaljevanju smo zakorakali na ozko, na določenih mestih zavarovano stezo, ki nas je ob prepadnih stenah vodila do vrha Studorskega prevala. Tukaj sta se dva planinca ločila od skupine in jo ucvrta v smeri Rudnega polja. Mi pa smo po nekaj korakih zapustili markirano pot ter levo po brezpotju nadaljevali s popelazavanjem med ruševjem, vse do skalnega skoka, nato smo po nezahtevni grebenski poti osvojili Veliki Draški vrh, ki se bohota nad dolino Krme. Sitne muhe in čudovit razgled, »idealno« mesto za malico. Tam daleč za vrhovi je bilo opaziti, da vreme nekaj »kuha«, zato smo se kaj kmalu po travnatem pobočju spustili navzdol do markirane poti ter po kratkem vzponu že stali na Srenjskem prevalu. Desno nas je pozdravil Viševnik, levo zgoraj pa se nam je nasmihal Mali Draški vrh. Nahrbtniki in palice so si odpočili ob skali, mi pa smo se po precej krušljivem terenu previdno vzpeli do vrha. Tam pa tam nam je med grizenjem kolen ponagajal kakšen sprožen kamenček, na ozkem vrhu, ki komaj premore nekaj prostora za ducat planincev, pa smo se ponovno zadovoljili s fenomenalno

kuliso visokogorskega sveta. Ker je sestop potekal previdno in s tem tudi nekoliko počasneje, je imel Primož dovolj časa za razmislek oz. odločitev, da nas kot čredo ovac požene še na vrh Viševnika. Tisti, ki smo Viševnik obiskali že večkrat, ter tisti, ki so ga osvojili prvič, smo si bili enotni, da ta vrh dejansko premore enega najlepših razgledov na našo najvišjo goro. Ker naše glavice na tovrstnih turah ustvarijo tudi precej domišljije, smo ob posedanju na mehki travi opazili na pobočju Velikega Draškega vrha prav posebno silhueto ruševja, tisto čisto pravo Mikimiško. A vedno bolj črna ozadje za vršaci nas je pregnalo iz sanjarjenja, čakalo nas je še kar nekaj spusta, zato smo jo hitro popihali navzdol proti Rudnemu polju. Le kaj bi človek pomislil drugega, kot kako prikupno, skoraj kičasto, da nam je ta nepozabni vikend vreme tako fino »streglo«, ko smo tam spodaj zbrani zrl v nebo, prepredeno s strelami, gromi pa so tam nekje zgoraj doneli po stenah skrivnostnih gora, ki pišejo zgodbe vsakega planinca.

Andreja Štumberger

Razgled iz vrha Škednjovca

ŠVICARSKA PRAVLJICA

**Dvodnevna tura na
Schwartzhorn (3.146 m), Jorihorn
(2.845 m) ter Joriseen (2.500–
2.700 m)**

Ko sem prebrala vabilo za planinski izlet v Švico, sem najprej pomislila na Heidi. Dežela Heidi. Takoj so me preplavili spomini na mladinski film Heidi, ki sem ga oboževala, predvsem zaradi čudovite narave in gora, kjer je bil film posnet. Torej, preverila sem zahtevnost in sledila je prijava.

V petek, 9. 8. 2019, smo v zelo poznih večernih urah štartali iz Šoštanja. Pred nami je bila dolga nočna vožnja, ki je glede na oddaljenost dokaj hitro minila, saj je bilo na avtobusu kar nekaj ljudi, s katerimi se nismo poznali. Imeli smo spoznavne minute, gospod z Gorenjske nam je povedal kar nekaj vicev, tako da smeha ni manjkalo, del poti smo seveda tudi prespali.

Pogled proti vrhu Schwartzhorna

Na cilj oz. do naše izhodiščne točke smo prispeli v zgodnjih jutranjih urah. Žal nas ni pričakal sonček, ampak rahel dež in zamegljeni vrhovi.

Kot običajno sta nas naša vodnika Primož Grudnik in Janez Kugonič seznanila s turo prvega dne, hkrati pa sta skrbno

Skupinska na vrhu Schwartzhorna

preverjala vremensko napoved, sploh kaj pričakovati, saj je bila varnost planincev na prvem mestu.

Po zajtrku iz nahrbtnikov in nepogrešljivi kavici iz termovke ter dobrem premisleku in pregledu vremenskih razmer sta se naša vodnika vendarle odločila, da se odpravimo na pot.

S hojo smo pričeli ob rahlem rosenju, med meglicami. Nekateri z dežnikom, nekateri z dežnim plaščem, skratka vsi primerno obuti in oblečeni. Vzpon na začetku poti ni bil strm, ravno pravšnji za jutranje ogrevanje. Kmalu je rosenje ponehalo, z vzhodne strani so se meglice že dvigovale, zaradi česar smo pot nadaljevali s še večjo željo po osvojitvi vrha, kjer smo si nadejali čudovitih razgledov. Z ne preveč strmim vzponom smo se vedno bolj približevali sedlu, od katerega se je nadaljevala bolj strma pot. Uživali smo v razgledih, kolikor so nam dopuščale meglice, se srečevali z »možicljji«, ki jih je bilo po poti kar nekaj, in posneli krasne fotografije. Vmes smo imeli nekaj krajših postankov, da smo se odžejali in malo nadihali. Po slabih treh urah hoje in sploh

zadnjem delu poti, kjer smo grizli v strmino, smo končno prispeli na vrh. Juhuuu ... sreča, veselje osvojen je bil SCHWARTZHORN (3.146 m). Žal nam je na vrhu ponagajala megla, tako da ni bilo razgledov, ki smo si jih želeli in pričakovali. Bil je mraz in bril je veter, tako da sem si najprej nadela rokavice, kapo in še dodatna topla oblačila. Potem pa seveda neizmerno veselje ter ponosno fotografiranje ob križu, ki krasi vrh. Po dogovoru z našima vodnikoma smo se odločili, da zaradi mraza in vetra čim prej zapustimo vrh in naredimo daljšo pavzo malo nižje, kjer je topleje in brez vetra. Na hitro smo popili čaj, jaz sem seveda poiskala v nahrbtniku malo čokolade. Kapo je zamenjala čelada in že je sledil sestop. V zgornjem strmem delu

Razgledi

Proti Jörihornu in Jöriseen

smo morali biti zelo previdni, saj je bila pot zaradi vlage spolzka. Srečevali smo se z nekaterimi planinci ter se drug drugemu umikali. Kmalu smo prišli do čudovitega gorskega jezera, kjer smo si ob pogledu nanj in na naš osvojeni vrh privoščili daljšo pavzo za počitek ter kosilo iz nahrbtnika. Presenetil nas je sonček, ki nas je obsijal s toplimi žarki in osvetlil okoliške vrhove, nam pa dodal še nekaj energije, ki smo jo potrebovali, saj nas je čakala še dolga pot.

Okrepčani, spočiti in napolnjeni z energijo smo se podali proti cilju. Hoja je ob čudovitih, s sončkom obsijanih razgledih na gorovje minila zelo hitro. Kar naenkrat smo se znašli na postaji, kjer smo vstopili na »rumeni avtobus«, ta nas je odpeljal v mesto Davos. Po krajšem sprehodu s postaje smo prispeli do majhnega, vendar simpatičnega in zelo lepo urejenega hotela, našega prenočišča. Po nastanitvi smo si malo oddahnili in se posončili na balkonu. Kmalu smo jo mahnilo na večerjo, kasneje pa smo se z vzpenjačo povzpeli na eno od razglednih točk mesta. V večernih urah smo raziskali še nekaj koticov mesta, nato je sledil skok v posteljo, saj smo morali biti naslednji dan spočiti in pripravljeni na naslednjo turo.

Prebudili smo se v čudovito, s soncem obsijano jutro. Ura je

bila zgodnja, ampak z mislijo na prelepo gorovje, sonce in dobro družbo ni bilo težko vstati ter se pripraviti na drugi dan hoje po švicarskih Alpah. Po okusnem in obilnem zajtrku smo se odpravili na pot. Poslovlili smo se od mesta Davos in jo mahnilo proti goram. S hojo smo pričeli ob motorističnem kampu, kjer smo si na hitro napasli oči ob različnih motorjih. Kasneje nas je pot vodila po gozdu, polnem borovničevja, ki je bilo okrašeno s prijetno sladkimi modrimi bunkicami. Kmalu smo zapustili gozd, nam pa so se

Vrh Jörihorn

pričeli odpirati pogledi na vrhove, ki so bdeli nad nami v vsej svoji veličini.

Pot sicer ni bila tehnično zahtevna, smo se pa ves čas postopoma vzpenjali, tako da je bilo kar naporno. Hodili smo po čudovitih poteh, med mnogimi potočki in prečkali kar nekaj mostičkov, saj se je z visokih gora iztekala ogromna količina vode. Po videnem je moralo biti čez zimo res veliko snega. Po nekajurni hoji s krajšimi postanki smo si pred vzponom na zadnje sedlo privoščili malo daljši počitek, se okrepčali in razdelili v dve skupini. Nekaj naših planincev, kondicijsko boljše pripravljenih, je imelo v planu osvojiti še en vrh, in

Jöriseen

sicer JORIHORN (2.845 m), na katerega so se povzpeli po tehnično zahtevnem brezpotju z vodnikom Primožem, seveda z željo po čudovitih razgledih.

Ostali smo pot nadaljevali z vodnikom Janezom. Ob vzpodbudnih besedah smo osvojili našo najvišjo točko tega dne, in sicer JORIFLUERA FURGGA (2.725 m), od koder je bil čudovit razgled na jezera JORISEE, sosednje vrhove in doline. Po petih urah hoje je sledila odlična nagrada – dober občutek, kaj vse smo zmogli, ter čudoviti razgledi na gorsko pokrajino, ki je prava hrana za dušo. Kot običajno smo malo fotografirali, popili in nadaljevali pot proti jezerom, kjer so se nam pridružili ostali člani Primoževe skupine. Vsi skupaj smo si privoščili kosilo iz nahrbtnikov, se malo spočili in nadihali. Čakal nas je še sicer lahek, a zelo dolg spust v dolino. Naše oči so uživale v razgledih, ki jih doživiš le malokrat. Kamor koli je segal pogled, povsod so bili vidni vrhovi, pa doline, manjša jezercja,

Ob povratku v dolino

mного potočkov in seveda vedno več zelenih pobočij, polnih raznolikega cvetja. Resnično neprecenljivo, pravi balzam za oči in dušo.

Hvala, Primož in Janez, za odlično izpeljan izlet, vsem prisotnim pa hvala za dobro družbo s pozitivno energijo ter veliko smeha, ki nas je spremljal od začetka do konca.

Lili Rezman

PLANINSKI TABOR ZA ODRASLE – DOLOMITI 2019

**Ha, to je življenje!
Po gorskih dobravah,
po gladkih planincah,
po strmih tokavah,
po mehkih stezicah
in po kolesnicah!
Ej, to je življenje –
in žuborenje!**

(Fran Saleški Finžgar)

Dolomiti – gorski greben na SV Italije, del južnih apeniških Alp, ki se vleče od reke Adiže na zahodu do doline Piave na vzhodu – so nas navduševali od 9. do 14. septembra.

Le komu ne zaigra srce ob

Razgledi

pregledih na veličastne gore, ki skrivajo v sebi toliko avantur, napolnijo našo dušo in pričarajo enkratna doživetja.

So raj za pohodnike, alpiniste pa tudi druge športnike, saj s svojo pestro paleto aktivnosti, kristalnimi gorskimi jezери, ki se skrivajo v objemih dva- in tritisočakov, čarobnimi razgledi na "špičake" ter zelene travnike, po katerih se podijo svizci, poskrbijo za odlično preživete dni v naravi.

V ponedeljek smo v močnem dežju, ob zgodnji jutranji uri dobesedno prenapolnili avtobus s prtljago in sledila je vožnja skozi Dravograd, kjer so se nam pridružili Korošci. Pot smo nadaljevali skozi Avstrijo in se med potjo zaskrbljeno ozirali na sveže pobeljene vrhove, vse do Italije, natančneje Južne Tirolske, na območje čarobnih Dolomitov. Tako je bilo

jasno, da se bo planirani vrstni red tur prilagodil vremenskim razmeram.

Malo pred prelazom Tre Croci smo se ustavili in napolnili želodčke z slovenskimi domačimi dobrotami. Nato smo na prelazu zapustili avtobus in se podali na našo prvo turo, na eno izmed najočarljivejših biserov Dolomitov – jezero Lago di Sorapis, ki s svojo turkizno barvo pod mogočnim Monte Sorapis privablja vse iskalce biserov narave. Z izhodišča nas je lepo urejena gorska pot popeljala v gozd, nato je prešla v skalnato, ki je bila na izpostavljenih mestih varovana z jeklenico. Brez dobre obutve bi bile naše nogavice mokre, saj so nas po poti spremljali potočki zaradi predhodnega dežja. Nas pa je ves dan razveseljevalo sonce. Hkratno opazovanje zasneženih vrhov in dolin ter hoja je bila prava umetnost.

Dolga je bila vrsta za fotografiranje na najbolj markantni skali, s katere smo želeli v objektiv zajeti tako modrino neba, vrh Sorapisa, njegov odsev in še nas na skali. Sprehod okrog turkiznega jezera, v katerem smo opazovali odsev skalnatih vrhov, je bil pravi raj za dušo. Pred odhodom smo se vsi okrepčali pri koči. Vrnili smo se po isti poti

do prelaza in nadaljevali pot, ki ji ni bilo konca, do našega hotela Pontechiesa v Cortina d'Ampezzo. Ta hotel je bil edini odprti hotel, ki je nudil vso ponudbo. Že od daleč smo ga prepoznali po čudovitih rožah na balkonih, s katerih smo imeli lep razgled na mesto in bližnje vrhove. Vseh pet dni so naše brbončice uživale v okusni in pestri ponudbi sveže pripravljene jedi ob zajtrku in večerji. Lahko bi rekli: Ni da ni! Čas druženja so nam popestrili natakariji s svojo pristnostjo in tudi "srčno naklonjenostjo" do nekaterih naših pohodnic.

Krožna tura okoli Treh Cim

Drugi dan je bil naš cilj krožna pot okrog simbola Dolomitov – Treh Cim di Lavaredo. Avtobus nas je pripeljal do našega izhodišča Rifugio Auronzo (1.990 m). Po lepo urejeni krožni poti s spusti in vzponi so se nam Tri Sestre (Tri Cime) pokazale v vsej svoji enkratnosti. Srečo smo imeli, da ni imel kdo driske, ker je potrebo lahko opravil le na štirih kočah ob poti in se tako umaknil množici pohodnikov. Pri najvišje ležeči koči nas je razveselil razgled na dve manjši jezera.

Tretji dan smo se po okusnem

zajtrku z avtobusom zapeljali na prelaz Passo Falzarego. Pred pričetkom hoje smo s kratko telovadbo razmigali naše sklepe in ogreli mišice. Pot je speljana po lepo uhojeni gorski stezi do Rifugio Averau. Od tu smo pogumni naredili plezalne pasove in čelade ter se povzpeli do vstopa v Feratto Auerau. Bila je adrenalinska, a kratka. Do vrha smo pot nadaljevali po novozapadli 10–20 cm snežni odeji. Trud je bil na vrhu poplačan s čudovitim razgledom na Piz Boe in Marmolado, najvišji vrh Dolomitov, ter pogledom v dolino na Cinque Torri, kamor je sledil sestop. Skupina, ki je krenila po lažji poti, pa je osvojila sosednji vrh, a pot je bila daljša. Skupaj smo občudovali skalnate stolpe Cinque Torri, ki so jih osvajali številni plezalci. Hodili smo po muzeju 1. svetovne vojne, ki je prepleten s številnimi strelskimi jarki. Spustili smo se po razgibani gozdni poti do Rifugio Bai de Dones do avtobusa. V dolini smo v malem jezeru fotografirali odsev našega osvojenega vrha Averau (2.649 m).

V četrtek smo se med vožnjo čez pokrajino Alta Badia ozirali po smučiščih, ki jih ni zmanjkalo. Pripeljali smo se do prelaza Passo Pordoi na višino 2.239 m, ki je

Vzpon na Averau

pred vstopom v Ferato Averau

izhodišče za planinsko turo na Piz Boe.

Bolj utrujeni so se z gondolo dvignili 700 m, vztrajni pa smo po cik-cakastem melišču dosegli to višino. Od tu naprej je bil pravi

zimski pohod na vrh, 3.152 m visok Piz Boe. Primož je zahteval, da si prav vsi nadenemo čelade,

Vzpon na Piz Boe

žal pa nam je bilo, da so bile naše dereze varno shranjene v potovalnih kovčkih. Po okrepčilu in slikanju smo se previdno, mestoma s pomočjo jeklenic in vrvi, spuščali po isti poti. Bil je dan z nepozabnimi razgledi. Vodniki so se oddahnili, ko smo se po dokaj nevarnem spustu vsi brez nezgode zbrali na avtobusu.

Ves teden smo iz hotela opazovali Tofano di Rozes (3.225 m) in upali, da bo zgubila novo zapadlo snežno odejo, vendar se to kljub sončnim dnevom ni zgodilo. Padla je odločitev, da namesto Tofane obiščemo nacionalni park Fanes. Bomo videli, če bo Primož držal obljubo in nas popeljal na Tofano v letu 2020.

Po krajši vožnji z avtobusom smo se spustili do reke Fanes, nato

pa se vzpenjali po soteski. Pot smo si podaljšali zaradi občudovanja in fotografiranja slapov, mostov, kanjonov, brzic, skratka, bilo je

neverjetno. Po treh urah se je obzorje razširilo, prečili smo travnike in jase, kjer so se pasle krave. Bili smo preglasni, zato smo bili prikrajšani za opazovanje svizcev z bližine. Pri jezeru, na višini 2.170 m, so se utrujeni ustavili in odpočili, zagreti pa smo šli do grebena. Tukaj se nam je odprl pogled v dolino in na skalnate vrhove, ki so spominjali na dinosavre. Najbolj žejni so se spustili v dolino do koč, kjer so uživali v hladnem pivu. Povratek je bil delno po isti poti, obšli smo le sotesko. Vsi smo bili navdušeni nad izbiro programa za ta dan.

Zadnji dan smo se po zajtrku

podali v mesto, kjer bi lahko zapravili veliko denarja, ampak ga, žal, nismo imeli.

Posloveli smo se od naših gostiteljev in se na poti domov ustavili pri idiličnem jezeru Lago di Braies. Pot okoli jezera, ki je zelo raznolika in lepo urejena privablja množice turistov, nam je vzela dobro uro hoje. Nekateri smo si privoščili kratko vožnjo z lesenim čolnom po jezeru in opazovali gorsko kuliso z drugega zornega kota. Zapustili smo Italijo in po 6 urah vožnje prispeli domov. Za nami je bil teden, ki smo ga preživel v prekrasnem gorskem svetu z dobro družbo in odlično organizacijo.

Verjamemo, da se bomo v Dolomite še vrnili.

**Jožica Lovrec-Veternik in
Andreja Vinkšel**

Lago di Sorapis

IN PRAVIJO MU: »TISTI NEKORISTNI SVET ...«

Pa je res tako zelo nekoristen?

Našo deželo dela zanimivo, lepo in edinstveno. Nudi bivališče številnim živim bitjem ... flora in favna se spreminjata iz koraka v korak, četudi že kdaj mislimo, da sredi sivih skal res ni primerno za bivanje živih bitij. Samo odpreti je treba naše oči in življenje zaživi.

Našo dušo polni z mirnostjo in energijo. V »nekoristni« svet nas nese, da se okoristimo s polnjenjem »baterij«. Preprosto. Če dovolimo, naša duša zapoje. Težave ostanejo v dolini, misli pa dobijo prosto pot za odkrivanje pravega sebe.

Umik v tak svet nudijo Kamniško-Savinjske Alpe z divjim in samotnim grebenom, ki se začne na starem mejnem prehodu na Pavličevem sedlu in se razteza vse do Mrzle gore.

Začetek poti (kažejo jo gosto posejani mejni kamni) pelje skozi pravljčni gozd starih dreves, a se kmalu nadaljuje v iskanju stezice v podrasti. Sledijo manj izraziti in nezahtevni vrhovi ter spusti: spust na Lesnikovo sedlo (1.521 m), kratek čas po cesti, potem po grebenu na Jerebičje (1.762 m), spust na Matkovo sedlo (1.623 m) nato pa greben z dvema vrhovoma, Matkov Grintavec (1.711 m) in Jerševca (1.730 m). Kaj kmalu pot postane resnejša. Pogled uide na naslednji vrh Matkova kopa (1.957 m), ki je v primerjavi z ostalimi, že prehojenimi, kar resen »špičak«. Do tja vodi neizrazita stezica, nekaj možicev in predeli s težavnostno stopnjo II+. Vmes je zanimiv prehod skozi naravno okno, na vrh pa pripelje strma grapa. Razgledi z Matkove kope so prekrasni ...

Mrzla gora pa je še vedno tam daleč ...

Sledenje nadaljnjim grebenom je prava avantura. Skala je krušljiva, težavnosti se mestoma dvignejo tudi do ocene III. Da pa pri vsej hoji gor in dol ni dolgočasje, poskrbi mogočno, komaj prehodno, ruševje. Guganje in skakanje je nekaj časa

Pravljčni gozd.

Pogled na mogočen greben.

Mrzla gora pa je še vedno tam daleč.

Planinski popotnik

še zabavno (in precej smolnato), a v vročem poletnem soncu kmalu postane »malce« naporno. Orientacija brez močicev in sledenje grebenom postane res pravi izziv. Možnost za umik ponuja slabo vidna stezica na desni strani pod grebeni ali pa stezica v Matkovi krnici. Vendar v tem primeru se za lepimi razgledi lahko obrišemo pod nosom.

Z ostrih grebenov sledi spust do škrbine pod Krničko goro, vzpon nanjo (2.061 m) pa je prava poslastica prijetnega popezavanja. Le-temu sledi še mogočni severni greben Mrzle gore, ki ponudi dober »finish« za prihod na težko pričakovani cilj.

Zahtevna in krušljiva prečenja z dodatki ruševja.

Strmi grebeni.

Ob sedenju in srebanju poslednje kapljice tekočine ter uživanju ob pogledu na zadnje sončne žarke je misel švigala k povratku v dolino. Najina je vodila v Logarsko. Hja ... nazaj do Pavličevega, pa kakor sreča da ☺.

Na raziskovanje sva se podala dva radovedneža, ki neizmerno uživata v svobodi gibanja in dopuščanju naravi, da popolnoma prevzame ... Vzame tudi čas, a je le-ta bogato poplačan.

P.S.: Pusti nekoristnemu svetu, da te preseneti na vsakem koraku in te ponese v svoje in tvoje bogastvo.

Tekst: Anja Lampret
Foto: Miha Zupin
in Anja Lampret

Pogled s približno polovice grebena proti Mrzli gori.

Vrh Krničke gore in pogled proti S grebenu Mrzle gore.

V DEŽELO SKRIVNOSTNIH TEMPLJEV IN NAJVIŠJIH VRHOV SVETA

»Manaslu trek 2019«

Želja po obisku te skrivnostne dežele na drugem koncu sveta je v meni tlela že kar nekaj let, a kot pravijo, če si nekaj močno želiš, se uresniči – in se je. Potovanje

v deželo, ki jo zaznamujejo presežki, bogata kultura in zgodovina ter raj za hribolazce – Nepal. Želja po odkrivanju, raziskovanju, spoznavanju ter želja, da si v objemu in del teh mogočnih gora, me je gnala, da obiščem ta drugi konec sveta. Pomisleke, oklevanja in drugo negativno sem pustila doma, verjela sem v dobro, ki me čaka. V celoti sem se prepustila času, vremenu, dogodkom in poti, lahko bi rekla, da je šlo za skoraj popolni odklop od zunanjega, »realnega« sveta.

Ob pristanku v Kathmanduju,

večmilijonskem mestu, sem se zavedala, da zdaj pa sem res tukaj. Široko sem odprla oči in si poskusila vtisniti vsak trenutek.

Mesto, kjer vlada kaos, sama sem ga poimenovala »svojevrsen kaos«, saj pravzaprav vlada red in je na vsakem kraju kljub ogromni gneči prostor za vse in vsakogar. Kljub posebnosti mesta in zanimanju zanj sem si zelo

želela, da bi lahko vdihnila čist zrak, ki ni poln prahu in smrada po izpuhkih, ter da bi oči spočila na zeleni pokrajini. Vedela sem, da bo kmalu prišel dan, ko bom to doživela.

Mojo pot je zaznamoval Manaslu – osematisočak, okoli katerega sem se podala. Vendar pa gorski masiv Himalaje ni

tako blizu in tja vodi dolga pot. Najprej dolga vožnja, nato pa korak za korakom. Slikovita, sprva zelena pokrajina, številni slapovi, mogočna reka ter kasneje pobeljeni vršaci, skale in ledeniki jemljejo pogled, adrenalin vzbudijo viseči mostovi in hoja ob prepadnih stenah. Pot, ki sem jo prehodila, je vsak dan postregla z drugim pogledom, drugačno naravo in novo prigodo. Z višinskimi pasovi so se spreminjale kamnine, rastlinje, od božičnih zvezd in rododendronov, ki so kot drevo, bambusa, zelenih borov, brez in drugih dreves. Gozd je tukaj še vedno na višini, ki je pri nas doma sploh ni mogoče izmeriti. Na višini se

ob poteh pasejo tudi himalajske krave in jaki, ki nič hudega sluteč vzbujajo malo strahu. Pot pa ni namenjena le pohodnikom in domačinom ampak tudi oslom in mulam, ki v vasi prinašajo živež. Ob poti so številne pristne vasice, kjer je življenje tako mirno, kjer ni napetosti, kjer živijo preprosti, a srčni ljudje. Tukaj se dan začne, ko v vas posveti prvi sončni žarek, in končna, ko nebo prekrije na tisoče zvezd. Tu ne potrebuješ ure, saj le slediš tempu in času, ki te obdaja, tudi signala ni, tako lahko resnično odklopiš vse zunanje dejavnike. Templji in molilne zastavice resnično vidiš in srečaš na vsakem koraku, so nekaj posebnega. Po več dneh hoda ob pogledu nanje začutiš toplino in kot da si postal del njih.

Prvi pogled na Manaslu je še kako živ, bohotil se je

nad rumenimi žitnimi polji in jemal dih. Bližje kot sem mu bila, bolj me je prevzel, bolj me je navdihovala njegova veličina. Sprva sem ga opazovala iz vzhodne stene, kjer sem bila priča čudovitemu vzhodu, bila deležna veličastnega

s te stene ne moreš z lahkoto umakniti. Narava je na poti res bila naklonjena tako z vremenom kot čudovitimi pogledi, razgledi, kar je vtilo energijo za vsak nadaljnji korak. Moji dnevi so se prehitro bližali koncu in prehitro

končali, a še kako sem hvaležna, da sem to lahko doživela. Ko se vrneš iz tišine, preprostosti, skromnosti, ko zamenjaš kamnite in lesene hiške na štirih kvadratnih metrih za hotelsko sobo ali za domači dom, spoznaš, da si preobrazbo doživel sam. Saj si drugačen, spremenjen si.

Celotna prehojena pot skriva čudovito, magično naravo, a hkrati je pot, kjer poslušáš in odkrivaš sebe, kjer se ti porajajo številna vprašanja in kjer so ti odgovori ponujeni, pogosto pa ostaneš brez besed. Nepal je dežela, ki jo je potrebno doživeti in začutiti. Dežela preprostosti in skromnosti, kjer se čas ustavi in ti z njim. Dežela, kjer se srečujejo ljudje s celega sveta z enakim mišljenjem in se tja vračajo znova in znova.

Suzana Podvinšek

pogleda na ledenike, ledeniško jezero in našla svoj »mali raj« ... Najvišja točka trekinga je bil prelaz Larkya La, vendar ne cilj, saj je vendar pomembna celotna pot. Zavedala sem se, kje sem in da moram izkoristiti in doživeti vsak dan v polni moči, vendar pa je najpomembnejše, da poslušáš sebe, svoje telo. Celotna pot je bila preizkušnja, tako fizična kot psihična, glava je tista, ki te usmerja in ki narekuje. Ko si na višinah in ko hodiš po ledeniku ali njegovih ostankih, te obdaja tišina, slišiš le svoj dih, korak za korakom in sebe, okoli tebe pa mogočno zasneženo gorovje in panorama, ki te prevzame. Po sestopu s prelaza se je odprl pogled na zahodno steno Manasluja, ta v sebi nosi nekaj posebnega, nekaj magičnega. Pogleda

PD ŠOŠTANJ V SLIKI 2019

Dan Smrekovca

Gaberška pot

Izlet v neznano

Dan Smrekovca

Gora Oljka

Izlet v neznano

Dovžanova soteska in Udin boršt

Gora Oljka

Izlet v neznano

Dovžanova soteska in Udin boršt

Gora Oljka

Izlet v neznano

Gora Oljka

*Kalška gora in
Kamniška Bistrica*

Kalška gora in Kamniška Bistrica

Kalška gora in Kamniška Bistrica

Kalška gora in Kamniška Bistrica

Kalška gora in Kamniška Bistrica

Kalška gora in Kamniška Bistrica

Kalška gora in Kamniška Bistrica

Kriška gora in Tolsti vrh

Kriška gora in Tolsti vrh

Kriška gora in Tolsti vrh

Kriška gora in Tolsti vrh

Kriška gora in Tolsti vrh

Markacisti

Markacisti na delu v Zavodnjah

Markacisti

Papuk

Parezana turno kolesarjenje

Markacisti

Papuk

Parezana turno kolesarjenje

Markacisti

Papuk

Po Krasu

Turno kolesarjenje na Smrekovec

Parezana turno kolesarjenje

Po Krasu

Ravenska pot

Ravenska pot

Šmohor - Malič

Šteharikov vrh

Ravenska pot

Šmohor - Malič

Šteharikov vrh

Smrekovec po Šiljevih vlakah

Šteharikov vrh

Topolšica - Sleme

Smrekovec po Šiljevih vlakah

Šteharikov vrh

Topolšica - Sleme

Smrekovec po Šiljevih vlakah

Turna smuka Smrekovec

Velika Kapela - Kvarner

Velika Kapela - Kvarner

Velika Kapela - Kvarner

Velika Kapela - Kvarner

Velika Kapela - Kvarner

Velika Kapela - Kvarner

Velika Kapela - Kvarner

Velika Kapela - Kvarner

TURNO-KOLESARSKI ODSEK

Leto 2019 je bilo za TKO nekaj posebnega.

Pri Planinski zvezi Slovenije smo registrirali odsek in na izobraževanje za turno-kolesarskega vodnika poslali Žiga Kugoniča. S tem smo postavili dobre temelje za zagon odseka in organizacijo prvega turno-kolesarskega izleta. Na prvi izlet se nas je devet kolesarjev v mesecu juniju odpravilo iz Šmihela do kočice na Smrekovcu. Šoštanjski gasilci so nam posodili kombi, s katerim smo peljali kolesa do izhodišča. Za malico na Smrekovcu pa sta poskrbela žaga Virnek in Marko Mazej. Hvala PGD Šoštanj in žagarjema. Drugi izlet (8 kolesarjev) pa smo organizirali po poti zdravja in prijateljstva – Parenzana iz Sečovelj do Poreča.

Na teh izletih smo se veliko

pogovarjali o tem, kako peljati odsek v pravilno smer in kaj vse še potrebujemo za varno in čim lažjo izvedbo izletov. Tako smo v upravni odbor društva poslali prošnjo za

Foto: Parenzana

nakup avtomobilske prikolice z nadgradnjo za prevoz koles. Dobili smo pozitiven odgovor. Prikolica nam bo zelo olajšala organizacijo izletov.

V letu 2020 bomo organizirali 4 izlete, na katerih bomo kolesarjem

demonstrirali varno vožnjo s kolesom in tehniko vožnje po različnih terenih. Prvič se bomo priključili tudi akciji, ki jo organizira zveza preko komisije za turno kolesarstvo, in sicer Slovenska turno kolesarska pot v enem dnevu.

S trenutnim potekom delovanja odseka sem zelo zadovoljen, saj imamo veliko idej in kolesarjev, ki so nam pripravljene slediti.

Varno na kolo

**Načelnik TKO
Primož Grudnik**

PRVA TURNO KOLESARSKA TURA V PD ŠOŠTANJ

Prva turno kolesarska tura nas je vodila iz Šmihela nad Mozirjem čez Konečko planino do doma na Smrekovcu.

Pa vendarle začnimo lepo povrsti. Ko sem na spletni strani PD Šoštanj zasledila vabilo na prvi turno kolesarski izlet sem si rekla zakaj pa ne, kolesarim rada, prijetna družba ter ena nova izkušnja in temu je sledila prijava.

Na dogovorjenem zbirnem mestu se nas je zbralo 9 nadobudnežev, od koder smo se z organiziranim prevozom odpeljali do izhodiščne točke v Šmihel nad Mozirjem.

Ob prihodu v Šmihel je najprej sledilo okrepčilo ob katerem nam je naš vodnik Primož Grudnik razložil potek trase.

Preden pa smo zares zavrteli pedala smo bili poučeni še o tem, za kaj vse moramo poskrbeti pred kolesarjenjem. Vedno moramo preveriti zavore, tlak v pnevmatikah, vzmetenje, prestave, poskrbeti moramo, da je sedež v ustreznem položaju.

V našem nahrbtniku ne smejo manjkati topla oblačila, rezervna zračnica, tlačilka, komplet za popravilo kolesa in komplet prve pomoči, baterijska svetilka ter dovolj hrane in pijače.

Obvezna oprema pri turnem kolesarjenju pa je tudi čelada, saj nas varuje pri morebitnih padcih.

Po učnih nasvetih pa smo se podali na pot. Prvih nekaj asfaltnih metrov je minilo v pogovornem tempu, ki pa se je kmalu prekinil, saj se je cesta strmo vzpenjala v smeri proti Goltem. Po parih kilometrih

smo se pripeljali do težko zaželenega križišča pri katerem smo se usmerili proti Konečki planini. Kmalu je asfaltno podlago zamenjal makadam. Pred nami pa se je vil dolg klanec, ki nam je pobral tudi nekaj moči in nas pripeljal do Konečke planine. Na vrhu klanca je sledil kratek postanek, kjer smo se odžejali in zaužili dodatno energijo za lažje nadaljevanje poti. Pot smo nadaljevali po razgibani makadamski poti, ki nam je nudila čudovite razglede. Med samo vožnjo smo morali biti pozorni tudi na morebitne ovire, ki bi nas lahko presenetile, saj nas je obdajalo veliko travnate površine, ki je namenjena paši živine in posledično temu so bili nekateri deli poti ograjeni z električnim pastirjem. Kolesarili smo med Potočko, Pleško in Naraločko planino. Po daljšem kolesarjenju med planinami je sledil spust do sedla Kal, kjer smo se sredi spusta usmerili proti Atelskem sedlu, sledil je strm klanec, ki pa je bil za nekatere udeležence prehuda ovira, da bi ga lahko prevozili. Zato nam ni preostalo druga kot, da smo sestopili s kolesa in ga potiskali v klanec oziroma si kolo naložili na ramena in tako premagali zahteven vzpon. Po nekaj metrih nošenja smo pot lahko ponovno nadaljevali na kolesu. Odpeljali smo se do lovske kočice na Žlebski planini, kjer smo na hitro malo popili in se napolnili naprej proti našemu cilju. Nadaljevanje poti je potekalo po lepo urejeni makadamski cesti, ki nas je pripeljala do zadnjega klanca, kjer smo že zagledali naš cilj in tako smo iz sebe iztisnili še nekaj atomov moči in vsi srečni prikolesarili do Doma na Smrekovcu. Seveda je najprej sledilo slikanje nato pa

glavni postanek. Osebe kočice nas je pričakalo z dobrodoščilo mi, pa smo si privoščili kosilo in zaslužen počitek.

Okrepčani, spočiti in napolnjeni z energijo smo se podali še proti zadnjemu cilju. Sledil je kratek spust, ko smo se pripeljali do križišča smo se usmerili proti desni, saj nas je pot v dolino vodila po gozdni vlaki. Pred samim nadaljevanjem poti nas je Primož seznanil o varnem načinu spusta. Potrebno je znižati sedež, nekoliko se moramo dvigniti nad sedežem, pri zahtevnih spustih mora biti težišče čimbolj zadaj – pomaknemo se za sedež, pedala morata biti vzporedna, teža v zavojih pa na zunanji nogi. Zelo pomembno

pa je tudi, da enakomerno stiskamo ročici za zavore in tako kontroliramo samo hitrost vožnje. Po seznanitvi za varen spust smo se podali na pot. Pot je že na samem začetku postala strma, steza pa zelo ozka tako, da smo morali biti zelo pozorni, nato nas je pot pripeljala do čudovitih travnikov, ker so ti travniki namenjeni za pašo živine smo morali biti pozorni na električne pastirje in poskrbeti, da smo pri prehodu pašnikov za seboj zaprli lese. Po nekaj kilometrih vožnje je pot zopet zavila v gozd in že kar na začetku postala strma, potka pa zelo ozka in ostra. Po strnem spustu je pot nenadoma postala položnejša in kaj kmalu smo zapeljali na makadamsko cesto kateri smo sledili vse do Belih Vod in nato po asfaltu do Šoštanja.

Na kuncu ture smo udeleženci strnili vtise in si bili enotni, da smo preživili čudovit dan v dobri družbi.

Petra Borovšek

OPISI IZLETOV TKO 2020

Zaporedna številka	Vodnik (-ca)	GSM	Kategorija
1	Primož Grudnik	031 583 273	TKV1
2	Žiga Kugonič	070 611 422	TKV1 *

*Pripravnik TKV1

Pri organizaciji izletov nam pomaga Tomo Drolec, ki kot gorski reševalec bdi nad varno vožnjo.

OPISI TURNO-KOLESARSKIH IZLETOV V LETU 2020

KOLESARJENJE PO SLOVENSKI ISTRI

Datum odhoda: 25. april

Vodniki: Primož Grudnik, Žiga Kugonič, Tomo Drolec

Zahtevnost poti: srednje težka V3, S3

Oprema: tehnično brezhibno gorsko kolo s profiliranimi gumami in vsaj sprednjim vzmetenjem, čelada, rokavice, očala, rezervna majica, hrana in pijača iz nahrbtnika, rezervna zračnica, tlačilka, orodje, komplet za krpanje zračnic, osebni dokument.

Opis: Z organiziranim prevozom se bomo odpeljali do Ankarana. S kolesom bomo najprej začeli voziti po Parenzani vse do Izole, kjer bomo naredili krajši postanek. Pot bomo nadaljevali po poteh, ki vodijo ob morju vse do Portoroža. Čakal nas bo še zaključni vzpon v Novo vas nad Dragonjo, kjer bomo v Oljkarstvu Jerebica poskusili njihove dobrote.

PREKOLESARIMO SLOVENSKO TURNO-KOLESARSKO POT V ENEM DNEVU

Datum odhoda: 20. junij

Vodniki: Primož Grudnik, Žiga Kugonič

Zahtevnost poti: lahka do zahtevna

Čas vožnje: odvisno od izbranega izleta

Oprema: tehnično brezhibno gorsko kolo s profiliranimi gumami in vsaj sprednjim vzmetenjem, čelada, rokavice, očala, rezervna majica, hrana in pijača iz nahrbtnika, rezervna zračnica, tlačilka, orodje, komplet za krpanje zračnic, osebni dokument.

Opis:

Vsebinski razlogi obiskovalcev za obisk STKP:

- doživeti raznovrstnost slovenske gorske pokrajine s kolesom,
- kolesariti po odmaknjenih stranskih cestah, poljskih poteh in gozdnih vlakih z malo prometa,
- zadovoljstvo po opravljeni zahtevni poti.

Motivi PZS:

- razvijati dejavnost turnega kolesarstva,
- povečati obisk preko 50 planinskih koč, mimo katerih poteka STKP,
- spodbuditi zanimanje za planinsko manj obiskane predele hribovja in sredogorja,
- pridobiti nove člane PZS z novo zanimivo ponudbo,
- prek kolesarjenja spodbujati skrben odnos do narave in okolja,
- STKP poteka skozi številne turistične kraje, ponuja priložnost za povezovanje planinske organizacije s turističnim gospodarstvom in lokalnimi skupnostmi in občinami.

Aktivno se bomo vključili v aktivnost PZS in prevzeli organizacijo za posamezni odsek.

Več podatkov o samem izletu bomo izvedeli, ko bo organizator objavil svoj program.

LUČE-KOČA NA TRAVNIKU-DOM NA SMREKOVCU

Datum odhoda: 5. julij, 7.00 AP

Šoštanj

Vodniki: Primož Grudnik, Žiga Kugonič, Tomo Drolec

Zahtevnost poti: srednje težka, V3, S3

Čas vožnje: 5 ur

Oprema: tehnično brezhibno gorsko kolo s profiliranimi gumami in vsaj

sprednjim vzmetenjem, čelada, rokavice, očala, rezervna majica, hrana in pijača iz nahrbtnika, rezervna zračnica, tlačilka, orodje, komplet za krpanje zračnic, osebni dokument.

Opis: Z organiziranim prevozom se bomo peljali v Luče, kjer bo naše izhodišče. Od tam se bomo peljali po asfaltni cesti v smeri Logarske doline. Z glavne ceste se bomo usmerili na desno, kjer bomo s kolesarjenjem še nekaj časa nadaljevali po asfaltu, kasneje pa se bomo vozili po lepo urejenih makadamskih poteh do planine Travnik. Tukaj bomo naredili daljši postanek. Sledilo bo kolesarjenje do Doma na Smrekovcu, kjer nas bo čakal topel obrok. Kolesarjenje bomo zaključili v Šoštanju. Bolj podroben opis izleta bo sledil še kakšen teden pred izletom.

TURNO-KOLESARSKI VZPON: ŠOŠTANJ-SMREKOVEC

Datum odhoda: 27. september

Vodniki: Primož Grudnik, Žiga Kugonič

Zahtevnost poti: srednje težka

Oprema: tehnično brezhibno gorsko kolo s profiliranimi gumami in vsaj sprednjim vzmetenjem, čelada, rokavice, očala, rezervna majica, hrana in pijača iz nahrbtnika, rezervna zračnica, tlačilka, orodje, komplet za krpanje zračnic, osebni dokument.

Opis: Organizirali bomo kolesarjenje na Smrekovec ob praznovanju občinskega praznika. Tam se bomo družili s pohodniki. Zbirno mesto in pot še nista natančno določena. Več informacij o sami trasi poti bo objavljenih na društveni spletni strani v začetku meseca septembra.

SKUPNA TEŽAVNOST	TEŽAVNOST VZPONA	TEŽAVNOST SPUSTA	DOLŽINA (Km)	VIŠINSKA RAZLIKA (m)	OPIS
1 - zelo lahka	največ V1	največ V2	Do 20	Do 300	Pretežno po asfaltu in dobrem makadamu z blagimi vzponi in spusti.
2 – lahka	največ V2	največ S2	Do 30	300 do 800	Dolžina ture je do 30km in do 800m skupnega vzpona po pretežno po dobrih vozni površinah in utrjenih gozdnih cestah brez ovir. Vzponi do V2. Spusti največ S2.
3 – srednje težka	največ V3	največ S3	Do 50	600 do 1.000	Dolžina ture je v povprečju 30 km in 800m skupnega vzpona pretežno po makadamskih cestah in kolovozih, deloma tudi po slabši vozni podlagi s kratkimi strmimi odseki. Vzponi do V3. Spusti največ S3. Potrebna je dobra fizična pripravljenost.
4 – težka	največ V4	največ S4	Do 70	800 do 1.200	Dolžina ture je v povprečju 40 km in 1000m skupnega vzpona pretežno po makadamskih cestah in kolovozih, deloma tudi po slabši vozni podlagi s kratkimi strmimi odseki. Vzponi do V4 . Spusti ne presegajo težave S4. Potrebna je zelo dobra fizična pripravljenost.
5 – zelo težka	največ V5	največ S5	Do 90	1.000 do 1.400	Dolžina ture je v povprečju 50 km in 1200m skupnega vzpona strmih makadamskih cestah in kolovozih, pogosto po slabši vozni podlagi s dolgimi strmimi vzponi in spusti z izpostavljenimi mesti, izjemoma na kratke razdalje tudi nošnja kolesa. Vzponi večinoma v4 in na nekaterih odsekih V5, spusti do S5 . Potrebna je dobra fizična pripravljenost in obvladovanje tehnike vožnje kolesa v težjih pogojih.
6 –izjemno težka	največ V6	največ S6	Nad 90	Nad 1.400	Dolžina ture je več kot 60 km in nad 1400m skupnega vzpona po v glavnem po zelo strmih in slabih vozni podlagah. Mestoma nošnja kolesa in spust po izpostavljenem terenu. Ocena vzpona in spusta do V6 in S6. Potrebna je zelo dobra fizična pripravljenost, treniranost in zelo dobro obvladovanje tehnike vožnje kolesa.
7 – nadvse težka	V7	S7	Nad 90	Nad 1.400	Dolžina ture je več kot 60 km in nad 1400m skupnega vzpona po v glavnem po zelo strmih in zelo slabih (komaj) vozni podlagah. Pogosto nošnja kolesa in spust po zelo izpostavljenem terenu. Vzpon tudi z mesti V7 in S7. Potrebna je izjemna fizična pripravljenost in treniranost, izjemno dobro obvladovanje tehnike vožnje kolesa.

Opomba: Pri določanju skupne ocene ture ima največji vpliv najtežji element, oziroma tisti ki po težavnosti pretežno navzgor odstopa od ostalih. Za ocenjevanje zahtevnosti vzponov in spustov uporabljamo splošno uveljavljene ocene, kot jih je v Strmih kolesnicah opisal Marko Paternu.

ZAHTEVNOST VZPONOV

V1	nezahtevni vzponi po zelo položnih cestah
V2	manj zahtevni vzponi po položnih cestah in kolovozih; naklon manj kot 5%
V3	srednje zahtevni vzponi po srednje strmih cestah in kolovozih; naklon od 5% do 10%
V4	srednje zahtevni vzponi po strmih cestah, kolovozih in pešpoteh; naklon od 10% do 15%
V5	zelo zahtevni vzponi po strmih makadamskih cestah, redkeje asfaltnih, po kolovozih, pešpoteh in stezah; naklon od 15% do 20%, kratka mesta lahko do 25%
V6	izjemno zahtevni vzponi po izjemno strmih kolovozih, redko makadamskih cestah, po pešpoteh, stezah in vlakah; naklon večji od 20%, kratka mesta lahko do 35%
V7	skrajno zahtevni vzponi po skrajno strmih kolovozih, pešpoteh, stezah in vlakah; naklon večji kot 35%, kratka mesta lahko do 50%; ti vzponi so večinoma kratki in jih ponavadi lahko zvozimo šele po več poizkusih ter pri suhi podlagi

ZAHTEVNOST SPUSTOV

S1	nezahtevni spusti po dobrih, položnih in srednje strmih asfaltnih in makadamskih cestah
S2	manj zahtevni spusti po dobrih, strmih do zelo strmih asfaltnih in makadamskih cestah
S3	srednje zahtevni spusti po slabih, strmih, do zelo strmih makadamskih cestah in kolovozih brez ovir
S4	srednje zahtevni spusti po kolovozih, pešpoteh in stezah z redkimi ovirami
S5	zelo zahtevni spusti po kolovozih, pešpoteh, stezah in vlakah s stalnimi ovirami
S6	izjemno zahtevni spusti po kolovozih, pešpoteh, stezah in vlakah s stalnimi ovirami
S7	skrajno zahtevni spusti po poteh, redko kolovozih, po stezah in vlakah s stalnimi, skrajno težavnimi ovirami, ki jih ponavadi zmoremo prevoziti šele po več poizkusih in pri suhi podlagi; vožnja je na meji padca

Turno kolesarstvo – varno in strpno**10 priporočil Združenja planinskih organizacij alpskega loka (CAA)**

1. Zdravi na kolo.
2. Skrbno načrtujte.
3. Kolesarite samo po ustreznih poteh.
4. Preglejte svoje kolo.
5. Poskrbite, da imate s seboj vse, kar potrebujete.
6. Vedno nosite čelado.
7. Pešci imajo prednost.
8. Uravnajte svojo hitrost.
9. Za seboj ne puščajte ničesar.
10. Pomislite na živali.

**KRAJEVNA
SKUPNOST
GABERKE****GABERKE 101
3325 ŠOŠTANJ****PODPORNIK
PD ŠOŠTANJ****KMETIJSKA
ZADRUGA ŠALEŠKE
DOLINE****METLEČE 7
3325 ŠOŠTANJ****PODPORNIK
PD ŠOŠTANJ**

NAMENITEV DELA DOHODNINE ZA PD ŠOŠTANJ

Vsak, ki v Sloveniji plačuje dohodnino, lahko do 0,5 % svoje dohodnine nameni nevladnim organizacijam. Vsak davčni zavezanec lahko izbere do največ pet organizacij in s tem pol odstotka svoje dohodnine nameni za njihovo delovanje. Takšna donacija ga nič ne stane, saj gre teh pol odstotka sicer v proračun. Donacija ne vpliva na višino našega vračila ali doplačila dohodnine. Ko določimo prejemnika dela dohodnine nismo v ničemer prikrajšani. Med nevladnimi organizacijami, upravičenimi do dela dohodnine, je tudi **Planinsko društvo Šoštanj (davčna številka: 86171658)**.

Vabimo vas, da podprete pester in za vse generacije primeren program dela PD Šoštanj tako, da izpolnite in oddate zahtevek:

- preko sistema eDavki (<https://edavki.durs.si>),
- pisno na Finančnem uradu Velenje, p. p. 204, Kopališka cesta 2 a, 3320 Velenje.

ZAHVALJUJEMO SE VSEM, KI NAM ŽE DONIRATE DEL DOHODNINE IN TUDI VSEM TISTIM, KI SE BOSTE ODLOČILI ZA DONACIJO V PRIHODNJE.

PLAN AKTIVNOSTI 2020

Datum	Aktivnost	Zahtevnost	Tip	Vodniki
8.1.2020	1. planinski večer: Izdaja Planinskega popotnika ter potopis Jerice Koren		Planinski večer	Jerica Koren, Andreja Štumberger
11.1.2019	Pohod na Žvajgo (626 m) - Sv. Miklavž pod Reško planino	Lahka pot v zimskih razmerah	Pohod	Jurij Drev, Vlado Stropnik
18.1.2020	Pohod "Zdravju naproti" na Goro Oljko (733 m)	Lahka pot v zimskih razmerah	Pohod	Matej Kortnik, Valentina Uran
2.2.2020	Srečanje markacistov SMDO v Šoštanju		Občni zbor	Vlado Stropnik, Jure Grudnik
8.2.2020	Turno smučarski izlet na Boskovec (1587 m) in Smrekovec (1577 m)	Lahka turna smuka	Turna smuka	Anja Lampret, Janez Kugonič, Bojan Rotovnik
12.2.2020	2. planinski večer: Potopis		Planinski večer	Janez Kugonič, Borut Zajc
Februar	Zimovanje za osnovošolce na Domu na Smrekovcu	Lahka pot v snežnih razmerah	Zimovanje	Žiga Kugonič, Jan Ostervuh, Monika Tajnik
15.2.2020	Pohod po Šilijevih vlakah na Smrekovec (1577 m)	Lahka pot v snežnih razmerah	Pohod	Primož Grudnik, Vlado Stropnik, Igor Rezman
23.2.2020	Pohod po Gaberški poti	Lahka pot v snežnih razmerah	Pohod	Igor Rezman, Marko Borovnik, Zvonko Koželjnik
6.3.2020	Občni zbor planinskega društva Šoštanj		Občni zbor	Jure Grudnik
8.3.2020	Pohod na Gozdnik (1090 m) in Kotečnik (722 m)	Lahka pot	Pohod	Igor Rezman, Matej Kortnik
11.3.2020	3. planinski večer: Potopis Visokogorske cvetke Anje Lampret		Potopis	Anja Lampret, Janez Kugonič, Borut Zajc
28.3.2020	Planinsko orientacijsko tekmovanje Lige Smrekovec		Orientacija	Žiga Kugonič, Jan Ostervuh, Monika Tajnik
28.3.2020	Pohod na Tojzlov vrh (703 m) in Žavcarjev vrh (915 m)	Lahka pot	Pohod	Marko Borovnik, Primož Grudnik
4.4.2020	Izlet z naravovarstveno vsebino	Lahka pot	Naravovarstveni izlet	Suzana Podvinšek, Matej Kortnik
April	Planinsko orientacijsko tekmovanje Lige Smrekovec		Orientacija	Žiga Kugonič, Jan Ostervuh, Monika Tajnik
18.4.2020	Skupni izlet PD Šoštanj in Jamarskega društva Podlasica Topolšica	Lahka pot	Pohod	Matej Kortnik, Andrej Veternik, Jerica Koren
18.4.2020	Čistilna akcija Občine Šoštanj		Čistilna akcija	Vsi
25.4.2020	Kolesarjenje po slovenski Istri	3 - Srednje težka	Turno kolesarstvo	Primož Grudnik, Žiga Kugonič
April	Planinsko orientacijsko tekmovanje Lige Smrekovec		Orientacija	Žiga Kugonič, Jan Ostervuh, Monika Tajnik
1.5.2020	Pohod na planino nad Vrhniko (733 m)	Lahka pot	Pohod	Vlado Stropnik, Filip Vrabič, Jure Drev
Maj	SPOT - Slovensko planinsko orientacijsko tekmovanje		Orientacija	Žiga Kugonič, Jan Ostervuh, Monika Tajnik
16-17.05.2020	Tura na Čaven-Golaki (1495 m)	Lahka pot	Pohod	Matej Kortnik, Igor Rezman
30.5.2020	Pohod po E6 - Snežnik	Lahka pot	Pohod	Igor Rezman, Zvone Koželjnik
Junij	Družinski tabor	Lahka pot	Tabor	Janez Kugonič
13.6.2020	Dan slovenskih planinskih doživetij – srečanje slovenskih planincev	Lahka pot	Pohod	Bojan Rotovnik, Filip Vrabič, Vinko Pejovnik
14.6.2020	Planinska tura v Italiji: Pot stoletnice in Trbiška – Krniška špica (2368 m)	Zelo zahtevna pot, zahtevno brezpotje	Tura - tujina	Primož Grudnik, Janez Kugonič, Anja Lampret

20.6.2020	Prekolesarimo Slovensko turnokolesarsko pot v enem dnevu	3 - Srednje težka	Turno kolesarstvo	Primož Grudnik, Žiga Kugonič
25.6.2020	Pohod po Ravenski planinski poti	Lahka pot	Pohod	Jure Grudnik, Monika Tajnik, Peter Čeh
26.-28.06.2020	Planinska tura na Hrvaškem: Dinara oz. Sinjal (1831 m), Zir (850m) in Crnopac (1403 m)	Lahka pot	Tura - tujina	Bojan Rotovnik, Vlado Stropnik in Jure Grudnik
4.7.2020	Skupna akcija šaleških planinskih društev	Lahka, zahtevna in zelo zahtevna pot	Tura	Jurij Drev, Jure Grudnik, Peter Čeh
5.7.2020	Luče - Koča na Travniku - Dom na Smrekovcu	3 - Srednje težka	Turno kolesarstvo	Primož Grudnik, Žiga Kugonič
18.-19.07.2020	Planinska tura v Bohinjske gore	Zahtevno brezpotje, lahka pot	Tura	Primož Grudnik, Anja Lampret, Tina Jemec
1.8.2020	Planinska tura v Avstriji: Krške alpe	Lahka pot	Tura - tujina	Jure Grudnik, Janez Kugonič, Bojan Rotovnik
15.-22.08.2020	Tabor mladih planincev Dovje	Različne zahtevnosti	Tabor	Monika Tajnik, Žiga Kugonič, Jan Ostervuh
22.-23.08.2020	Planinska tura v Avstriji: Hochgolling (2862 m), Waldhorn (2702 m)	Zahtevna pot	Tura - tujina	Primož Grudnik, Janez Kugonič, Anja Lampret
12.-19.09.2020	Planinski tabor za odrasle (ALB/GR)	Tabor za odrasle	Tabor - tujina	Bojan Rotovnik, Vlado Stropnik, Matej Kortnik
26.9.2020	Planinska tura: Ljubelj - Ljubeljščica - Palec (2026 m)	Zahtevno brezpotje	Tura	Primož Grudnik, Anja Lampret, Janez Kugonič
27.9.2020	Planinski pohod na Smrekovec (1577 m) ob občinskem prazniku in 4. dan Smrekovca	Lahka pot	Pohod	Janez Kugonič, Jure Drev
27.9.2020	Kolesarski vzpon na Smrekovec (1577 m) ob občinskem prazniku in 4. dan Smrekovca	3 - Srednje težka	Turno kolesarstvo	Primož Grudnik, Žiga Kugonič
6.10.2020	4. Planinski večer: Tabor za odrasle		Planinski večer	Bojan Rotovnik, Janez Kugonič, Primož Grudnik
10.-11.10.2020	Pohod na Hrvaškem: Sisol (835 m), Plominjska gora	Lahka pot	Pohod - tujina	Vlado Stropnik, Andreja Konovšek Jalen
17.10.2020	Pohod po Trški poti okoli Šoštanja ob prazniku mesta Šoštanj	Lahka pot	Pohod	Jure Grudnik, Monika Tajnik, Tjaša Konovšek
7.11.2020	Izlet z naravovarstveno vsebino	Lahka pot	Naravovarstveni izlet	Suzana Podvinšek, Matej Kortnik
14.11.2020	Izlet v neznano	Lahka pot	Pohod	Vlado Stropnik, Jure Grudnik, Janez Kugonič
28.11.2020	Pohod na Slovenske Gorice	Lahka	Pohod	Marko Borovnik, Andreja Jalen Konovšek
26.12.2020	Pohod Topolšica – Sleme (1086 m) preko Loma	Lahka pot v zimskih razmerah	Pohod	Bojan Rotovnik, Jure Grudnik, Andrej Veternik, Matej Kortnik

Terminsko neopredeljen plan dela društva:

- Sodelovanje društva z OŠ Karla Destovnika Kajuha Šoštanj, in sicer sodelovanje vodnikov na vseh izletih mlajše in starejše planinske skupine. Predvideno je 8 izletov zahtevnosti lahka pot. Vsi prevozi se opravijo preko Planinskega društva Šoštanj. V letu 2020 se bo izvedel tudi program planinske šole za osnovnošolce zadnje triade.
- Sodelovanje društva z Vrtcem Šoštanj, in sicer sodelovanje vodnikov in markacistov pri delu planinske skupine v vrtcu (krajši izleti, planinske urice, itd).
- Redno vzdrževanje na planinskih poteh v oskrbi Planinskega društva Šoštanj. Sem sodijo večja nujna dela na poteh, kot so izdelava manjših brvi, prestavitve poti ter drugo. Akcije vodijo usposobljeni markacisti. Vsa dela nadzira načelnik markacijskega odseka, ki tudi skrbi za varnost pri delu, beleži opravljena dela, priskrbi potreben material in drugo. Praviloma je akcija odseka vsako drugo soboto v mesecu.
- Redno opravljanje dežurstva v pisarni društva in skrb za društvene in skupne prostore v Vili Lučka na Koroški cesti 13, kjer imamo pisarno.
4. redne seje UO PD Šoštanj in seje predsedstva PD Šoštanj in najmanj en sestanek vsakega odseka in sekcije društva.

OPISI IZLETOV 2020

POHOD NA ŽVAJGO (626 m) – SV. MIKLAVŽ POD REŠKO PLANINO

Datum odhoda: 11. 1. 2020

Vodniki: Vlado Stropnik, Jurij Drev

Zahtevnost poti: lahka delno označena pot v zimskih razmerah

Čas hoje: 5 ur

Oprema: zimska pohodniška oprema, nepremočljiva obutev

Opis poti: Vsako leto se Šoštanjski planinci v prvih mesecih podamo kam v Zasavsko hribovje, ali bolje rečeno, v nam bližnje spodnjesavinjske hribe. Tako se bomo na letošnjem januarskem izletu iz Prebolda povzpeli na nam malce manj znano Žvajgo. Z gozdom poraščen 626 m visok vrh Žvajge je pogost cilj za rekreativce in planince iz Prebolda in okolice. Od tukaj bomo nadaljevali naprej po markirani poti proti domu na Reški planini, ki pa jo bomo nekje na polovici zapustili in krenili po svoje. Neoznačena gozdna pot nas bo v nadaljevanju pripeljala na severna pobočja Reške planine vse do cerkvice sv. Miklavža, kjer si bomo privoščili krajši postanek za ogled njene zunanosti. Še mimo dveh idiličnih osamljenih kmetij nas bo vodila pot in že bomo po strmem travniku in gozdu sestopili v Grajsko vas, kjer nas bo počakal avtobus. Pridite, lepo in skrivnostno bo!

POHOD »ZDRAVJU NAPROTI« NA GORO OLJKO (733 m)

Datum odhoda: 18. 1. 2020

Vodniki: Matej Kortnik, Valentina Uran

Zahtevnost poti: lahka pot v zimskih razmerah

Čas hoje: 4 ure

Oprema: zimska pohodniška oprema, nepremočljiva obutev

Opis poti: Vabimo vas na 38. zimski pohod "Zdravju naproti".

Prijeten vzpon na najvišji vrh Ložniškega gričevja in prijeten razglednik.

Kljub temu da je izhodišče pohoda uradno

Polzela, Šoštanjčani na Goro Oljko vedno krenemo iz Šoštanja, saj tja preko Lokovice in Velikega vrha vodi planinska pot, ki jo oskrbuje naše društvo. Na vrhu pri planinskem domu na Gori Oljki (725 m) prejmejo vsi pohodniki v čast praznika sv. Neže trdo kuhano jajce, jubilejni pohodniki pa tudi priznanja za 10-, 20- in 30-kratno udeležbo na pohodu. Zelo primeren izlet za nabiranje kondicije v zimskih dneh. Lepo vabljeni!

TURNOSMUČARSKI IZLET NA BOSKOVEC (1587 m) IN SMREKOVEC (1577 m)

Datum odhoda: 8. 2. 2020

Vodniki: Anja Lampret, Janez Kugonič, Bojan Rotovnik

Zahtevnost poti: lahka turna smuka

Čas hoje in smučanja: 5 ur

Oprema: zimska pohodniška oprema, nepremočljiva obutev, osnovna turnosmučarska oprema

Opis poti: PD Šoštanj za namen popularizacije turnega smučanja občasno organizira lažji turnosmučarski izlet na območju Smrekovca in Mozirskih planin. V letu 2020 se bomo odpravili z Mozirskih planin na Smrekovec in nazaj. Zbrali se bomo ob 8. uri na Mozirski koči na Golteh (1.356 m) in se najprej povzpeli na najvišji vrh Mozirskih planin Boskovec (1.587 m), nato pa sledi prvo turno smučanje, predvsem po gozdnih vlakah, vse do sedla Kal (1.318 m). Nadaljevali bomo po gozdni cesti do Doma na Smrekovcu (1.377 m) in se takoj vzpeli na Smrekovec (1.577 m). Po krajšem spustu sledi odmor v planinski koči in zatem še povratek nazaj mimo Kala in Istej do parkirišča pri Alpskem vrtu na Golteh. Za udeležbo na izletu je potrebna ustrezna fizična pripravljenost ter osnovna turnosmučarska in planinska oprema. Skupni čas hoje s smučmi in smučanja ne bo presegel 5 ur.

POHOD PO ŠILIJEVIH VLAKAH NA SMREKOVEC (1.577 m)

Datum odhoda: 15. 2. 2020

Vodniki: Primož Grudnik, Igor Rezman

Zahtevnost poti: lahka pot v zimskih razmerah

Čas hoje: 5 ur

Oprema: zimska pohodniška oprema, nepremočljiva obutev

Opis poti: Tradicionalni zimski pohod na Smrekovec organiziramo v spomin na našega člana in vodnika Milana Pogorelnika po gozdnih poteh, ki jih je imel on najraje. Pohod bo potekal v soorganizaciji PD Velenje – sekcija Topolšica in PD Šoštanj. Organizatorji med pohodom pripravimo nekaj presenečenj. Zimski pohod bomo začeli pri Enciju, od koder se bomo po večnamenskih gozdnih poteh povzpeli do glavne makadamske ceste. Po vzhodnem grebenu se bomo vzpeli do vrha Smrekovca, sledil bo sestop po markirani poti do Doma na Smrekovcu in povratek do izhodišča.

POHOD PO GABERŠKI POTI

Datum odhoda: 23. 2. 2020

Vodniki: Igor Rezman, Marko Borovnik, Zvonko Koželjnik

Zahtevnost poti: lahka pot v zimskih razmerah

Čas hoje: 4 ure

Oprema: zimska pohodniška oprema, nepremočljiva obutev

Opis poti: Kot že samo ime pove, pot poteka po mejah Krajevne skupnosti Gaberke, trasa pa se zaradi posledic rudarjenja včasih tudi spremeni in pomakne nekoliko proti severu, kar jo dela še bolj zanimivo. Začetek pohoda bo v nedeljo, 23. februarja 2020, zgodaj popoldan, pri Gasilskem domu Gaberke. Najprej se bomo povzpeli na Pristavo mimo prve izmed dveh večjih domačij, ki nas čakata na poti (Apat). V nadaljevanju se bomo spustili proti Velunji, nato pa nas zopet čaka vzpon proti Plešivcu in k

drugi domačiji na Čančevem vrhu. Čaka nas še Ležen, kjer so posledice rudarjenja najbolj vidne in vsako leto večje Družmirsko oz. sedaj že tudi »Gaberško jezero«. Po končanem pohodu vas seveda vabimo na planinski čaj in domači kruh, najmlajši in najstarejši pohodnik pa prejmeta nagrado. Pot je krožna, primerna za vse, za njo pa potrebujemo 3–4 ure zmerne hoje. Potrebujemo planinsko obutev in oblačila, primerna vremenu.

POHOD NA GOZDNIK (1.090 m) IN KOTEČNIK (722 m)

Datum odhoda: 8. 3. 2020

Vodniki: Igor Rezman, Matej Kortnik

Zahtevnost poti: lahka pot

Čas hoje: 6 ur

Opis poti: Blizu Liboj bomo začeli s hojo po južni strani hriba Kotečnik, kjer je znano slovensko plezališče. Mimo več sektorjev se bomo povzpeli na vrh Kotečnika in nadaljevali pot po grebenu do sedla Beškovnik. Spet bomo strmeje zagrizli v breg in se povzpeli na Gozdnik, vrh katerega stoji majhen bivak. Sestopili bomo na drugo stran proti lovski koči in naprej v dolino Dolgega potoka, kjer nas bo čakal avtobus.

POHOD NA TOJZLOV (703 m) IN ŽAVCARJEV VRH (915 m)

Datum odhoda: 28. 3. 2020

Vodniki: Marko Borovnik, Primož Grudnik

Zahtevnost poti: lahka pot

Čas hoje: 6 ur

Opis poti: Kozjak je razmeroma ozko, dolgo in zelo razčlenjeno obmejno dravsko hribovje vzdolž državne meje med Avstrijo in Slovenijo ter razdeljeno na več posameznih skupin z nadmorskimi višinami do okoli 1.000 m. Najvišji vrh je Kapunar (1.050 m), med glavnimi vrhovi pa je tudi Žavcarjev vrh (915 m). Mi bomo po krožni poti osvojili slednjega skupaj z malo nižjim Tojzlovim vrhom, kjer je tudi postavljena planinska kočica (Planinski dom Kozjak). Pot bomo pričeli pri Šoberjevem dvoru v

bližini kraja Brestrnica. Najprej se bomo povzpeli na Tojzlov vrh, nato pa se bomo spustili na drugo stran do Šikerja. Čaka nas vzpon na glavni vrh poti – Žavcarjev vrh in obisk kočice v bližini vrha. Pot bomo končali v bližini izhodišča, in sicer v Spodnjem Rušniku. Hoje je za 6 ur, možno pa se bo ustaviti in si ogledati tudi t. i. srce med vinogradi v Svečinskih gorah.

SKUPNI IZLET PD ŠOŠTANJ IN JAMARKEGA DRUŠTVA PODLASICA TOPOLŠICA

Datum odhoda: 18. 4. 2020

Vodniki: Matej Kortnik, Andrej Veternik, Jerica Koren (PD Šoštanj in ŠJKP Topolšica) in Maks Petrič (ŠJKP Topolšica)

Zahtevnost poti: lahka pot

Čas hoje: 3 + 3 ure (hoja in obisk jame)

Opis: Na lanskem planinskem večeru nam je naša članica Jerica Koren, ki pa je tudi zelo aktivna jamarka, zelo lepo predstavila jamarstvo, njegove lepote in težave, s katerimi se jamarji srečujejo. Ob večeru smo navezali tudi prve stike z nekaj ostalimi člani Šaleškega jamarskega kluba Podlasica Topolšica. Dogovorili smo se, da v letu 2020 izpeljemo eno skupno akcijo. Načrt je, da obiščemo Ledeno jamo na Dleskovški planoti. Izlet bo potekal tako, da bomo najprej od izhodišča (kraj izhodišča bo določen glede na stanje snežnih razmer) dostopali do jame, kjer bo sledila priprava na vstop v jamo. Izbrana jama omogoča gibanje po njej brez tehničnih pripomočkov. Po ogledu jame sledi še spust do izhodišča. Namen izleta je druženje z jamarji in pa spoznavanje okolja, ki nam je tako blizu, pa vendar ga malokrat uspemo videti. O točnem poteku izleta več v samem vabilu na izlet v začetku aprila, ko bo tudi bolj jasno, kakšne so snežne razmere in ali bo cilj izleta dosegljiv ali pa bomo morali najti kakšno drugo jamo, ki leži bolj v dolini. Lepo vabljeni na odkrivanje podzemlja!

POHOD NA PLANINO NAD VRHNIKO (733 m)

Datum odhoda: 25. 4. 2020

Vodniki: Vlado Stropnik, Filip Vrabič, Jure Drev

Zahtevnost poti: lahka pot

Čas hoje: 4 ure

Oprema: pohodniška

Opis: V naslovu omenjena planina je za Vrhničane podobno kot za Ljubljance Šmarna gora. Na njen 733 m visok vrh vodi mnogo poti iz različnih smeri. Tudi zaradi bližine Ljubljane je pogosta izletniška točka, ki privablja veliko ljubiteljev narave in tistih, ki nabirajo kondicijo za zahtevnejše ture. Prizadevni vrhniški planinci so na vrhu na mestu starega zgradili nov planinski dom. V njegovi bližini pa stoji komaj malo starejši razgledni stolp. Planinci iz Šoštanja se prvič organizirano odpravljamo na to znano in priljubljeno planino. Ker so vse poti, ki vodijo nanjo, razmeroma kratke, bomo izbrali tisto najdaljšo, ki pa vseeno ne zahteva od popotnika več kot slabe tri ure hoje. Poimenovali so jo krožna pot Vrhnika–Planina–Lintvern–Vrhnika. Obstaja pa možnost, da se vodniki ob ogledu odločimo za kašno drugačno varianto. Ker bo časa dovolj, bomo hodili počasi in uživali. Ob povratku se bomo ustavili še v Vrhniku, v mestu, ki ponuja obilo zanimivosti. Vabimo vas, da preživite še en zanimiv prvi maj v organizaciji PD Šoštanj.

PLANINSKA TURA ČAVEN-GOLAKI (1.495 m)

Datum odhoda: 16.–17. 5. 2020

Vodniki: Matej Kortnik, Igor Rezman

Zahtevnost poti: lahka pot

Čas hoje: 1. dan 8 ur, 2. dan 8 ur

Opis poti: Za oba zgoraj navedena vemo, da ne gre za samo en vrh. Čaven je pogorje na severnem robu Vipavske doline, v katero strmo padajo njegova južna pobočja. Sestavljajo ga obli vrhovi, kakršni so Čaven (1.185 m), ki je pogorju posodil ime, Selovec (1.265 m), Kucelj (1.237 m), Veliki Modrasovec (1.353 m) in Mali Modrasovec (1.305 m), ki je tudi najbližji

planinski koči Antona Bavčerja na Čavnu. Čaven se na zahodu stika preko Trnovskega krasa s Soško dolino, na vzhodu in severu pa s Trnovskim gozdom, katerega najvišji vrhovi so Mali Golak (1.495 m), Srednji Golak (1.480 m) in Veliki Golak (1.480 m). Pod Malim Golakom stoji tudi zelo prikupna planinska postojanka Iztokova koča pod Golaki. Obe pogorji sta nekaj posebnega, čeprav njune višine ne dosegajo višin največjih vršacev. Sežejo pa tja zelo lepi razgledi. Ti sežejo tudi proti toplemu jugu po Vipavski dolini in tja proti morju. Na severni strani nas poleg razgledov na najvišje vrhove Julijskih, Kamniško-Savinjskih Alp in Karavank preseneti tudi obširen sestoj strnjjenega gozda. Presenetita nas mir in nekaj čarobnega v teh gorah, ki bi jih z lahkoto postavil ob bok najvišjim vršacem. Da odkrijemo, zakaj o teh gorah s takim ponosom govorijo planinci iz Vipavske doline, vas lepo vabim, da se nam pridružite na pomladanskem potepanju po teh čudovitih primorskih gorah. Točna smer ture bo znana po ogledni turi in možnostih prenočevanja.

POHOD PO E6 – SNEŽNIK

Datum odhoda: 30. 5. 2020

Vodniki: Igor Rezman, Zvone Koželjnik

Zahtevnost poti: lahka pot

Čas hoje: 5 ur

Opis poti: Pobudnik evropskega popotništva pri nas je bil gozdarski inženir Milan Ciglar, ki je idejno trasiral zaključek 6. evropske pešpoti od Baltika proti jugu čez ozemlje Slovenije. Ta del poti od Drave do Jadrana se imenuje Ciglarjeva pot in je po našem ozemlju dolga okoli 260 km. Odprta je bil leta 1975. Pot, ki vodi preko več evropskih držav, se od Ivnika na Koroškem nadaljuje do Radeljskega prelaza in nato prek Radelj od Dravi, Male Kope na Pohorju, Mozirja, Motnika, Trojan, Moravč, Janč, Turjaka, Nove vasi, Starega trga, Snežnika, Ilirske Bistrice, preko Brkinov na

Slavnik, do znamenitih Hrastovelj, Kubeda, do Marezig, Šmarja in do Strunjana, kjer se konča. Prehodili bomo del poti pri Snežniku. Natančen opis poti bo znan naknadno.

DAN SLOVENSkih PLANINSKIH DOŽIVETIJ – SREČANJE SLOVENSkih PLANINCEV

Datum odhoda: 13. 6. 2020

Vodniki: Bojan Rotovnik, Filip Vrabič, Vinko Pejovnik

Zahtevnost poti: lahka pot

Čas hoje: odvisno od izbire poti

Oprema: osnovna planinska

Opis: Po petih letih priprav in intenzivnega dela je Občina Luče septembra 2019 na pristopni slovesnosti dosegla pomemben cilj – vstop v mrežo Gorniške vasi/Bergsteigerdörfer. Luče so tako po Jezerskem postale druga občina v Sloveniji, ki se je pridružila tej pomembni gorniški skupnosti. V mreži je bilo doslej 27 krajev alpskega območja v Avstriji, Nemčiji, Južni Tirolski, Italiji in Sloveniji. Za vstop v mrežo je potrebno izpolniti številne stroge kriterije in pripraviti predstavitveni film, knjižno izdajo in ostali promocijski material. V letu 2020 bo Dan planincev potekal v Lučah, in sicer v soboto, 13. junija. Planinsko društvo Šoštanj bo skupaj z drugimi zainteresiranimi društvi iz Šaleške doline organiziralo udeležbo na tej tradicionalni vseslovenski aktivnosti. Ker se obetajo določene spremembe, bo podrobnejši opis tega izleta pripravljen po objavi programa aktivnosti Dneva planincev 2020.

PLANINSKA TURA V ITALIJI: POT STOLETICE IN TRBIŠKA – KRNIŠKA ŠPICA (2.368 m)

Datum odhoda: 14. 6. 2020

Vodniki: Primož Grudnik, Anja Lampret, Janez Kugonič

Zahtevnost poti: zelo zahtevna označena pot, zahtevno brezpotje

Čas hoje: 8 ur

Opis: Naše tokratno izhodišče bo ob asfaltni cesti med Rabeljskim jezerom in Sella Neveo (Italija).

S hojo bomo začeli po poti, ki vodi skozi gozd ob potoku Rio Bianco (Bele Vode) in se skozi rahel vzpon vzpeli do opuščene kočice. Nadaljevali bomo proti bivaku Gorizia. Gozdnato pokrajino bo kaj hitro zamenjalo ruševje. Naklon poti se začne do prej omenjenega bivaka postopoma večati. Nadaljevali bomo po strmem gruščnatem pobočju proti škrbini Alta di Rio Bianco (2.150 m). Na škrbini zavije pot v desno in se kratek čas še vzpenja po rahlo gruščnatem terenu, nato pa nas bo pripeljala do jeklenic, ob katerih se bomo precej strmo vzpeli. Sledil bo najtežji del poti, kjer se bomo morali navpično spustiti v ozko škrbino. Iz škrbine se bomo nato povzpeli po navpični lestvi, nato pa nas bodo nekoliko položnejša pobočja pripeljali do ozkega grebena. Pot po grebenu je zavarovana z jeklenico. Kasneje pot zavije v levo in sledil bo še kratek spust po gruščnatem terenu in nato ob jeklenici do vhoda v predor. Na poti skozi predor so tudi ovinki ter spusti po lestvi, zato bo obvezna uporaba svetilke. Ko pridemo iz predora, bo sledilo še kratko prečenje strmega pobočja do Krniške škrbine, kjer se nam bo z desne strani priključila še lažja pot od bivaka Gorizia. S škrbine bo sledil spust v smeri kočice Corsi približno 50 metrov, kjer bomo na melišču zagledali ozko stezico, ki se odcepi desno in je označena z rdečimi pikami. Ta nas bo v kratkem pripeljala do vznožja ozke in strme grape, kjer se začne tehnično bolj zahteven del poti. Glede na vremenske razmere in počutje udeležencev bomo turo po potrebi tudi skrajšali.

POHOD PO RAVENSKI POTI

Datum odhoda: 25. 6. 2020

Vodniki: Jure Grudnik, Monika Tajnik, Peter Čeh

Zahtevnost poti: lahka pot

Čas hoje: 5 ur

Oprema: pohodne palice

Opis: Ravenska pot je obhodnica okoli Raven pri Šoštanju. Planinska pot je bila urejena in registrirana leta 2004, ko je po njej, ob otvoritvi 25. junija, potekal

tudi prvi pohod. Pot poteka večinoma po kolovozih in gozdnih stezah. Najvišji vrh je s 710 metri nadmorske višine Vrholanov vrh, s katerega se odkriva čudoviti pogled na celotno Šaleško dolino. Že tradicionalno PD Šoštanj v sodelovanju s ŠD Ravne vsako leto organizira pohod po tej 16 km dolgi poti. Nekje na dobri polovici prehojene poti je organizirano tudi družabno srečanje pri kmetiji Abidnikovih, za katerega poskrbi ŠD Ravne.

PLANINSKA TURA NA HRVAŠKEM: DINARA oz. SINJAL (1.831 m), ZIR (850 m) in CRNOPAC (1.403 m)

Datum odhoda: 26.–28. 6. 2020

Vodniki: Bojan Rotovnik, Vlado Stropnik in Jure Grudnik

Zahtevnost poti: lahke in zahtevne planinske poti

Čas hoje: 1. dan 2 uri + 3 ure, 2. dan 6 ur, 3. dan 3 ure oz. 5–6 ur

Oprema: planinska oprema za visokogorje vključno s čelado

Opis: PD Šoštanj že več let organizira planinske izlete na Hrvaško. V letu 2020 se bomo podali na goro Dinaro, ki se razteza v dolžini 84 km na meji med Hrvaško in BIH. Za Velebitom je to drugi najdaljši greben v Dinarskem gorstvu. Najvišji vrh Dinare je Troglav (1.913 m), a ta vrh se v celoti nahaja v BIH. Mi se bomo podali na 1.831 m visok vrh Sinjal, ki je tudi najvišji vrh Hrvaške.

Prvi dan se bomo zgodaj zjutraj iz Šaleške doline z avtobusom odpeljali proti Zagrebu, kjer se nam bo pridružil vodnik in gorski reševalec Vladimir Novak, ki je dober poznavalec Dinare in okoliških vrhov. Nato se bomo peljali po avtocesti do Ličkega polja, kjer bomo opravili vzpon na izrazit in z avtoceste dobro viden osamelec Zir (850 m). Na ta vrh pelje samo ena planinska pot, ki je v kategoriji zahtevnih planinskih poti. Vrnili se bomo po isti poti nazaj na izhodišče (za vzpon in povratek bomo potrebovali okoli 2 uri), nato pa se bomo z avtobusom peljali mimo mesta Knin do vasi

Mirkovići, kjer bomo začeli s triurnim vzponom do planinske kočice Brezovac (1.050 m). V planinskem domu bomo imeli večerjo in prenočevanje na skupnih ležiščih.

Drugi dan bomo po zgodnjem zajtrku začeli vzpon na Sinjal (1.831 m) in se nato spustili na drugo stran do vasi Glavaš (550 m), skupno bo hoje za okoli 6 ur. Po daljšem odmoru pri planinski koči v vasi Glavaš se bomo podali še na ogled izvira reke Cetine, za kar bo potrebno dodatne pol ure hoje. Nato sledi še prevoz do vasi Ježević, kjer bomo imeli urejeno prenočevanje v zasebnih sobah.

Tretji dan se bomo zjutraj peljali mimo Knina in mesta Gračac do prelaza Prezid (757 m), kjer se bomo razdelili v dve skupini. Prva skupina bo po zahtevni planinski poti v dobrih 5 urah osvojila vrh Crnopac (1.403 m), ki je najjužnejši visoki vrh Velebita in izjemna razgledna točka. Druga skupina pa se bo povzpela do zavetišča pod vrhom Crnopac (1.140 m), za kar bo potrebovala skupno dobre 3 ure hoje. Nato sledi vožnja nazaj v Šaleško dolino, kamor bomo prispeli v večernih urah.

Zaradi lokalnih cest na območju Dinare se bomo na pot odpravili v manjšem avtobusu, zato bo velikost skupine omejena na 30 udeležencev.

SKUPNA AKCIJA ŠALEŠKIH PLANINSKIH DRUŠTEV V LOGARSKI DOLINI

Datum odhoda: 4. 7. 2020

Vodniki: Jurij Drev, Jure Grudnik, Peter Čeh

Zahtevnost poti: različne zahtevnosti

Čas hoje: odvisno od izbire poti

Oprema: oprema za visokogorje

Opis: Na pobudo planinskih vodnikov iz planinskih društev Šaleške doline smo v letu 2002, ki je bilo s strani Združenih narodov razglašeno za mednarodno leto gora, prvič organizirali skupno akcijo šaleških planinskih društev, in sicer z namenom,

da spodbudimo organizirano zahajanje v gore skupaj s planinskimi vodniki ter tako dodamo kanček k zmanjšanju onesnaževanja, ki ga povzročimo z osebnimi vozili v gorskem svetu in tudi opozorimo udeležence na varno hojo v gorah. Akcijo tokrat organizira PD Velenje. Pred vami je tako sedaj že 19. izdaja akcije. Vodniki upamo, da se vidimo v čim večjem številu.

PLANINSKA TURA V BOHINJSKE GORE

Datum odhoda: 18.–19. 7. 2020

Vodniki: Primož Grudnik, Anja Lampret, Tina Jemec

Zahtevnost poti: zahtevno brezpotje, lahka pot

Čas hoje: 10 ur

Opis poti: Komna je prostran planotast svet, ki se dviga zahodno nad Bohinjskim jezerom. Nad Komno se dvigajo skalnati vršaci, ki z redkimi dostopnimi potmi ponujajo odlične razglede na Julijske Alpe. Dvodnevna tura bo sestavljena iz skupine pohodnikov, ki bo osvojila vrhove lažje težavnosti, druga skupina pa bo po zahtevnejših poteh osvajala vrhove. Ture bodo znane v mesecu juniju, ko bomo lahko predvideli razmere v visokogorju.

PLANINSKA TURA V AVSTRIJI: KRŠKE ALPE

Datum odhoda: 1. 8. 2020

Vodniki: Jure Grudnik, Janez Kugonič, Monika Tajnik

Zahtevnost poti: tehnično lahka, fizično zahtevna pot

Čas hoje: 9 ur

Oprema: pohodni čevlji, pohodne palice, spalna vreča

Opis: Kornock–Rinsennock–Königstuhl–Seenock–Sauereggnock–Stubennock. Pot bomo začeli v smučarskem središču Turracher Höche (1.763 m), kamor bomo z avtobusom prispeli okoli 8.30. Najprej se bomo preko smučišča povzpeli na Kornock (2.193 m), nekaj minut zatem pa bomo že stali na vrhu Rinsennock (2.334 m), ki omogoča izjemen razgled na okolico.

Sledi spust do prvega večjega pašnika, kjer bomo po 4 urah hoje naredili daljšo pavzo za malico. Na tem mestu je tudi izvir vode. Ko se primerno okrepcamo, pot nadaljujemo proti najvišjemu vrhu prvega dne, proti mogočni gori Königstuhl (2.336 m). Planinska pot iz Turracherja do Königstuhla ni pretirano obiskana, je pa zato opazovanje čudovite narave še toliko bolj pristno. Po osvojenem vrhu pot nadaljujemo čez grebenski del, kjer osvojimo še vrhove Seenock (2.260 m), Sauereggnock (2.240 m) ter Stubennock (2.092 m) in se nato spustimo do kočice Dr. Josef Mehrl-Hütte (1.720 m), kjer nas bo čakal avtobus. Za pot, ki ni tehnično zahtevna, je potrebna dobra telesna pripravljenost, saj je hoje za 9 ur. Na poti ni nobene kočice, zato imejte s sabo dovolj hrane in pijače. Čelada ni potrebna.

PLANINSKA TURA V AVSTRIJI: HOCHGOLLING (2.862 m), WALDHORN (2.702 m)

Datum odhoda: 22.–23. 8. 2020

Vodniki: Primož Grudnik, Anja Lampret, Janez Kugonič

Zahtevnost poti: zahtevna označena pot

Opis poti: Prvi dan se bomo povzpeli na Hochgolling, ki je 2.863 m visok vrh in se nahaja v osrčju skupine Schladminger Taueren. Hochgolling je s svojo višino tudi najvišji vrh celotne gorske skupine Nizke Ture. Z vrha, na katerem stoji križ, je zelo lep razgled na vrhove Nizkih in Visokih Tur, ob lepem vremenu pa lahko vidimo tudi del Julijskih Alp, kjer izstopa Triglav. Drugi dan se bomo povzpeli na Waldhorn, ki s svojimi 2.702 m ni le eden najvišjih vrhov v celotnem Spodnjem Tauru, ampak tudi eden izmed najbolj impresivnih zaradi svojega masivnega videza. Tura je nekaj za prave gorske navdušence.

Natančni podatki o poteku dvodnevne ture bodo znani v mesecu juliju 2020.

PLANINSKA TURA: LJUBELJ–LJUBELJŠČICA–PALEC (2.026 m)

Datum odhoda: 26. 9. 2020

Vodniki: Primož Grudnik, Anja Lampret, Janez Kugonič

Zahtevnost poti: zahtevno brezpotje

Čas hoje: 8 ur

Opis poti: Letošnjo jesen bomo ponovno obiskali Karavanke. Raziskali bomo brezpotje, ki se začne pri koči na Ljubelju in vodi čez greben Ljubeljščica vse do Palca. Z vrha Palca se bomo skozi Suho ruševje spustili do doma na Zelenici in naprej do Ljubelja. Pot je ves čas grebenska in večinoma zelo razgledna. Turo bomo lahko glede na počutje udeležencev prilagodili oziroma skrajšali.

PLANINSKI POHOD NA SMREKOVEC (1.577 m) OB OBČINSKEM PRAZNIKU IN 4. DAN SMREKOVCA

Datum odhoda: 27. 9. 2020

Vodniki: Janez Kugonič, Jurij Drev

Zahtevnost poti: zahtevno brezpotje, lahka pot

Čas hoje: 5 ur

Oprema: pohodne palice

Opis poti: Planinsko društvo Šoštanj na pobudo in v soorganizaciji Občine Šoštanj že vse od leta 2001 ob občinskem prazniku organizira vsakoletni pohod na najvišji vrh naše občine, Smrekovec (1.577 m). Do leta 2013 je bila to tudi ena izmed aktivnosti, ki jih je v okviru Dnevoev rekreacije organizirala Športna zveza Šoštanj. V letu 2017 pa smo tradicionalni pohod na Smrekovec v dogovoru z župani treh občin: Šoštanja, Črne na Koroškem in Ljubnega ob Savinji, ki se stikajo na Smrekovškem pogorju, in društvu, združenimi v Naravovarstveni zvezi Smrekovec, razširili na skupno druženje na Smrekovcu, ki smo ga poimenovali DAN SMREKOVCA. Na tej priveditvi se lahko prebivalci vseh treh občin in seveda vsi ostali ljubitelji gora udeležijo enega izmed pohodov, ki jih organiziramo do Doma na Smrekovcu iz različnih smeri. Poleg tega pa lahko v

okviru različnih aktivnosti bolje spoznajo Smrekovško pogorje z naravovarstvenega vidika, saj je to tudi območje posebnih naravnih vrednot.

POHOD NA HRVAŠKEM: SISOL (835 m), PLOMINSKA GORA

Datum: 10.–11. 10. 2020

Vodniki: Vlado Stropnik, Andreja Konovšek Jalen

Zahtevnost poti: lahka pot

Čas hoje: 1. dan 6 ur, 2. dan 5 ur

Oprema: pohodniške palice, dobri čevlji

Opis poti: Sisol je gora v Istri. Kljub svoji skromni nadmorski višini (835 m) daje vtis mogočne gore. S svojimi prostranimi pobočji in dolgim vršnim grebenom tvori del goske pregrade, ki ločuje vzhodno istrsko obalo od notranjosti istrskega polotoka. Planinci uvrščamo Sisol kar v območje grebena Učke. Omenjeno območje, ki meri približno 160 kvadratnih kilometrov, je bilo leta 1999 proglašeno za naravni park. Hrvatje ga imenujejo Park prirode Učka. Našo ciljno goro bomo osvojili iz slikovitega priobalnega kraja Brseč. Po približno treh urah zmerne hoje bomo dosegli vršni greben Sisola, ki nam bo v primeru lepega vremena postregel z lepimi razgledi na Kvarner in njegove otoke na vzhodu in na notranjost Istre s Čepičkim poljem na zahodu. O zanimivi zgodovini slednjega bomo na vrhu rekli nekaj besed. Nadaljevali bomo proti jugu in po treh urah sestopili v Plomin oziroma na obalo Plominskega zaliva. Tu bomo v enem od tamkajšnjih hotelov prenočili. Naslednji dan bomo obiskali še območje Plominske gore, ki leži vzhodno od Plomina. Omenjena gora je planofast kraški svet, v pomladanskem času obdarjen s cvetjem, zato ji rečejo tudi cvetlični raj Istre. Ker tu še nismo bili na ogledu, ne moremo napisati podrobnosti, predvidevamo pa približno peturni pohod. Če želite spoznati nove lepote Istre, se nam pridružite.

POHOD PO TRŠKI POTI OKOLI ŠOŠTANJA OB PRAZNIKU MESTA ŠOŠTANJ

Datum: 17. 10. 2020

Vodniki: Jure Grudnik, Monika Tajnik, Bojan Rotovnik

Zahtevnost poti: lahka

Čas hoje: 5 ur

Opis: Pohod po Trški poti okoli Šoštanja je tradicionalni pohod PD Šoštanj od leta 1994, ko je društvo praznovalo svojih 90 let delovanja. Od leta 2012 ga prirejamo skupaj s Krajevno skupnostjo Šoštanj v začetku meseca oktobra, ko je pohod tudi del praznovanja praznika mesta Šoštanj. Trška pot je lahka planinska pot v naši neposredni bližini. Planinsko društvo jo je uredilo z namenom, da se prikaže mejni obseg nekdanjega trga Šoštanj. Leta 2000 je izšla zloženka o Trški poti okoli Šoštanja, v letu 2003 turistična karta Občine Šoštanj, na kateri je podrobno predstavljena tudi Trška pot, ter nato leta 2004 poseben kontrolni kartonček v obliki razglednice, na katerem je prostor za žige, ki se nahajajo na naslednjih kontrolnih točkah: v Ribiški koči ob Družmirskem jezeru, pri kmetu Vrhovniku v Lokovici, pri kmetu Pušniku (Rogeljšku), pred Rotovnikovo jamo v Skornem in pri Falentu v Lajšah. V letu 2018 je bil kontrolni kartonček osvežen. Tudi letos bomo izvedli pohod v dveh variantah, in sicer: 1. varianta je pohod po celotni trasi. Pohod se prične ob 9. uri z zbirališčem ob otroškem igrišču Tresimirjev park v Šoštanju. Pohod po celi poti traja 4–5 ur. 2. varianta je za vse tiste, ki vam je celotna pot predolga, zato imamo pripravljeno krajšo varianto. Vabimo vas, da se nam ob 11. uri pridružite pri kipu Marije na Trgu bratov Mravljak, od koder se bomo odpravili proti Pustemu gradu, kjer se bomo pridružili ostalim pohodnikom in skupaj z njimi prehodili pot do zaključne točke. Hoje je za 2 uri.

PLANINSKI IZLET V NEZNANO

Datum odhoda: 14. 11. 2020

Vodniki: Vlado Stropnik, Matej Kortnik, Jure Grudnik

Zahtevnost: lahka označena pot

Opis: Kot vsako leto se bomo s PD Šoštanj ob koncu leta odpravili na nekakšen neuradni zaključek planinske sezone – na izlet v neznano. Organizatorji izleta se vedno trudimo, da najdemo manj znane, pa vendar zelo zanimive planinske poti lahke težavnostne stopnje za 3 do 5 ur hoje. Na izletu je več časa namenjenega tudi druženju, ogledovanju lokalnih znamenitosti in drugega. Potrudimo se tudi, da pripravimo tako malico med hojo (vključeno v ceno) kot tudi pozno kosilo (vključeno v ceno). Kje se bomo potepali to leto, boste izvedeli, če se nam boste pridružili.

POHOD NA SLOVENSKE GORICE

Datum odhoda: 28. 11. 2020

Vodniki: Marko Borovnik, Andreja Konovšek Jalen, Jurij Drev

Zahtevnost: lahka označena pot

Čas hoje: 6 ur

Opis: Slovenske gorice s površino dobrih 1000 km² predstavljajo največje slovensko gričevje. Ležijo v severovzhodni Sloveniji in se geografsko delijo na Zahodne, Osrednje in Vzhodne Slovenske gorice. Mi bomo prehodili zahodni del tega gričevja, v katerem se nahaja tudi najvišji grič – Plački vrh (510 m). Pot bomo pričeli v Šentilju in se preko griča Brloga, kjer se bomo priključili na pot po Svečinskih goricah, povzpeli na Plački vrh. Od tam je z mogočnega razglednega stolpa čudovit razgled na celotno pokrajino vse do alpskega sveta. Nato se bomo spustili mimo maloobmejnega prehoda Plač v grapo Plačkega potoka, hodili pa bomo tik ob meji. Ogledali si bomo kraj Svečina, prehodili pa tudi znamenito srce med vinogradi v Svečinskih goricah, ki je vsekakor vredno ogleda.

POHOD IZ TOPOLŠICE NA SLEME (1096 m) PREKO LOMA

Datum odhoda: 26. 12. 2020

Vodniki: Bojan Rotovnik, Jure Grudnik, Andrej Veternik, Matej Kortnik

Zahtevnost: lahka pot v zimskih razmerah

Čas hoje: 5 ur

Opis poti: Tradicionalni pohod PD Šoštanj na državni praznik dan samostojnosti in enotnosti bo v letu 2020 organiziran že trinajstič in bo potekal drugače kot v preteklih letih. Izhodišče ostaja enako, in sicer se bomo pohodniki ob 8. uri zbrali pri Gasilskem domu Topolšica. Iz Topolšice (380 m) se bomo po južnih obronkih Loma najprej malo povzpeli in nato spustili do potoka Strmina in se po prečkanju potoka po gozdnih vlakah in stranskih cestah vzpeli do vasi Zavodnje (635 m), kjer bomo imeli krajši odmor. Nadaljevali bomo po planinski poti v oskrbi PD Šoštanj, ki pelje iz vasi Zavodnje večinoma po stezah mimo Kopina, Radmana in Orla do Andrejevega doma na Slemenu (1.096 m). Na planinski koči, kjer smo pohodniki vedno toplo sprejeti in ki je tudi najvišja točka pohoda, bomo imeli okrepitev in daljši odmor. Sledi še spust po planinski poti (tudi v oskrbi PD Šoštanj) od Andrejevega doma na Slemenu mimo Orla do kmetije Žlebnik (760 m), kjer si bomo lahko ogledali Kajuhovo spominsko obeležje. Po ogledu bo avtobus udeležence pohoda peljal nazaj do Topolšice in nato preko Šoštanja in Pesja do Velenja. Predhodne prijave za udeležbo na pohodu niso potrebne, je pa udeležba brezplačna (stroške avtobusnega prevoza od Žlebnika krije PD Šoštanj). Za udeležbo na pohodu je potrebna primerna psihofizična pripravljenost ter planinska oprema za lažje zimske planinske pohode. Udeležencem pohoda priporočamo, da za prihod na zbirno oz. izhodiščno mesto uporabijo javni potniški promet, saj je ura začetka pohoda prilagojena tako, da je možen prevoz do izhodišča z lokalnim avtobusom iz Velenja in Šoštanja. Vabljeni!

ČLANARINA V LETU 2020

Vse ljubitelje gora in narave tudi v letu 2020 vabimo, da se včlanite v Planinsko društvo Šoštanj in izkoristite vse ponujene ugodnosti, ki vam jih naše članstvo prinaša. Vsi, ki boste poravnali članarino do konca meseca januarja 2020, boste prejeli simbolično darilo, zato ne odlašajte ter se včlanite čimprej.

Članarino PD Šoštanj lahko plačate v:

- v društveni pisarni na Koroški cesti 13 (bivši vrtec Lučka) vsak četrtek od 18. do 20. ure,
- v Cvetličarni Nahtigal na Trgu bratov Mravljakov 1,
- pri inkasantih PD Šoštanj (Jure Grudnik, Janez Kugonič, Vladimira Lepko).

Vrsta članarine	Opis	Znesek članarine
A	polnoletna oseba – aktivni obiskovalec domačih in tujih gora z največjim obsegom ugodnosti	60,00 €
A/d	družinski popust	54,60 €
B	polnoletna oseba – aktivni obiskovalec domačih in tujih gora z osnovnim obsegom ugodnosti	28,00 €
B/d	družinski popust	22,60 €
B1	osebe, starejše od 65 let, z ugodnostmi B-članov	21,00 €
S+Š	srednješolci in študenti do 26. leta starosti ter mladi, ki niso zaposleni in so brez lastnih dohodkov	18,50 €
S+Š/d	družinski popust	15,00 €
P+O	predšolski in osnovnošolski otroci	8,00 €
P+O/d	družinski popust	6,40 €
P+O**	predšolski in osnovnošolski otroci	3,20 €
Vse	članska izkaznica	2,00 €
P+O	Dnevnik Ringa raja in Mladi planinec	brezplačno

/d Družinska članarina se upošteva v primeru istočasnega plačila članarine za vsaj enega starša in vsaj enega otroka, ki sta iz iste družine.

** Po 1. 9. 2020 se za nove člane planinskih skupin na OŠ in v vrtcu obračuna polovični znesek. Znesek 3,20 € velja za osnovnošolske otroke, ki ne zmorejo plačati članarine, in sicer na predlog strokovnega osebja OŠ (razrednik, šolska svetovalna služba, ...).

Zakaj postati član?

Z včlanitvijo podprete delovanje planinskih društev, alpinističnih, športno-plezalnih in ostalih klubov, združenih v Planinsko zvezo Slovenije, saj je precejšen del članarine namenjen izbranemu društvu.

Člani PZS smo nezgodno zavarovani za opravljanje številnih planinskih in gorniških dejavnosti. Zavarovanje krije tudi stroške reševanja v tujini s 24-urno asistenco in zdravstveno asistenco za tujino ter zavarovanje zasebne odgovornosti članov PZS.

V slovenskih planinskih kočah prenočujemo ugodneje, s 50- oz. 30-odstotnim popustom. Ugodneje bivamo tudi v več kot 1250 kočah partnerskih organizacij v Evropi in Kanadi.

Številni planinski, plezalni in izletniški vodniki, skupaj s planinskimi zemljevidi ter strokovno in leposlovno literaturo, katerih izdajateljica je Planinska založba PZS, so nam cenovno dostopnejši. Najstarejšo še izhajajočo slovensko revijo, Planinski vestnik, pa si lahko za celo leto naročite s kar četrtinskim popustom.

Kot člani PZS smo v številnih trgovinah z gorniško in plezalno opremo deležni mnogih ugodnosti. Več o samih ugodnostih si lahko preberete na spletni strani Planinske zveze Slovenije.

Člani Planinskega društva Šoštanj lahko brezplačno koristite našo tehnično opremo (samovarovalni kompleti, čelade, vponke, krplice, vrvi, dereze, cepin, lavinski trojček itd.), si v naši pisarni sposodite kaj od planinske literature, planinskih kart in še marsikaj drugega. Leto 2020 prinaša kar nekaj novosti. Bistvena je sprememba višin članarin, ki je nastala iz naslova zavarovanja:

Prilagoditev članskega zavarovanja (A-članarina ima zaradi izrazito slabega škodnega rezultata v preteklih letih zavarovalno vsoto za smrt od leta 2020 10.000 € in 30.000 € za invalidnost. B, S+Š in P+O člani imajo združeno skupno zavarovalno vsoto 6.000 € za reševanje v tujih gorah in zdravstveno asistenco. S tem so tudi ostale kategorije postale veliko ustrežnejše za člane, ki obiskujejo evropska gorstva).

Prispevek 1 € za Sklad planinskih koč (razen P+O članarine).

V primeru članstva v več društvih PZS ni več potrebno poravnati dveh članarin v celoti.

Člansko zavarovanje bo v letu 2020 sklenjeno pri Generali zavarovalnici (ki je prevzela Zavarovalnico Adriatic Slovenica d. d.). Zavarovalne asistenčne storitve v tujini se še naprej izvajajo preko asistenčnega centra na telefonski številki +386 5 66 28 500.

PLANINSKO DRUŠTVO ŠOŠTANJ
vabi na
OBČNI ZBOR,
ki bo v petek, 6. marca 2020, ob 18. uri
v dvorani Gasilskega doma Šoštanj.

Dnevni red:

1. Otvoritev, pozdrav in izvolitev organov občnega zbora
2. Poročila predsednika, blagajnika, načelnikov odsekov ter vodij sekcij
3. Poročilo nadzornega odbora in častnega razsodišča
4. Razprava na podana poročila
5. Podelitev priznanj in pohval društva
6. Program dela PD Šoštanj za leto 2020
7. Razno

Predsednik PD Šoštanj
Jure Grudnik

Slovenski planinski muzej
SLOVENIAN ALPINE MUSEUM
www.planinskimuzej.si

PLANINSKA TRGOVINA PZS

brezplačna številka:

080 118 93

trgovina@pzs.si

SPLETNA TRGOVINA

<https://trgovina.pzs.si>

zemljevidi, vodniki, dnevniki

1. Šoštanj-Smerkovec
2. Šoštanj-Gora Ojlika
3. Šoštanj-Topolštica-Andrejev dom na Slemenu (mimo Žlebnika)
4. Šoštanj-Grad Fortenek
5. Šoštanj-Pusti Grad
6. Grebenšek-Andrejev dom na Slemenu
7. Mostnar-Šmihel
8. Topolštica-Lomek vključno z varianto Aravs-Bank
9. Zavodnje-Andrejev dom na Slemenu
10. Trška pot okoli Šoštanja
11. Ravenska pot
12. Del evropske pešpoti E6: Mostnar-Presečnik Skorno
13. Del obhodnice Pot XIV. Divizije: Sedlar-Žlebnik-Savinek